

Torsdag den 7. april 2011 (D)

1

78. møde

Torsdag den 7. april 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om Udkantsdanmark.

Af Meta Fuglsang (SF), Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 05.04.2011).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til fødevareministeren om landbrugets fremtid.

Af Bente Dahl (RV), Bjarne Laustsen (S), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 05.04.2011).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 26 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren om EU's fælles fiskeripolitik.

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Anmeldelse 22.02.2011. Fremme 24.02.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 05.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Pia Olsen Dyhr (SF), Jens Kirk (V), Bjarne Laustsen (S), Ib Poulsen (DF), Tage Leegaard (KF), Bente Dahl (RV), Per Clausen (EL), Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 14 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om forholdene i kriminalforsorgen.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 11.01.2011. Fremme 13.01.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 43 af Karen Hækkerup (S), Anne Bastrup (SF), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 44 af Kim Andersen (V), Peter Skaarup (DF), Tom Behnke (KF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD)).

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 25 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om angreb på ytringsfriheden.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.02.2011. Fremme 22.02.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 45 af Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 46 af Kim Andersen (V), Karen Hækkerup (S), Peter Skaarup (DF), Meta Fuglsang (SF), Tom Behnke (KF), Manu Sareen (RV) og Simon Emil Ammitzbøll (LA)).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og

det offentlige, skattefritagelse af Fornylsesfondens garantiordning m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 22.02.2011. Betænkning 31.03.2011. 2. behandling 05.04.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Valgplakater på vejareal).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 08.02.2011. 1. behandling 11.02.2011. Betænkning 31.03.2011. 2. behandling 05.04.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af ferieloven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kontrol af arbejdsgiverens indbetaling af uhævede feriepenge, videregivelse af oplysninger fra Feriekonto, afholdelse af ferie i en fritstillingsperiode, forældelsesregler m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 12.01.2011. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 02.03.2011. 2. behandling 17.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 30.03.2011).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om finansiel virksomhed. (Tilsyn med visse opdannede tidligere finansielle virksomheder, krav til ledelsen af sparekassesejere og ændring af stemmeretsbegrænsninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 30.03.2011).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om Vækstfonden. (Ændring af Vækstfondens formål og tilpasning af vækstkautionsordningen).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 30.03.2011).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 31.03.2011).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om inspektioner, erklæringsafgivelse og kontrol i medfør af De Forenede Nationers konvention om forbud mod kemiske våben. (Forbud mod uden godkendelse at anvende visse kemikalier).

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 31.03.2011).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering.
(Ændret kommunal medfinansiering af sundhedsvæsenet).
Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 30.03.2011).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af kommunernes forpligtelse til konkurrenceudsættelse samt nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver.
Af Rasmus Prehn (S), Meta Fuglsang (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 25.02.2011).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om behandling med rygeheroin m.v.
Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2011).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren om Udkantsdanmark.

Af Meta Fuglsang (SF), Rasmus Prehn (S) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 05.04.2011).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til fødevareministeren om landbrugets fremtid.

Af Bente Dahl (RV), Bjarne Laustsen (S), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL).
(Anmeldelse 05.04.2011).

Kl. 10:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Lone Dybkjær, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 16. april 2011 atter kan give møde i Tinget.

Manu Sareens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget op-
hører fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 189 (Forslag til lov om ændring af lov om skibes besætning, lov om beskatning af søfolk, sømandsloven, lov om Handelsflådens Velfærdsråd og lov om sikkerhed til søs. (Justering af muligheden for at tillade, at skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister kan føres af en person, som ikke har dansk indfødsret eller er omfattet af EU/EØS reglerne om fri bevægelighed, etablering af et udenrigsfradrag for visse danske søfarende, økonomisk beskyttelse af efterladte søfarende og gennemførelse af ændringsprotokollen til SUA-konventionen m.v.)).

Peter Skaarup (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 128 (Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering).

Kamal Qureshi (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 129 (Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for forbrydelser motiveret af offerets seksualitet, etnicitet m.v. (hadforbrydelser)).

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 26 [afstemning]:

Forespørgsel til fødevareministeren om EU's fælles fiskeripolitik.

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Anmeldelse 22.02.2011. Fremme 24.02.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 05.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Pia Olsen Dyhr (SF), Jens Kirk (V), Bjarne Laustsen (S), Ib Poulsen (DF), Tage Leegaard (KF), Bente Dahl (RV), Per Clausen (EL), Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Kl. 10:02

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 42 af Pia Olsen Dyhr (SF), Jens Kirk (V), Bjarne Laustsen (S), Ib Poulsen (DF), Tage Leegaard (KF), Bente Dahl (RV), Per Clausen (EL), Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, SF, KF, RV og EL), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 42 er vedtaget.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 14 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om forholdene i kriminalforsorgen.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 11.01.2011. Fremme 13.01.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 43 af Karen Hækkerup (S), Anne Baastrup (SF), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 44 af Kim Andersen (V), Peter Skaarup (DF), Tom Behnke (KF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD)).

Kl. 10:03

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag til vedtagelse.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 44 af Kim Andersen (V), Peter Skaarup (DF), Tom Behnke (KF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For forslaget stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 50 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 44 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 43 af Karen Hækkerup (S), Anne Baastrup (SF), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 25 [afstemning]:

Forespørgsel til justitsministeren om angreb på ytringsfriheden.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 10.02.2011. Fremme 22.02.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.04.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 45 af Line Barfod (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 46 af Kim Andersen (V), Karen Hækkerup (S), Peter Skaarup (DF), Meta Fuglsang (SF), Tom Behnke (KF), Manu Sareen (RV) og Simon Emil Ammitzbøll (LA)).

Kl. 10:04

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 46 af Kim Andersen (V), Karen Hækkerup (S), Peter Skaarup (DF), Meta Fuglsang (SF), Tom Behnke (KF), Manu Sareen (RV) og Simon Emil Ammitzbøll (LA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For forslaget stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 2 (EL).

Forslag til vedtagelse nr. V 46 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 45 af Line Barfod (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love. (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Fornyelsesfondens garantiordning m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 22.02.2011. Betænkning 31.03.2011. 2. behandling 05.04.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje og lov om private fællesveje. (Valgplakater på vejareal).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 08.02.2011. 1. behandling 11.02.2011. Betænkning 31.03.2011. 2. behandling 05.04.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:06

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 96 (V, S, DF, KF, RV, EL, LA og 1 SF (fejlafstemning)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 12 (SF).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af ferieloven, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kontrol af arbejdsgiverens indbetaling af uhævede feriepenge, videregivelse af oplysninger fra Feriekonto, afholdelse af ferie i en fritstillingsperiode, forældelsesregler m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 12.01.2011. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 02.03.2011. 2. behandling 17.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 30.03.2011).

Kl. 10:06

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og lov om finansiel virksomhed. (Tilsyn med visse omdannede tidligere finansielle virksomheder, krav til ledelsen af sparekassefonde og ændring af stemmeretsbegrænsninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 10:08

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Torsten Schack Pedersen.

Jeg vil gerne bede om ro i salen. Vi er nu i gang med forhandlingen.

Værsgo, hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Oven på den finansielle krise har vi lavet en lang række ændringer og tiltag i lovgivningen på det finansielle område, og også med det forslag, som vi nu behandler, tager vi endnu en tur i den finansielle lovgivning for at sikre, at regler, tilsyn og bestemmelser er optimalt indrettet.

Med det her forslag drejer det sig om tre elementer. Det drejer sig om et bedre tilsyn med de såkaldt herreløse pengetanke, som er opstået, ved at en finansiell virksomhed er blevet omdannet til et aktieselskab, som viderefører den finansielle aktivitet, og en forening, som ejer aktieselskabet. Aktieselskabet er under tilsyn af Finanstilsynet, mens foreningen ikke er under det samme tilsyn. For at sikre samme vilkår, som hvis der i stedet var etableret en fond til forestå ejerskabet, indføres der med forslaget et tilsyn med foreningen. Der bliver tale om et såkaldt legalitetstilsyn, som skal tilse, at loven og vedtægterne overholdes, men ikke en kontrol af de forretningsmæssige dispositioner. Og dermed sikres der en balance mellem den offentlige kontrol og ejendomsretten, og ejernes ansvar og kompetencer anfægtes ikke, og medlemsdemokratiet styrkes med forslaget.

Med den internationale finanskrisen og de problemer, som den har påført den finansielle sektor, har det vist sig, at den konstruktion, der hidtil har været gældende for sparekasse- og andelsfonde, ikke har været robust nok. Den nuværende lovgivning stiller krav om, at flertallet af bestyrelsesmedlemmerne i en sparekassefond skal udpeges af og blandt bestyrelsesmedlemmerne i det underliggende sparekasseseaktieselskab. Grunden til, at man i sin tid valgte den model, var, at der skulle kunne udøves et aktivt ejerskab, men det har jo desværre vist sig, at konstruktionen ikke har været hensigtsmæssig i en række tilfælde, hvor fonden og sparekasseseaktieselskabets arbejde, interesser og forpligtelser er blevet blandet godt og grundigt sammen i bestyrelseslokalerne. Vi har jo desværre set eksempler på, at det har ført til, at pengeinstitutter og fonde er gået ned. Det må vi selvfølgelig forholde os til, og derfor må vi lave loven om.

Derfor lægges der op til, at vi ændrer kravet til bestyrelsessammensætningen i sparekassefondene. Forslaget går ud på, at det er mindretallet af medlemmerne af fonds- eller foreningsbestyrelsen, der kan udpeges og udgøre medlemmerne af sparekasseaktieselskabets bestyrelse. Der må heller ikke være sammenfald på formandsposten. Ved at ændre bestemmelserne på den måde, forhindres den kasketforvirring, som den nuværende konstruktion jo desværre har givet anledning til i en række tilfælde, hvor der har været tvivl om, om det har været fonden, eller det har været aktieselskabet, der har forestået forskellige dispositioner, og hvor, som jeg sagde tidligere, tingene lader til at være blevet blandet godt og grundigt sammen.

Vi har tidligere her i Folketinget behandlet forslag om ændringer i stemmeretsbegrænsningerne i andels- og sparekasserne. Formålet med at ændre reglerne har været at sikre en større grad af fleksibilitet – en fleksibilitet, der kunne være nødvendigt, hvis en andels- eller sparekasse måtte komme i en økonomisk vanskelig situation. I et sådant tilfælde ville en kapitaltilførsel være en oplagt mulighed for at fremtidssikre andels- eller sparekassen. Den tidligere præsenterede model gav dog anledning til en vis bekymring hos andels- og sparekasserne. Der var en frygt for, at modellen kunne give en investor mulighed for populært sagt at forgribe sig på reserverne i andels- og sparekasserne. Det var jo ikke vores mål med lovgivningen, og vi tog derfor det element ud af det lovforslag, som vi behandlede tidligere i denne folketingsssamling.

Man efter en grundig dialog med de relevante aktører på området har vi nu fundet en løsning, som tilgodeser begge formål, nemlig mere fleksibilitet og en effektiv beskyttelse af reserverne. Derfor indeholder lovforslaget her en ophævelse af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i andels- og sparekasser, i det tilfælde at reserverne eller den del af egenkapitalen, der ikke er garanti- eller andelskapital, er mindre end 20 pct. af egenkapitalen.

I Venstre er vi optaget af, at danskerne kan have tillid til de finansielle systemer. Krisen har vist, at der på en række områder har været brug for at ændre reglerne både i form af bedre tilsyn og ændret lovgivning. Derfor støtter vi naturligvis dette forslag fra økonomi- og erhvervsministeren. Vi ønsker ikke, at en situation, som vi har set udspille sig med EBH Bank og EBH-fonden, skal kunne opstå igen. De nuværende regler har til trods for de pæne formål vist sig at være uhensigtsmæssige. Derfor tager vi naturligvis konsekvensen og ændrer dem. Vi glæder os også i Venstre over, at vi gennem en god dialog med branchen har fået sikret en større grad af fleksibilitet for andels- og sparekasser, som, hvis det bliver nødvendigt, lettere kan tiltrække sig den nødvendige kapital fra en investor, samtidig med at der ikke opstår risiko for, at en investor kan forgribe sig på reserverne.

Som politikere skal vi løse problemer og forhindre, at de opstår. Det er de udfordringer, som vi helt konkret tager fat i med det lovforslag her. Det finder vi i Venstre jo ganske fornuftigt, og vi ser frem til, at vi kan få de nye regler på plads til gavn for os alle.

Kl. 10:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 10:14

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil starte med at rose Venstres ordfører. Jeg synes, det var en rigtig god gennemgang af dette lovforslag, og jeg vil igen sige til ministeren, at de her lovforslag på det økonomiske område jo ikke er simple at læse – men det er fint.

Vi er enige i, at der er de tre hovedformål, som Venstre har nævnt, og vi er meget enige i indførelsen af et tilsyn med den del, der bliver tilbage. Det har været urimeligt, vi ikke har haft det tilsyn,

så vi er glade ved, at når L 180 bliver vedtaget, vil der ske et tilsyn med vedtægter og en kontrol af, at loven holdes. Det synes vi da generelt er en rigtig god idé, og det har vi ikke nogen bemærkninger til.

Vi er også enige i, at med hensyn til konstruktionen med fonde og pengeinstitutter er det nødvendigt at få gjort noget ved det. Det er helt urimeligt, at vi kan have den her dobbelthattede situation med både bestyrelse og formand, og derfor synes vi, at det, der er beskrevet i lovforslaget, er en meget god idé, det er meget fint.

Så er jeg ikke vild med at skulle rose ministeren, men jeg kan jo huske fra før jul, da vi var i gang med at vedtage et lovforslag om stemmeretsbegrænsninger, at det måske ikke var noget af det mest geniale, der var kommet frem, og derfor synes det her, som er kommet, jo at være væsentlig bedre. Og selv om vi selvfølgelig gerne vil drøfte det i udvalget, er vi ikke i tvivl om, at vi også for nuværende kan støtte det. Der er dog nogle ting i lovforslaget, som vi gerne vil have en præcisering af, og det er selvfølgelig f.eks., når revisoren og embedsmændene diskuterer, hvad der står om et andelselskab. Vi vil meget gerne have klarificeret, hvad et andelselskab er fremover.

Vi vil også meget gerne have de ting, som FSR melder om revisionen, præciseret, så vi ved, hvad forskellen på de ord i lovforslaget, som man diskuterer, er, for umiddelbart virker de for en ikke særlig kyndig som ens, men der er selvfølgelig nok en forskel. Det er altså svært at forklare almindelige mennesker, hvad forskellen på »straks« og »uden ubegrundet ophold« er. Men det betyder jo nok noget, og der er nok en eller anden meget væsentlig forskel på de der ord, og det vil vi gerne have forklaret.

Men generelt er det blevet bedre, vil jeg sige til ministeren, end det var før jul – det kunne heller ikke blive ret meget værre – så det er fint. Vi skal nok støtte forslaget.

Kl. 10:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Kl. 10:17

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Det er svært at leve op til hr. obersten med det humoristiske sindelag.

Nå, men det her lovforslag har jo været længe undervejs, og det, det drejer sig om, er jo, at de tidligere realkreditinstitutter og -foreninger i forbindelse med den liberalisering, der har været af den finansielle sektor og af markederne, er blevet til selskaber, og så har man fusioneret med nogle af bankerne. I den forbindelse har der været en overskydende formue, som man så har indskudt i nogle fonde og nogle foreninger, også populært kendt under betegnelsen herreløse fonde.

Imidlertid er en del af de her fonde faktisk blevet til foreninger, hvor der ikke føres tilsyn fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Styrelsen fører tilsyn med erhvervsdrivende fonde og skal altså også nu føre tilsyn med foreningerne, som bl.a. tæller Realdania. Vi kunne godt ønske os, at tilsynet med både fonde og foreninger fra de tidligere realkreditinstitutter blev strammet lidt mere. Det er jo faktisk boligernes penge.

Vi har set kedelige eksempler på, at f.eks. Realdania bruger penge på at udkonkurrere private virksomheder. Velkendt er eksemplet med Fredericia Skibsværft, som blev smidt ud af byen, da Realdania skulle bruge arealet, og det kostede altså 300 arbejdspladser. Mindre kendt er det, at Realdania f.eks. faktisk både driver boligmagasiner og udarbejder tilstandsrapporter i konkurrence med private rådgivningsvirksomheder. Vi har fået mange henvendelser fra iværksættere og mindre virksomheder, som oplever, at Realdania med deres dat-

terselskaber udkonkurrerer virksomheder, alene fordi de har massive milliarder i ryggen fra boligejerne.

Som sagt tror jeg jo ikke, at boligejerne finder det fornuftigt, at deres penge bruges på at udkonkurrere ellers sunde og velfungerende virksomheder. Vi håber derfor meget, at ministeren også vil se på de konkurrenceforvridende tiltag, som sker fra de herreløse fondes side, uanset om de er organiseret som fonde eller foreninger. Vi så jo gerne, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen undersøgte de forhold lidt nærmere.

Når det gælder forslaget om, at der skal være større uafhængighed mellem sparekassefondens bestyrelse og sparekassens bestyrelse, støtter vi fuldt ud dette, så vi undgår nepotisme og sammenspisthed i den finansielle sektor, og det samme gælder for andelskasser.

Endelig er der punktet om stemmeretsbegrænsninger, som ikke skal være en del af vedtægterne, hvis andelen af egenkapitalen er lav. Det eneste, vi gerne vil spørge om her, og det kan vi gøre i udvalgsbehandlingen, er, hvordan man er nået frem til den her procentdel på 20. Hvad har de andre finansielle virksomheder, hvilke solvenskrav har de? Det er bare, så vi ikke går ud og laver noget, der er konkurrenceforvridende. Så det spørger vi om under udvalgsbehandlingen.

Med disse bemærkninger støtter Dansk Folkeparti forslaget.

Kl. 10:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Den finansielle krise har jo tydeligvis blotlagt nogle store problemer for det her område, og det er derfor godt med en revision af tilsynet med de finansielle virksomheder. Vi synes også, det er godt, at der bliver indført en vis form for armslængdeafstand mellem ledelsen af fondene og bestyrelsen for sparrekasseaktieselskabet.

Vi kan være en anelse skeptiske over for, hvordan det ender med de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer. Men med det som det eneste lille spørgsmål er SF positiv over for lovforslaget.

Kl. 10:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det De Konservatives ordfører, fru Carina Christensen.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Der er rigtig mange gode elementer i det her lidt tekniske lovforslag, som mange af de andre ordførere også har gennemgået.

Jeg vil bare lige bemærke et af de elementer, som vi i Det Konservative Folkeparti særlig har været optaget af, og det handler om ændringerne i de såkaldte lovbestemte stemmeretsbegrænsninger i sparekasser og andelskasser. Her var Socialdemokraternes ordfører inde at rose ministeren. Det vil vi også gerne gøre. Der er jo sket en ændring, siden vi så det her element sidst, og jeg synes, det er en rigtig god og afbalanceret løsning, der er fundet, og som jeg også fornemmer man er tilfreds med i baglandet. Så også ros herfra.

Vi støtter også de ændringer, der er lagt op til, vedrørende fondsbestyrelser, og endelig hilser vi det som mange andre også velkommen, at der nu indføres et egentligt offentligt legalitetstilsyn med de her såkaldt herreløse fonde.

Vi støtter altså lovforslaget.

Kl. 10:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det De Radikales ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Lad mig starte med de dele af lovforslaget, der handler om sparekasser og andelskasser. Vi ser meget positivt på de ændringer, der er sket, siden vi sidst diskuterede stemmeretsbegrænsninger, og konstaterer, at bl.a. lokale pengeinstitutter i deres høringssvar har udtalt sig positivt om den model, der nu er lagt frem. Derfor synes vi, at modellen ser fornuftig ud. Så med det forbehold, at der under udvalgsbehandlingen dukker nye oplysninger eller kritik op af det, ser det ud, som om vi har fundet den rigtige balance, og det kan vi så støtte.

Så er der spørgsmålet om en reel uafhængighed mellem sparekasseseffonde og selve sparekassen og tilsvarende andelskasseseffonde og andelskasser. Det synes også at være helt fornuftigt, at der, hvis man vælger en fondskonstruktion, så er en reel uafhængighed. Den del af lovforslaget kan vi også støtte.

Så er der den store del, der handler om det såkaldte legalitetstilsyn med nogle af de her store fonde, mellemformsorganisationer, hvor jo bl.a. Realdania har været nævnt. Vi har noteret os, at der i bl.a. Realdanias høringssvar er en positiv modtagelse af ideen om, at man nu bliver underlagt et tilsyn, der svarer til erhvervsdrivende fonde. Det er vi meget glade for, for det tyder på, at lovforslaget er udformet på en sådan måde, at der er respekt for, at det jo faktisk er foreninger. Realdania har 180.000 medlemmer, og enhver, der har fast ejendom, kan melde sig ind. Det betyder, at det i hvert fald for os er helt afgørende at sikre, at den foreningsstruktur, der er, ikke kommer til at lide skade under den nye regulering, fordi vi sådan set synes, det er en fornuftig måde at have styr på de formuer, som er blevet oparbejdet, på, og som faktisk i dag bruges til at gøre ganske betragtelig nytte i det danske samfund.

Derfor har vi også noteret os, at der til trods for den positive modtagelse er et meget grundigt høringssvar, som delvis er imødekommet af regeringen i høringsnotatet, men vi vil godt i udvalgsbehandlingen give det en nøjere granskning, også de steder, hvor man ikke har imødekommet, for at være sikre på, at vi altså står vagt om, at der jo er forskel på at have en erhvervsdrivende fond og have en foreningsstruktur. Vi skal være sikre på, at det nye tilsyn, vi indfører, ikke bliver på bekostning af det, som vi synes er vigtigt at værne om, nemlig at der er en foreningsstruktur i de her fonde.

Men samlet set forventer vi, at vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten også positive over for lovforslaget. Der er flere ordførere, der har nævnt Realdania som eksempel på baggrunden for det her lovforslag.

Måske skal man lige erindre om baggrunden for Realdania, som i virkeligheden er meget sørgelig, forstået på den måde, at vi engang havde et realkreditinstitut, som altså i dag er RealDanmark, som var forbrugerejet, og som ingen skulle tjene penge på, men hvor ejerne i virkeligheden beholdt pengene. Men i stedet for på et tidspunkt at nedsætte lånerenten eller udbetale penge til ejerne vedtog man at sælge RealDanmark til Danske Bank. Så blev der en stor pengekasse tilbage, og det er så den fond, som vi snakker om i dag. Men nu er

den før selvejende realkreditvirksomhed jo en del af Danske Bank, og der genereres der på den virksomhed et overskud over til Danske Banks aktionærer, der er i størrelsesordenen milliarder af kroner.

For os er det altså et meget stort tilbageskridt, at den struktur, man for bare få år siden havde inden for den danske realkreditfinansiering med, at det ikke var private selskaber, der skulle tjene til aktionærerne, men som kun skulle sikre gode og billige lån til boligejerne, altså i dag er blevet omdannet til en almindelig bankforretning, der ligesom andre bankforretninger skal give overskud. Det er et tilbageskridt. Men det ændrer jo ikke ved, at når der så er sådan en pengekasse i fonden, som det er tilfældet i dag, så skal den selvfølgelig underlægges et tilsyn; det er vi helt enige i. Så vi vil altså formentlig ende med at stemme for det her lovforslag.

Der har været rejst en enkelt diskussion om andelskasser og andelsselskaber. Hvis ikke de er andelsselskaber, hvad er andelskasserne så for en slags konstruktion? Det har jeg ikke set at der er blevet svaret ordentligt på, og det mener jeg selvfølgelig vi skal have afklaret i udvalgsarbejdet. Bliver det løst, og dukker der ikke nye problemer op, vil Enhedslisten stemme for.

Kl. 10:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 10:27

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de, synes jeg, meget konstruktive og positive bemærkninger.

Det er jo et forslag, der har tre overordnede formål, som det har været nødvendigt at se på.

Der har været meget stor debat om foreningerne, og derfor indfører vi så nu et offentligt tilsyn med dem, som har baggrund i den finansielle sektor.

I efteråret var der også en del debat om hele konstruktionen omkring stemmeretsbegrænsningen for spare- og andelskasser. Nu har vi ændret forslaget, og jeg fornemmer, at der er en bred tilslutning til det her i Folketingssalen.

Desuden ændrer vi reglerne om udpegning af bestyrelsesmedlemmer i sparekassefondene.

Tilsynet med foreningerne i den finansielle sektor indfører vi, fordi medlemmerne i mange af de foreninger kun har begrænsede rettigheder både i forhold til formue og i forhold til valg af ledelse. Medlemmernes incitamenter til at udøve et aktivt medejerskab er begrænsede, fordi deres økonomiske investering ofte er relativt lille. Derfor bliver det i de fleste tilfælde foreningernes ledelse, der reelt administrerer virksomheden, frem for ejerne. Disse foreninger har derfor i medierne optrådt som de herreløses pengetanke. Det nye tilsyn skal derfor have særligt fokus på medlemsdemokratiet. Der vil være tale om et såkaldt legalitetstilsyn, det vil sige, at tilsynsmyndigheden bl.a. skal påse, at loven og vedtægten overholdes. Der vil ikke være tale om kontrol af foreningernes forretningsmæssige dispositioner.

Den foreslåede løsning er efter min opfattelse udtryk for en god balance, hvor vi sikrer en vis offentlig kontrol med de pågældende foreninger uden derved at gribe ind i ejendomsretten og ejernes ansvar og beføjelser. Vi skal også huske på, at det jo er foreninger, som udfører et godt stykke arbejde for alle mulige gode projekter.

I forhold til sparekassefondene vil forslaget sikre en reel uafhængighed mellem fonden og det sparekasseaktieselskab, som fonden ejer aktier i. Det sker bl.a. ved nye regler om, at bestyrelsen i sparekasseaktieselskabet højst kan udpege og udgøre under halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne i sparekassefondene. Der må heller ikke være personsammenfald på formandsposten.

De foreslåede ændringer skal dæmpe op for de uheldige situationer med kasketforvirring, som har vist sig i en række af sparekassefondene før og under finanskrisen. Lovændringen skal samtidig sikre

mulighed for et hensigtsmæssigt samarbejde mellem sparekassefonden og sparekasseaktieselskabet. Den foreslåede model sikrer derfor i et vist omfang den historisk tætte sammenhæng mellem sparekassefonden og sparekasseaktieselskabet, fordi det stadig er muligt for sparekasseaktieselskabets bestyrelse at udpege op til halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne i sparekassefondens bestyrelse – bare ikke flertallet.

Med hensyn til stemmeretsbegrænsningen har vi på ny været i dialog med de relevante interessenter på området, siden vi sidst havde spørgsmålet oppe. På den baggrund har vi fundet en fornuftig løsning. Forslaget medfører således, at de spare- og andelskasser, som har frie reserver på mindre end 20 pct. af egenkapitalen, ikke længere er omfattet af de lovbestemte stemmeretsbegrænsninger. Disse spare- og andelskasser kan fortsat vælge at have regler om stemmeretsbegrænsninger i deres vedtægter, men det er helt op til spare- og andelskasser selv. Det afgørende er, at lovforslaget giver en fleksibilitet, som gør det muligt, at en eventuel investor kan få stemmeret i forhold til sit indskud.

Endelig foreslås det at ophæve det gældende lovkrav om, at spare- og andelskasseselskabers vedtægter skal indeholde stemmeretsbegrænsninger, i 5 år efter at selskabet er blevet omdannet. Selskaberne kan stadig frivilligt vælge at fastsætte stemmeretsbegrænsninger i deres vedtægter. Det betyder, at disse selskaber har mulighed for at vælge at give en investor indflydelse i overensstemmelse med dennes indskud umiddelbart efter omdannelsen.

Der var et par konkrete spørgsmål fra hr. Jens Christian Lund, og dem vil vi selvfølgelig besvare og gå i dialog om under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Jens Christian Lund (S):

Jeg skal nok lade være med at gentage spørgsmålene. Jeg er helt tilfreds med, at jeg får svar på dem i udvalget.

Jeg vil dog lige nævne noget for ministeren, som ministeren ikke sagde noget om her, men som Dansk Folkeparti nævnte. For lige at få det slået fast her, er ministeren så ikke enig med mig i, at Realdania – også efter det, Enhedslisten har sagt – gennemfører mange rigtig gode ting for det danske samfund? Specielt vil jeg spørge ministeren, om ministeren er enig med mig i, at det i sagen om Fredericia oprindelig var et fuldstændig enigt byråd, der stemte for. Hvis jeg skal være helt ærlig, vil jeg sige, at jeg er lidt misundelig over de muligheder, som Fredericia har fået, og som Viborg Kommune tilsvarende ikke har fået.

Ministeren kan bare sige: Det er jeg enig i. (*Munterhed*).

Kl. 10:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:32

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er nemt at være minister, tror jeg. Jeg vil ikke kommentere konkrete afgørelser og sager, men jeg kan generelt sige, at jeg synes, at fondene udfører et vigtigt samfundsmæssigt stykke arbejde. De er med til at give tilskud til projekter, som virkelig skaber liv og aktivitet i forskellige dele af Danmark. Det kan være inden for socialområdet, kulturområdet, og det kan være inden for erhvervsområdet, sundhedsområdet og forskningsområdet. Det er på mange forskellige områder, at fondene udfører et vigtigt stykke arbejde for Danmark.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Colette L. Brix for en kort bemærkning.

Kl. 10:33 ønske jo nu bliver underlagt et tilsyn, hvor det påses, at vedtægterne overholdes. Så synes jeg måske, at det er lidt upassende, at vi her i Folketingssalen rejser en aura af mistænksomhed over for fonde. Altså, det, det handler om, er, at der bliver et legalitetstilsyn, og alle kan jo så betrygge sig ved, at der kommer et tilsyn, som påser, at vedtægterne og øvrig lovgivning overholdes.

Kl. 10:36

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren så ikke er enig med Dansk Folkeparti i, at Realdania ikke skal ud og lave konkurrenceforvridende virksomhed med små virksomheder og iværksættere. Er ministeren ikke enig i det? Det er ikke det formål, Realdania er sat i verden for. De har fået mange milliarder kroner skudt ind i rumpetten, og de penge skal de gå ud og lave nogle gode ting for, men de skal ikke konkurrere med små virksomheder og iværksættere. Er det ikke korrekt?

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 10:34

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Grundlæggende er det jo sådan, at fondene ikke skal være egentlige virksomheder. De udfører et almennyttigt stykke arbejde, og de støtter gode projekter. Det gør Realdania i øvrigt også. Jeg har kendskab til rigtig mange projekter, som har været fantastisk værdifulde for Danmark og for samfundet, og som bl.a. Realdania og mange andre har støttet. Men intentionen er jo ikke, at man går ud og udkonkurrerer andre firmaer.

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Colette L. Brix for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Colette L. Brix (DF):

Ministeren må da også indrømme, at Fredericia Skibsværft var en sørgelig historie. 300 arbejdspladser gik tabt – sådan her! Det er et skibsværft, der driver så meget. Der ligger små forretninger, hvor der bliver handlet. Der er liv i havnen. Altså, vi kan jo lave hvad som helst. Vi kan jo lave prestigebyggeri over hele Danmark; vi kan lave glashuse; vi kan lave springvand; vi kan lave alt muligt. Men hvad er det, der bringer goderne her i landet? Hvad er det, der skal til? Ministeren må da indrømme, at det er danske arbejdspladser, og der blev nedlagt 300 danske arbejdspladser lige præcis på grund af Realdania. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt?

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 10:35

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kender simpelt hen ikke nok til den sag, til at jeg kan udtale mig om, hvad konsekvenserne har været. Vi vil meget gerne undersøge det, hvis der kommer spørgsmål om det. Jeg kender simpelt hen ikke nok til den sag, desværre.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes bare, inden det nu går for vidt, at jeg vil sige, at det, vi taler om her, er, at fondene helt i overensstemmelse med deres eget

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 10:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror ikke rigtig, at der var noget spørgsmål, men at spørgeren bare kom med en kommentar. Det er rigtigt, at intentionen med forslaget har været at indføre et legalitetstilsyn. Der kommer også et tilsyn med f.eks. Realdania. Det forslag, som vi her behandler, er de selv indforstået med inden for foreningsverdenen. Det gør vi af hensyn til de oprindelige ejere af foreningerne; det gør vi af hensyn til offentligheden, og vi gør det også af hensyn til foreningerne selv.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:36

Morten Østergaard (RV):

Hvis jeg så skal formulere det som et spørgsmål, vil jeg sige, at det jo ikke er noget, vi gør mod fondene, men noget, vi gør med fondene.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 10:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er korrekt.

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget her henvises til Erhvervsudvalget. Og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om Vækstfonden. (Ændring af Vækstfondens formål og tilpasning af vækstkautionsordningen).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 10:37

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Helge Sander.

Kl. 10:37

Kl. 10:41

(Ordfører)

Helge Sander (V):

Tak, hr. formand. Det er en rigtig god dag for dansk erhvervsliv. Vi har jo gennem de sidste uger, ja, mange måneder, diskuteret vækst og etableringsmuligheder i det her land i lyset af den krise, som alle har mærket – en krise, som selvfølgelig også har sat sit præg på erhvervslivet. Og vi kan vel konstatere, at de større virksomheder er kommet lettere igennem krisen end de små og mellemstore, og derfor er det rigtig godt, at vi nu her kommer med et forslag, hvor netop de mange små og mellemstore virksomheder får en særlig god mulighed for at få et skub fremad.

Dansk Vækstkapital får med 5 mia. kr. fra pensionskasserne mulighed for at gå ind og støtte op om de mange virksomheder – og vi kan jo rolig sætte en tyk streg under »mange«, da vi alle ved, at netop den danske erhvervsstruktur i høj grad er baseret på de mange SMV'er. De 5 mia. kr. er jeg overbevist om vil generere et måske tilsvarende beløb, sådan at der virkelig er god mulighed for, at vi kan få den støtte til de små og mellemstore virksomheder, som vi jo alle håber på.

Med førstebehandlingen i dag og med den tilslutning, som jeg forventer, skulle der ikke være problemer med at få lovforslaget igennem Folketinget, så man kan komme til at arbejde og de første penge kan komme ud allerede inden sommerferien. Men her er det selvfølgelig vigtigt, at vi får en bestyrelse – en bestyrelse, som forstår, at vi her netop har med en gruppe af små og mellemstore virksomheder at gøre, og som har en fornuftig geografisk dækning. Men her afventer vi selvfølgelig ministerens endelige udnævnelse af bestyrelsen.

Jeg synes også, det er vigtigt i dag at fastslå, at vi med lovforslaget her ændrer Vækstfondens formålsbestemmelse, således at det præciseres, at det også er eksisterende små og mellemstore virksomheder, der kan komme i betragtning, og altså ikke blot nye. Det tror jeg der vil være meget, meget stor tilfredshed med rundtomkring i landet, da vi netop i lyset af omtalte finansielle krise har set, at det har været vanskeligt netop for de mindre virksomheder at få den nødvendige kapitalindsprøjtning fra vores banker. Så derfor er vi i Venstre meget, meget tilfredse med, at dette bredere fokus nu kommer med i dette lovforslag, og det betyder altså, at såvel nye som eksisterende virksomheder kan drage nytte af de låne- og kautionsordninger samt øvrige finansieringsmuligheder, der foreligger i regi af Vækstfonden.

Vækstfondens formål og aktiviteter er jo ikke begrænset til specifikke erhverv. Finansieringsmulighederne er tilgængelige for en bred målgruppe af virksomheder med vækstpotentiale, f.eks. inden for industri, handel og service og nye teknologibaserede virksomheder. Det er også sådan, at det, vi foretager os nu, jo ikke ændrer hensigten bag hele ideen med Vækstfonden og det afkast, det måtte give, men jeg synes, det også er vigtigt at understrege, at der ikke lægges op til at ændre dokumentationskravene i forhold til det samfundsøkonomiske afkast af fondens ordninger. Når jeg lige akkurat sætter en tyk streg under den bemærkning, er det, fordi jeg ved, at man i erhvervslivet altid er nervøse for, at når der kommer nye ordninger, medfører det et stærkt øget bureaukrati. Det skal vi passe på med også i den her sag.

Derfor er der stor tilfredshed med, at vi får Dansk Vækstkapital, og at vi får det udvidet til at omfatte ikke bare nye, men også eksisterende virksomheder, og så synes jeg endelig, at det her forslag flugter fint med de initiativer, der kommer i disse dage. Jeg noterede mig i hvert fald med stor tilfredshed – det er også noget, jeg ved der er glæde over i erhvervslivet – at man i den ungpakke, der blev fremsat i går, forsøger at fremme videnpilotorordningen. Det er også et forhold, der styrker de små og mellemstore virksomheder. Tak.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Orla Hav.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Fra Socialdemokraternes side finder vi det glædeligt, at Folketinget i dag får mulighed for med L 181 at give en håndsrekning til, at vi igen kan få sat gang i den danske økonomi, det danske erhvervsliv og i samfundet.

Dansk erhvervsliv består jo i høj grad af virksomheder, der betegnes som små og mellemstore, ja, faktisk udgør de to tredjedele af alle virksomheder. Vi anerkender den store betydning af disse virksomheder og medvirker gerne til at sikre dem bedre udviklingsbetingelser, der under gunstige omstændigheder kan medføre, at nogle af virksomhederne – forhåbentlig alle – kan vokse og give bedre beskæftigelse og indtjening til vores land.

Når en sådan udvikling er ønskelig, skyldes det bl.a., at vi kan se, at de helt store virksomheder har en større robusthed og indtjenings-evne end SMV'erne, som de små og mellemstore virksomheder jo populært kaldes. Det kan aflæses af de regnskaber, der i øjeblikket offentliggøres, altså her efter finanskrisen.

Vi hilser det kapitalgrundlag, der er stillet til rådighed fra ansvarlige investorer i pensionssektoren, velkommen. Denne ansvarlighed står i skærende kontrast til det modsatte, der prægede den finansielle sektors ageren forud for den finansielle krise, der nærmest slog benene væk under erhvervs- og samfundslivet.

Vi vil gerne have ministeren til at svare på, hvorfor det er sådan, at det er ministeren, der udpeger en bestyrelse for Dansk Vækstkapital, når nu der er tale om en række professionelle investorer – LD, ATP, Forsikring & Pension – investorer, der faktisk godt selv kan finde ud af at sammensætte en bestyrelse, som overholder de spille-regler, som nu er aftalt i forbindelse med de 5 mia. kr., som investorerne kommer med. Men det kan ministeren måske redegøre for i sin replik hertil.

Vi vil også i forbindelse med behandlingen af L 181 interessere os en smule for, om den kritik, der til tider har været fremført over for Vækstfonden om mest at interessere sig for udviklingen af det østlige Danmark, også vil blive videreført med den her konstruktion.

Danmark har brug for investeringer over hele landet, hvis vi skal modvirke den opdeling i centrum og periferi, som i øjeblikket opleves så hårdt, at det benævnes Udkantsdanmark eller den rådne banan. Danmark har brug for en målrettet indsats for at kunne hænge sammen som et helt samfund, før vi affolker eller dræner hele landsdele for beskæftigelsesmuligheder. Naturligvis skal det ske på et bæredygtigt grundlag, men det bør sættes på samfundets dagsorden.

Socialdemokraternes tilgang til behandlingen af L 181 vil være positiv og kritisk, men ministeren skal ikke ligge vågen af den grund, for lovforslaget kan medføre muligheder for en bedre udvikling af økonomi og beskæftigelse i hele vores dejlige land.

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette Brix.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Der er nogle nødder, der er hårdere at knække end andre, sådan er det.

Det her lovforslag er så en del af det forlig, som blev indgået i januar måned mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om den her ansvarlige lånekapital. Essensen af det her forlig er, at man tilfører 5 mia. kr. i pensionskapital til små og mellemstore virksomheder via Vækstfonden. Og til det formål opretter man så Dansk Vækstkapital.

Det, der er vigtigt, er, at 20 pct. af kapitalen går til det traditionelle ventureområde, mens 80 pct. nu bliver investeret i ganske almindelige små og mellemstore virksomheder. Det er interessant.

Lovforslaget omhandler Vækstfondens rolle i den nye struktur med øget risikovillig kapital til de ganske almindelige små og mellemstore virksomheder. Vækstfonden vil via lån fra pensionssektoren skyde kapital ind i Dansk Vækstkapital, som så igen investerer i de her små og mellemstore virksomheder.

I Dansk Folkeparti går vi varmt ind for, at Vækstfonden skifter fokus fra at være en elitær fond til at blive en bredspektret fond, der varetager *alle* små og mellemstore virksomheders interesser. Det skal nemlig ikke kun nu handle om biotech-, cleantech- og it-områderne, men også om ganske almindelige virksomheder, der skaber vækst og arbejdspladser i Danmark. Det er de nemlig rigtig gode til.

Vi er også meget tilfredse med, at Vækstfonden skal være mest på dupperne i kriseperioder og så skal henvises til at trække sig tilbage i opgangstider, så Vækstfonden bliver et supplement til det eksisterende kapital- og venturemarked – et supplement.

Vi får også med det her forslag sat fokus på at styrke virksomhedernes tilfredshed med Vækstfonden, netop det, som hr. Orla Hav fra Socialdemokraterne var inde på, nemlig hvor i landet man er. Vi vil jo gerne alle sammen være tilfredse. Samtidig sker der i kølvandet på den nye struktur og funktion for Vækstfonden nødvendige ændringer i organisationen.

Med denne nye struktur og brede formulering af Vækstfondens rolle bliver det også muligt for flere finansielle virksomheder at give vækstgarantier. Ud over pengeinstitutterne vil f.eks. også leasingselskaberne og mezzaninlånevirkomhederne via Vækstfonden kunne give garanti i forbindelse med lån til virksomhederne. Så i tillæg til alt dette oprettes der også låne- og garantiordninger i Vækstfonden til at supplere kapitalen fra Dansk Vækstkapital med. Vækstfonden vil således fremover også have vækstlån på op til 7,5 mio. kr. til iværksættervirkomheder, vækstkaution til lidt større lån og mezzaninkautio til mezzaninlån. Disse tre nye ordninger vil tilsammen skyde 2,25 mia. kr. ind i små og mellemstore virksomheder ud over de 5 mia. kr., som kommer fra Dansk Vækstkapital. Der kommer altså virkelig en vitaminindsprøjtning i form af ny kapital til ganske almindelige små og mellemstore virksomheder, som vi er rigtig tilfredse med.

Til sidst vil jeg bare sige, at nu har vi levet med den her Vækstfond i rigtig mange år, nogle har været glade, og nogle har været mindre glade, nogle har været tilfredse, og nogle har været mindre tilfredse, alt afhængigt af hvem der har søgt, og hvem der har fået penge – og hvem der har fået en lang næse: tjuhej, du skal gå, du kan godt gå hjem uden noget.

Derfor synes jeg, at det nu er på tide, at Folketinget en gang om året eller en gang hvert andet år får tilsendt, hvilke virksomheder der får tilsagn til at kunne komme igennem i forbindelse med de her låneordninger i Vækstfonden. Det vil jeg være rigtig tilfreds med og synes også vil være glædeligt for os, der sidder i Folketinget, nemlig at vi kan se, hvilke virksomheder der får tilkendt at kunne være en af de heldige.

Med dette vil jeg sige tak. Så vil jeg også gerne sige, at selvfølgelig er bestyrelsen i Vækstfonden også rigtig, rigtig vigtig, nemlig at der sidder nogle rigtig dygtige folk, der kan finde ud af det her, og som også selv har prøvet at oprette virksomheder.

KI. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Lige et øjeblik, hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

KI. 10:49

Morten Østergaard (RV):

Det er jo rigtigt, at det tog noget tid, før den her aftale kom i land, og udefra betragtet virker det, som om det var, fordi Dansk Folkeparti havde en række ønsker, der skulle opfyldes. Og når jeg sidder og kigger ned over bemærkningerne, kan jeg se, at man er blevet enige om blandt aftaleparterne, at kun en mindre del – i parentes cirka 20 pct. – af investeringerne fra Dansk Vækstkapital kan rettes mod ventureområdet, mens størsteparten skal gå til vækstvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder med vækstpotentiale.

Jeg vil bare bede fru Colette L. Brix om at redegøre for, hvad det er, man ønsker med sådan en begrænsning for Dansk Vækstkapital. Hvad er det, man ønsker at opnå fra aftaleparternes side ved at lægge en begrænsning på, hvor meget der må gå ind i ventureområdet?

KI. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

KI. 10:50

Colette L. Brix (DF):

Jamen der er ikke nogen tvivl om, at vi nu i mange, mange år har haft en Vækstfond, som netop har tildelt ting til venture- og brancheområdet, det ved vi jo godt alle sammen her i Erhvervsudvalget. Det er der jo overhovedet ikke nogen hemmelighed i.

De fleste virksomheder i landet er ganske almindelige, små virksomheder. De har haft meget, meget svært ved at komme igennem – meget svært ved at komme igennem, fordi der jo er et administrativt bøv, inden man nogen sinde får udfyldt de skemaer og kommer ind til bordet. Det har været rigtig, rigtig svært for dem overhovedet at komme igennem og få nogle lån.

Venturevirksomhederne har meget, meget nemmere ved det, de er måske medlemmer af nogle organisationer, der kan sidde og gøre det for dem, og der er masser på markedet, der uddeler penge til venturebranchen. Hvis de har et godt projekt, er der ikke nogen, der skal være bange for, at de ikke får.

Derfor: Det er de små og mellemstore ganske almindelige virksomheder, der har været i klemme, og derfor er det fint, at der nu sker en fordeling, hvor man siger, at dem, der skaber mest vækst og flest arbejdspladser i landet – alt andet lige er det jo de ganske almindelige små virksomheder, det er der jo kommet rigtig mange forskellige analyser på – har adgang til at få pengene, det er vigtigt. Så enkelt er det.

KI. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

KI. 10:51

Morten Østergaard (RV):

Det, jeg bare forsøger at få indblik i, og der hjælper fru Colette L. Brix godt med, er: Man har med den her store satsning aftalt, at hver gang Dansk Vækstkapital investerer 1 kr. i venturemarkedet, skal der gå 4 kr. til det, fru Colette L. Brix kalder almindelige små og mellemstore virksomheder i det ganske danske land. Så i forhold til regeringens oprindelige intentioner, som jeg i hvert fald opfattede var at give en indsprøjtning til venturemarkedet, er det altså kun en femtedel af det, der går i den retning.

Jeg forstår, at det er fru Colette L. Brix helt overbevist om er den rigtige vej at gå, og det er jo en ærlig sag. Men jeg skal bare bekræfte

te, at det er sådan, det er, altså at hver gang Dansk Vækstkapital investerer 1 kr. i nye virksomheder på venturemarkedet, skal der bruges 4 kr. på eksisterende virksomheder, sådan ungefær.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Colette L. Brix (DF):

Om det lige bliver sådan, at det, når der bliver investeret 1 kr., bliver fordelt 1:4, ved jeg ikke, man kigger jo på projekterne. Men helt ærligt: Jeg synes, at det her er et rigtig, rigtig godt forslag. For en gangs skyld kommer der noget til de ganske almindelige små og mellemstore virksomheder. Det er der altså ikke nogen, der kan have noget imod.

Vi har forskning, og de kan gå ind og søge Forskningsrådet, de der kloge folk har alle muligheder, de kan søge alle mulige steder, nu behøver de ikke flere. Jeg synes virkelig, at det her er et tiltag for ganske almindelige små virksomheder, og hvor er det dog godt, at vi er blevet enige om det.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:52

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Det er jo i høj grad de små og mellemstore virksomheder, der skal trække væksten, og det er jo netop i den type virksomheder, de nye job skabes. Det er lige det, som Danmark har brug for, og her ser vi også nogle af pejlemærkerne for, hvor fremtidens arbejdspladser skal komme. Men mange af de små og mellemstore virksomheder er klemte i arbejdet med at skaffe finansiering. SF synes derfor, det er en god idé at udvide Vækstfondens målgruppe til også at omfatte eksisterende virksomheder, dog netop fortsat med fokus på finansiering af nye forretningsplaner. Det er vigtigt for os, at Vækstfonden fastholder målet, og det er nye projekter, det er nye ideer, og det er nye arbejdspladser. Vi synes også, det er en god idé at bringe pensionskapital i spil for at give de her virksomheder et skub i den rigtige retning.

SF er positive over for lovforslaget.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det De Konservatives ordfører, fru Carina Christensen.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Lovforslaget er en del af den vækstpakke, som regeringen sammen med forligspartierne aftalte tilbage i november 2010. Formålet med det her konkrete lovforslag er at øge danske virksomheders adgang til risikovillig kapital, og det gør vi så ved at udvide Vækstfondens målgruppe, så den fremover omfatter både iværksættere, nye små og mellemstore virksomheder og ikke mindst eksisterende små og mellemstore virksomheder. Desuden udvides den kreds af finansieringsvirksomheder, hvis finansiering kan blive sikret en garanti fra Vækstfonden. Alt i alt synes vi, det her er et godt, fornuftigt og meget, meget vigtigt tiltag, som virkelig falder på et tørt sted. Det tror jeg alle, der bevæger sig rundt i dansk erhvervsliv lige nu, kan kræfte. Forhåbentlig vil det her lovforslag være til meget stor gavn for de danske virksomheder, herunder ikke mindst de mange små og

mellemstore virksomheder, som i de her år ikke mindst lider utrolig hårdt under mangelen på risikovillig kapital.

Det Konservative Folkeparti støtter det her lovforslag varmt, og vi vil følge effekten og virkningen af det meget, meget tæt.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Lige et øjeblik. Hr. Morten Østergaard har en kort bemærkning.

Kl. 10:55

Morten Østergaard (RV):

Det fremgår af bemærkningerne, at det her stensikkert vil føre til, at vi får flere vækstvirksomheder i Danmark. Der står sågar i bemærkningerne, at aftalen vil bidrage betydeligt til at skabe flere vækstvirksomheder.

Jeg vil spørge, om det Det Konservative Folkeparti har opgivet tanken om at komme af med iværksætterskatten, fordi man ligesom føler, at man med det her initiativ har kompenseret for den skat, som fru Carina Christensen i indlæg rundt omkring har betegnet som meget skadelig i forhold til risikovillige investeringer i danske vækstvirksomheder. Er det derfor, at Det Konservative Folkeparti har opgivet kampen for at afskaffe iværksætterskatten? Man mener, at man med det her forslag ligesom med den ene hånd på en eller anden måde opvejer og genopretter den skade, man har lavet med den anden hånd.

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:55

Carina Christensen (KF):

Vi er rigtig, rigtig glade for den her aftale, der nu er indgået om risikovillig kapital, og den falder i den grad på et tørt sted. Jeg er helt sikker på, at det ved den radikale ordfører også godt. Hvis man tager rundt i Danmark her og nu og taler med virksomhederne, er det, de efterspørger allerallermest, altså folk, der er villige til at hjælpe dem videre med deres projekter ved at investere i dem med risiko for tab; for bankerne er jo i den grad stået af. Så jeg er ikke i tvivl om, at det her falder på et virkelig tørt sted, og at det vil glæde rigtig, rigtig mange.

Så er der selvfølgelig nogle, der også har fokus på iværksætterskatten. Jeg står fuldstændig ved, at vi har været med til at vedtage den skat, men hr. Morten Østergaard siger nu, at vi fuldstændig skulle have opgivet kampen for, at den en dag kunne blive fjernet igen. Det tror jeg da bestemt ikke at vi har sagt nogen steder, altså at vi har opgivet den kamp. Men vi har ikke pengene til det her og nu.

Jeg ved ikke, om hr. Morten Østergaard kan anvise, hvor vi skal hente pengene til at fjerne iværksætterskatten, for så er vi da åbne over for gode tiltag, men vi står ved den. Det ændrer ikke ved, at det her forslag er et rigtig godt forslag, og at den aftale, vi indgik i november måned sammen med forligspartierne om at øge adgangen til risikovillig kapital, er rigtig, rigtig god for dansk erhvervsliv.

Kl. 10:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Morten Østergaard.

Kl. 10:56

Morten Østergaard (RV):

Tak for svaret. Jeg er jo enig i, at der er et problem med risikovillig kapital, og derfor vil jeg også om lidt tage positivt imod det her lovforslag. Men det, der er min pointe, er, at fru Carina Christensen har udtalt sig utrolig kritisk på skrift i læserindlæg i forhold til den ef-

fekt, som iværksætterskatten har på præcis det, som er lovforslagets formål her, nemlig at skabe flere vækstvirksomheder.

Derfor er det bare jeg siger: Er det derfor, at man opgav det, som fru Carina Christensen på Det Konservative Folkepartis vegne markedsførte, nemlig at man ønskede den afskaffet i forbindelse med finanslovforhandlingerne? Det har man opgivet, fordi man ligesom lapper hullet, som man selv har skabt, med det her forslag. Og min pointe er selvfølgelig bare, at det jo er lidt dumt, hvis man mener, at der er et problem – og det tror jeg vi er enige om – at man så graver hullet dybere med den ene hånd og fylder lidt i med den anden hånd i stedet for samlet set at gøre det bedre for dansk risikovillig kapital.

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Carina Christensen (KF):

Jamen vi er meget, meget optaget af, at der skal være de optimale rammebetingelser for danske virksomheder i det her land, og derfor skal vi lytte til vores virksomheder, når de fortæller om de problemer, de har. Lige nu siger de til os: Vi mangler risikovillig kapital. Det hjælper vi dem med med den aftale, der er indgået tilbage i november, og med det her lovforslag.

Så er det rigtigt, at der er mange, der er kede af iværksætterskatten. Jeg vil sige, at vi ikke har opgivet kampen for, at den en dag kan komme væk, men det kræver, at man finder noget finansiering, og at vi kan finde en måde at lempe den her regel på, som vi har indført. Det er vi åbne over for at se på, men det kræver, at pengene er til stede, og det kræver 90 mandater. Jeg kan forstå, at De Radikale gerne vil være med, og det er jo dejligt i sig selv.

Kl. 10:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det De Radikales hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre er grundlæggende positive over for forslaget her. Vi har noteret os, at der har været en lang proces, som har ført til, at der i forslaget er dels nogle ændringer i forhold til Vækstfonden, dels det nye initiativ med Dansk Vækstkapital.

I forhold til Vækstfonden synes vi, at det er ganske udmærket, at formålet udvides, så der også kan investeres i eksisterende små og mellemstore virksomheder, og også, at det understreges, at formålet jo altså er at supplere eksisterende finansieringsmarkeder og venturemuligheder, for det er måske også noget af det, kritikken har drejet sig om, nemlig at man ikke altid fra Vækstfondens side har formået at udfylde det hul, som det var tanken man skulle udfylde, men i stedet for måske har stået side om side med andre aktører. Så det håber vi også at der kommer øget fokus på.

Vi har også noteret os, som fru Colette L. Brix var inde på, at der skal være fokus på at styrke brugertilfredsheden. Det lyder fornuftigt, men det er måske også især tilfredsheden hos dem, som er gået forgæves, man skal have kig på – altså, hvorfor er det, at nogle går forgæves og andre ikke gør? Er der den der geografiske skævhed, som nogle hævder? Men det kommer der jo så fokus på, og det synes vi er ganske udmærket. En enkelt undren kan jo skyldes, at det fremgår et andet sted i bemærkningerne, at der også vil blive mulighed for at investere i leasingelskaber – det kan jeg måske synes virker lidt specielt – men ikke desto mindre er vi positive over for den her udvidelse af Vækstfondens formål.

Så er der jo spørgsmålet om Dansk Vækstkapital. Det er jo det her flotte initiativ, som pensionskasserne, som fortjener stor ros, efter lange forhandlinger med regeringen, som derefter førte endnu længere forhandlinger med Dansk Folkeparti, kom frem til som model. Det synes vi ser rigtig spændende ud. Vi var også positive, da regeringen først fremlagde tankerne. Så det kan vi selvfølgelig også bakke op om. Jeg synes, det er vigtigt at fokusere på, at der skal være en bredere profil end Vækstfonden i de investeringer, der er. Det er jo sådan en fund of funds, altså hvor man investerer i andre fonde, der så kan gå ud at investere. På den måde kan man sikre, at pensionselskaberne kan sprede deres risiko, så de får et væsentligt afkast.

Derfor undrer det mig, at man vælger at lægge en meget nagelfast begrænsning, som jeg læser det i bemærkningerne, nemlig at, og jeg citerer, kun en mindre del (ca. 20 pct.) rettes mod ventureområdet. Jeg var bibragt den opfattelse, at det var der, der var problemer, og at det var det, vi ligesom adresserede, men vi må jo have ministeren til – det kan han jo få lejlighed til om et øjeblik – at redegøre for, hvilket formål den begrænsning tjener. Min opfattelse er, at det var bedre at give Dansk Vækstkapital, som jo skal eksistere på helt private vilkår, frie rammer til selv at vurdere løbende, hvor det er, problemerne er, frem for at have en begrænsning her, som jeg kan høre på fru Colette L. Brix måske stammer fra Dansk Folkeparti, men som jeg i hvert fald har svært ved se hvilket formål særskilt skulle tjene, og jeg synes ikke, at det hænger helt sammen med den måde, som initiativet bliver lanceret på, men det kan vi måske få belyst nærmere.

Så kan man jo også notere sig, at der står, at aftalen vil føre til et betydeligt bidrag til flere vækstvirksomheder i Danmark. Det tror jeg at vi alle sammen vil krydse fingre for kommer til at ske. Det er måske lidt flot at slå det fast på forhånd, idet det jo er et gennemstrømningsselskab, hvor pengene først, i det omfang tilsagnet gives, kommer ud at arbejde, og derfor ved vi jo reelt ikke endnu, om pengene kommer ud at arbejde, men vi kan jo selvfølgelig alle sammen håbe, at det går sådan.

Det fører mig så frem til nogle yderligere pointer. Som jeg var inde på i forhold til den konservative ordfører, må man sige, at hvor det her entydigt – selv om der måske kan være uenighed om detaljen – også er et positivt tiltag, der gavner mulighederne for at få risikovillig kapital til nye og til eksisterende virksomheder i Danmark, så er det jo et tiltag, som må ses i sammenhæng med regeringens samlede politik på området, og der har vi jo altså stadig væk en iværksætterskat. På trods af både ministerens og den konservative erhvervsordførers egne udsagn om, at man ønsker at fjerne den igen, så har vi jo stadig væk en iværksætterskat, der gør, at det er mindre attraktivt at bidrage med kapital i Danmark, end det er i vores nabo-lande eller konkurrerende lande som eksempelvis England.

Man er jo nødt til at se samspillet her, for det, der skal investeres i, er jo forskellige typer af fonde, hvor man håber, at andre så også vil være med. Der er det jo uheldigt, at man har lavet nogle skatteregler, der gør, at folk, der har solgt virksomhed og har valgt ikke at trække pengene ud til privat forbrug, men bevarer dem i et selskab, hvorfra de så kan investere i andre selskaber, altså har en række begrænsninger med den nye iværksætterskat, som gør, at de bliver brandbeskattet, hvis de går ind og hjælper til på det her område.

Helt galt går det jo med den nye ordning, som må ses som en vækstpakke til revisionsbranchen, for den er så kompliceret, at man på forhånd advarer om, at den bliver vanskelig at føre ud i livet.

Min sidste pointe skal være den, at vi tidligere har foreslået, at man giver pensionselskaberne, som jo er involveret her, mulighed for at investere en større del af deres portefølje i unoterede aktier, for det er jo det, det drejer sig om på det her vækstområde. Der håber vi, at regeringen vil kigge på, om ikke det var muligt at gå op på EU-grænsen på 30 pct. i stedet for de nuværende 10 pct.

Med de ord regner vi med, at vi kan støtte lovforslaget, for det er et godt bidrag; men i forhold til den samlede politik lader det noget tilbage at ønske.

Kl. 11:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten siger nej til forslaget ud fra vores principielle holdning til Vækstfonden og andre erhvervsstøtteinitiativer, forstået på den måde, at skal det offentlige på den ene eller den måde putte penge i et projekt, i en produktion, skal vi også have sikkerhed for, at det er en fornuftig produktion, der sættes i gang.

Jeg mener ikke, at staten under nogen omstændigheder skal være med til at investere i produktioner eller understøtte investeringer i produktioner, der er til skade for miljøet. Det er min opfattelse, at man skal holde sig langt væk fra giftproduktion, man skal holde sig langt væk fra støtte til militærproduktion, en lang række andre skadelige og uetiske produktioner, hvor vi jo i virkeligheden andre steder tager stilling til, at dem støtter vi ikke. De kan jo i princippet støttes i Vækstfonden. Det synes vi er utåleligt.

Vi mener, at hvis man skal have erhvervsstøtteordninger, skal der stilles krav på en række områder. Der skal stilles nogle etiske krav om, hvad der kan støttes af produktioner. Der skal stilles krav til demokrati på de virksomheder, der støttes, sådan at det ikke kun er en ejer, der bestemmer, men at de ansatte også har indflydelse, og der skal stilles krav til, hvordan overskuddet skal deles, så det ikke kun er en ejer, der scorer hele kassen, men at de ansatte og samfundet også får del i overskuddet. Det er nogle principper, vi har, og det er derfor, vi afviser de her helt generelle støtteordninger, som på ingen måde understøtter den udvikling i samfundet, vi gerne vil have.

Kl. 11:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 11:06

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for generelt – synes jeg – positive indtryk og kommentarer.

Vi gennemfører jo en ændring af lov om Vækstfonden med forslaget her, som er en præcisering af Vækstfondens formålsbestemmelse. Vi præciserer, at Vækstfondens målgruppe både omhandler iværksættere, nye små og mellemstore virksomheder samt eksisterende små og mellemstore virksomheder. Vækstfondens formålsbestemmelse bliver i dag bl.a. tilgodeset gennem medfinansiering af virksomhedens gennemførelse af perspektivrige og risikobetonede udviklingsprojekter.

Efter finanskrisen har iværksættere og små og mellemstore virksomheder oplevet at blive begrænset i deres vækst og udviklingsaktivitet på grund af manglende adgang til kapital. Danske små og mellemstore virksomheder står for to tredjedele af beskæftigelsen og værdiskabelsen i den private sektor, og samtidig er deres bidrag til værdiskabelsen højere end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Iværksættere, små og mellemstore virksomheder er således helt centrale for at få skabt vækst og beskæftigelse i den private sektor. Vi skal leve af udviklingen i den private beskæftigelse, ikke den offentlige sektor. Ved at præcisere Vækstfondens formålsbestemmelse bliver det tydeligt, at Vækstfonden skal fokusere på at fremme innovation og fornyelse i såvel iværksættervirksomheder som nye og eksisterende små og mellemstore virksomheder.

Med lovforslaget sikres det således, at disse virksomheder har mulighed for at kunne drage nytte af de låne- og kautionsmuligheder samt øvrige finansieringsmuligheder, der er i regi af Vækstfonden.

Ud over præcisering af formålsbestemmelsen udvides for det andet kredsen af finansieringsvirksomheder, hvis finansiering kan blive sikret en garanti fra Vækstfonden. Fremover vil f.eks. leasingselskaber, det var den radikale ordfører så også inde på, mezzaninlånervirksomheder og andre finansieringsvirksomheder, som tilvejebringer forskellige former for risikovillig fremmedkapital, også kunne søge om en garanti fra Vækstfonden. Det gælder fortsat, at Vækstfonden i sin vurdering af projekter og aktiviteter tager hensyn til, om der kan forventes andet udbytte af den offentlige medfinansiering end den rent privatøkonomiske fordel, som den støttede virksomhed må antages at opnå. Hensigten bag det samfundsøkonomiske afkast fastholdes og videreføres.

Vækstfonden får med lovforslaget samlet set et bredere fokus for sine aktiviteter på tværs af brancher og størrelsen af virksomheder til gavn for den samlede vækst i Danmark. Det var ordene.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug m.v.). Af fødevareministeren (Henrik Høegh). (Fremsættelse 31.03.2011).

Kl. 11:08

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Med dette lovforslag får vi igangsat en række af initiativerne fra veterinærforliget fra 2008. Det drejer sig om følgende tre punkter:

For det første finpudser vi kategoriseringen af besætninger i forhold til den obligatoriske sundhedsrådgivning. Helt konkret vil forbruget af antibiotika og dødeligheden i besætningen få betydning for, hvilken rådgivningskategori den enkelte besætning placeres i. Det betyder, at besætninger med et usædvanlig stort antibiotikaforbrug eller en usædvanlig høj dødelighed vil få flere obligatoriske sundhedsrådgivningsbesøg og offentlig velfærdskontrol i besætningen.

For det andet gives der mulighed for, at der kan påbydes en supplerende veterinærfaglig vurdering i besætninger, der er under skær-

pet tilsyn. Det betyder, at en anden dyrlæge end besætningsdyrlægen foretager en gennemgang af besætningens sundhedsforhold, management m.v. med henblik på at udarbejde en ny samlet handlingsplan, der kan nedbringe antibiotikaforbruget, hvor det er påkrævet.

For det tredje gives der mulighed for at kunne reducere belægningsgraden i de formentlig få tilfælde, hvor en svineproducent ikke formår eller ikke ønsker at reducere antibiotikaforbruget til under grænseværdierne efter først at have modtaget et gult kort og dernæst at have været under skærpet tilsyn. Denne mulighed er altså en slags rødt kort, som kan bruges i de allermost problematiske tilfælde til at sikre en reduktion i antibiotikaanvendelsen.

Samlet set er forslaget med til at opfylde veterinærforligets målsætninger om at nedbringe antibiotikaforbruget og dødeligheden i besætningerne.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 11:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren, og herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Det er godt, at der er nogle, der er effektive.

Den her sag er sådan set ikke så tosset, hvis man må bruge det udtryk, men det, der er problemet i den, og det, som vores endelige stillingtagen beror på, er jo den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, om veterinærforliget. Men når man så kommer med noget, som trods alt er fint, skal der også kvitteres for det.

Der er en række spørgsmål, som vi vil stille under udvalgsarbejdet, og som især handler om landbruget. Man taler om, at grundlaget er antallet af svin i en svinesti, belægningsgraden tror jeg det faglige udtryk er, og at den er afgørende for, hvor stort antibiotikaforbruget må være, og hvor meget det skal reduceres, hvis man sænker belægningsgraden. Og spørgsmålet om, hvor smitten kommer fra, så dyrene bliver syge, er interessant: Kommer den fra deres egen gødning, eller hvad er det? Er det systemerne, der er indrettet forkert? Er det, fordi der mangler halm, eller er det af andre årsager? Det er sådan nogle ting, vi gerne vil kigge på under udvalgsarbejdet.

Normalt har vi i Socialdemokratiet den holdning, at når nogle har lavet en aftale om noget, så må de om det, og så undlader vi at stemme, hvis ikke der er tale om noget direkte skadeligt. Men der er som sagt nogle positive elementer i det her, som vi gerne vil kvittere for, og i dem ligger der også lidt det, hvordan og hvorledes det skal håndteres. For der står noget om, at man kan blive påbudt noget ekstra rådgivning, hvis det er, at besætningsejeren eller driftslederen ikke arbejder aktivt med på at sænke antibiotikaforbruget, og det er sådan set positivt. Det er et spørgsmål om, hvordan man gør det.

Efter at regeringen er kommet med gult kort-ordningen, ser vi også, at der bliver kørt nogle retssager, fordi der er et element af tilbagevirkende kraft i den på grund af registreringsmåden, for købet af antibiotika og brugen af dem registreres med forskellige intervaller. Der sker registrering på det tidspunkt, hvor det bliver købt, og jeg tror faktisk, der står noget ude i staldene, som ikke er blevet brugt, og det er jo sådan set fint, men så opstår altså spørgsmålet om registreringen. Jeg kan forstå, at man vil køre nogle retssager, for der er nogle landmænd, der har fået en gult kort-ordning, selv om de allerefter opfylder betingelserne, fordi de enten havde skiftet foder eller dyrlæge eller gjort noget andet, og alle de der ting er jo noget meget positivt. Så det, der også skal kvitteres for, er jo, at der for første gang i 9 år, tror jeg, det er, faktisk er sket en nedgang i forbruget af antibiotika. Så det er sådan set fint nok.

Men der er nogle faglige spørgsmål, vi vil stille, og dem vil vi stille under udvalgsarbejdet og så vente med vores endelige stillingtagen til selve forslaget, når vi har afsluttet udvalgsarbejdet og skal stemme her i Folketinget.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg er nødt til at stå her, kan man sige, fordi vores ordfører, hr. René Christensen, er blevet forhindret i at være til stede i Folketingssalen i øjeblikket. Jeg skal hermed fremføre ordførertalen på vegne af hr. René Christensen:

Lovforslag nr. L 184 er et forslag til lov om ændring af hold af dyr, der indebærer ekstra sundhedsrådgivningsbesøg i problembesætninger, påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, reduktion af maksimal belægningsgrad i svinebesætninger med højt antibiotikaforbrug samt en gult kort-ordning, som kan blive til en rødt kort-ordning.

Lovforslaget tager for det første fat på at fastsætte, hvordan overskridelse af grænseværdier for dødelighed og antibiotikaforbrug skal indgå i kontrolkonceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning og dermed have betydning for, hvilken rådgivningskategori en besætning skal placeres i.

I perioden 2001-2009 har forbruget af antibiotika i landbruget desværre været konstant stigende. Stigningen udgjorde i perioden ca. 45 pct. Godt 80 pct. af det forbrugte antibiotika er blevet brugt i danske svinebesætninger.

Målsætningen er – og den holder vi fast i – at antibiotikaforbruget skal falde med mindst 10 pct. frem til 2013 sammenlignet med tallene for 2009, og at grænseværdien for dødelighed hos søer skal nedsættes til højst 20 pct. i 2012 og til højst 16 pct. i 2013. Det skal ske ved at målrette indsatsen mod de besætninger, som har de allerstørste udfordringer på området. Her er det vigtigt, at det netop er de besætninger, som har de største udfordringer. Dermed vil det flytte sig hurtigt i en positiv retning, når disse få landmænd og deres besætninger kommer på niveau med de andre besætninger.

Vi er i Dansk Folkeparti selvfølgelig klar til at justere målsætningerne, når vi har nået de nuværende målsætninger. Der skal også gøres opmærksom på, at der i lovforslaget står mindst 10 pct.s nedgang i forbruget af antibiotika. Dansk Folkeparti har stort fokus på, at antibiotikaforbruget i produktionen af fødevarer kommer ned. Ligeledes har vi et ansvar over for de produktionsdyr, der er i dansk landbrug, og det, at op imod 25 pct. af alle søer dør i stalden, skal selvfølgelig stoppes. Vi skulle gerne se et kraftigt, kontinuerligt fald, også efter 2013.

Dansk Folkeparti vil følge udviklingen tæt, også i forhold til hvordan det påvirker landbrugets konkurrenceevne. Vi mener ikke, at erhvervet har behov for yderligere udgifter, som ikke har en værdi for den enkelte landmand. Vi mener, at det på sigt gavner danske landmænd, at vi får nedbragt brugen af antibiotika. Dansk Folkeparti vil som sagt følge udviklingen tæt og ser frem til det kommende udvalgsarbejde.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, hr. Kristen Touborg.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Baggrunden for det her lovforslag er jo rimelig alvorlig. Vi står i en situation nu, hvor der i dansk landbrug er en meget høj dødelighed blandt især søer, og der er et meget stort forbrug af antibiotika. På en eller en måde hører de to ting jo nok sammen. Begge dele er et udtryk for, at vi har et produktionssystem, som ikke er i orden, når det gælder dyrevelfærd.

Regeringen skal ikke have utak for, at den tager fat på det nu. Efter vores opfattelse kunne man jo have gjort det for et stykke tid siden, men regeringen skal ikke have utak for, at den nu endelig tager fat på noget af det.

Vi synes også, at det er fint nok at tage de besætninger, hvor der er en stor overdødelighed blandt dyrene og et stort forbrug af antibiotika, og bruge dem som rettesnor for, hvor der skal sættes ind først.

Vi synes nok, at ambitionsniveauet er noget lavt. Når man i regeringen siger, at man frem til 2013 vil sænke antibiotikaforbruget med 10 pct., forekommer det jo at være noget uambitiøst. Det er sådan set ikke mere, end vi har set, det har kunnet stige i løbet af et år eller halvandet, så det ambitionsniveau er i hvert fald ikke noget, man skal forvente sig de store roser for.

Vi synes, at man burde tage noget kraftigere fat over for antibiotikaforbruget. Vi kan ikke helt forstå, at det ikke ville være en rigtig udmærket idé at anvende gult kort-systemet – som vi synes er udmærket – for de besætninger, der ligger over gennemsnittet, og ikke kun for de allerstørste syndere. Det har vi lidt svært ved at forstå, og jeg vil godt have, at ministeren her fra Folketingets talerstol kunne forklare lidt om, hvorfor man synes, at det kun skal være de allerstørste syndere, man skal tage fat i.

Antibiotikaforbruget er så stort et problem, fordi det jo også medfører, at bakterierne bliver resistente. Det vil på et tidspunkt betyde, at man ikke vil kunne behandle sygdom hos mennesker med netop den antibiotika. Så problemet er jo stort nok, og derfor synes jeg, det ville være godt, hvis ministeren kunne forklare, hvorfor man ikke har et højere ambitionsniveau end det, man har.

Under udvalgsarbejdet vil vi se på, om vi kan få lovforslaget forbedret. Jeg vil sige, at der er brug for en væsentlig forbedring. Det, vi anser for at være det allerstørste problem i forbindelse med antibiotikaforbruget, er, at en meget stor del af det antibiotika, der bruges i svinebruget, fodrer man grisene med, hvis jeg skal sige det lidt populært. Man blander antibiotika i foderet eller i vandet til alle grisene, selv om det måske kun er 5 eller 10 pct., der er syge. Jeg vil godt have ministerens svar på, om ministeren virkelig synes, at det er en forsvarlig måde at bekæmpe sygdomme på, at man både giver antibiotika til de syge dyr, som måske kun udgør 5 eller 10 pct., og samtidigt til alle de raske.

Det er nok et område, hvor jeg synes, ministeren skulle se at komme til besindelse og komme frem til, at der må findes et system, som indebærer, at vi behandler de syge dyr og kun de syge dyr.

Som sagt er der gode takter i det her, og vi vil gå ind i udvalgsarbejdet med et åbent sind og prøve på at gøre forslaget bedre, end det er.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Det er i alles interesse, at der er en god sundhedstilstand, hvad angår dansk fødevareproduktion. Dette lovforslag følger op på de

initiativer, som blev startet op med indgåelsen af veterinærforliget, som vi vedtog i foråret 2010.

Der er med de allerede gennemførte tiltag lagt op til, at de besætninger, som har den laveste sundhedsstatus – det være sig i kraft af et højt antibiotikaforbrug eller en meget høj dødelighed – bliver fulgt nøje. Det giver god mening, at besætnings ejere, som ligger i toppen med hensyn til de to parametre, som angivet får yderligere kontrolbesøg og ikke mindst yderligere og bedre rådgivning. Lav sundhedsstatus medfører højere omkostninger og som følge deraf kraftig reduceret indtjening, og det er vel ikke lige netop det, erhvervet har brug for.

Med lovforslaget er der lagt op til en forbedret og styrket forebyggende indsats, som forhåbentlig krones med en forbedret status for hele erhvervet gennem et lavere medicinforbrug og lavere dødelighed. Ved at satse på de besætninger, som har den laveste status, kan man naturligvis særlig tage fat på de hårdest pressede besætninger, men der vil naturligvis konstant være fokus på hele erhvervet, så den totale sundhedstilstand bliver væsentlig forbedret. En høj veterinær status vil gavne imaget og økonomien, så det kan kun være i såvel erhvervets som samfundets interesse at få sat gang i en positiv udvikling.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 11:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Der er en række problemer på landbrugsområdet, som vi i et stykke tid har kæmpet med at få styr på. Et af dem er at kunne styre forbruget af antibiotika. Vi har igennem en årrække set en stigning i brugen af antibiotika, ikke lidt, men meget, og det kan ikke alt sammen relateres til flere dyr eller flere sygdomsudbrud i det hele taget. Med veterinærforliget har vi fået redskaber til at styre bl.a. antibiotikaforbruget. Gult kort-ordningen er en følge af veterinærforliget; vi skal kunne håndhæve de restriktioner, der må sættes ind.

Lovforslaget tager for det første sigte på at fastsætte, hvordan overskridelse af grænseværdierne for dødelighed og antibiotikaforbrug skal indgå i kontrolkonceptet for obligatorisk sundhedsrådgivning og således have betydning for, hvilken rådgivningskategori en besætning skal placeres i. Dette indebærer en udvidelse af den nuværende ordning, hvor kun bøder og domme for overtrædelse af visse regler på dyrevelfærds- og dyresundhedsområdet er afgørende for placeringen i de forskellige rådgivningskategorier.

Endvidere foreslås en hjemmel til at påbyde den besætningsansvarlige supplerende veterinærfaglig vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i besætningen til under fastsatte grænseværdier og hjemmel til at fastsætte nærmere regler derom.

Et af de meget vigtige elementer i forslaget, som Radikale Venstre ser det, er, at fødevareministeren kan meddele påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger, hvis den ansvarlige for en besætning ikke inden for en nærmere angiven tidsfrist har formået at nedbringe antibiotikaforbruget under fastsatte grænseværdier, samt hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om reduktion af den maksimale belægningsgrad i svinebesætninger. Formålet hermed er at nedbringe antibiotikaforbruget i svinebesætninger.

Radikale Venstre er med i veterinærforliget, og vi forventer, at man gennem disse foranstaltninger kan styre antibiotikaforbruget, så det ikke stiger uden sygdomsgrund. Radikale Venstre er positive over for L 184.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 11:27

Kl. 11:27

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Da Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, ikke kan være til stede, skal jeg bare nøjes med at sige, at Enhedslisten støtter lovforslaget.

Kl. 11:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Fødevareministeren.

Kl. 11:27

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for alle de gode indlæg. Jeg må sige, at det har været en god og konstruktiv debat. Selv om man ikke er deltager i veterinærforliget – i den forbindelse kunne vi ikke få enderne til at nå sammen – er langt de fleste jo positive med hensyn til det her.

Jeg vil sige, at det her jo bliver lavet af hensyn til både dyrevelfærden, dyresundheden og folkesundheden. Det er nødvendigt, at vi tager hånd om den stigning i det veterinære forbrug af antibiotika, som vi har set i det seneste årti. Og vi er også nødt til at gøre noget ved dødeligheden i de danske kvæg- og svinebesætninger.

Så med det lovforslag, som vi debatterer her i dag, bliver grænseværdierne for antibiotikaforbrug og dødelighed en integreret del af den incitamentsstruktur for sundhedsrådgivning i kvæg- og svinebesætninger, som vi allerede kender i dag. Og på den måde sikrer vi, at rådgivningsindsatsen især rettes mod de besætninger, som har de største problemer med dyresundhed og dyrevelfærd. Samtidig styrker vi den forebyggende indsats og indfører et meget stærkt incitament for producenterne til at få gjort noget ved problemerne.

Vi kan allerede nu se, at indførelsen af gult kort og grænseværdier for antibiotikaforbrug har medført en tendens til faldende antibiotikaforbrug i de danske svinebesætninger. Det handler derfor om at fastholde den positive udvikling, og for at sikre, at vi får alle med, er det nødvendigt at implementere de initiativer, der er beskrevet i det her lovforslag.

Så har jeg et par kommentarer til de spørgsmål, der er blevet stillet under debatten. Til spørgsmålet om at straffe med tilbagevirkende kraft vil jeg gerne sige, at det gule kort ikke er en straf; det er et påbud om sammen med sin dyrlæge at få antibiotikaforbruget i den pågældende besætning til at falde. De 5.500 kr., som det koster, når man får det gule kort, er heller ikke en bøde; det er et administrativt gebyr for det, som det koster at nå frem til at finde de her besætninger og uddele kortet.

Så spørger hr. Kristen Touborg om, hvorfor vi ikke ligger på gennemsnittet. Jeg vil sige, at med den grænse, vi har valgt her, har vi fat i 10 pct. af besætningerne, men variationerne mellem de enkelte besætninger i antibiotikaforbruget er så stort, at de 10 pct. står for 25 pct. af antibiotikaforbruget. Så vi vil – og det kan vi jo allerede se nu – med den måde, vi laver det gule kort på, have fat de steder, hvor der er et meget stort forbrug. Og jeg understreger, at det her er dynamiske grænser.

Så rejser hr. Kristen Touborg spørgsmålet om flokbehandlinger. Det er der blevet spurgt om flere gange her i Folketingssalen, vi har vendt det flere gange under samråd, og alle steder svarer jeg det samme: at under epidemiske sygdomme i en besætning kan det være en fordel at komme foran ved at lave en flokbehandling, men det er selvfølgelig en veterinærfaglig vurdering, hvornår det her kan komme på tale.

Men jeg har fuld tiltro til, at de nye tiltag i samspil med de initiativer, som regeringen og partierne bag veterinærforliget allerede har iværksat, vil medføre en reduktion i dødeligheden og antibiotikaforbruget i vores svine- og kvægbesætninger. Og med disse ord ser jeg frem til udvalgsbehandlingen af forslaget og takker for debatten.

Kl. 11:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Bjarne Laustsen (S):

Vi er fuldstændig enige om, at det er et område, der skal gøres noget ved, fordi vi har haft et stigende antibiotikaforbrug. Regeringens og den tidligere ministers holdning var jo den, at vi jo har et meget lavere antibiotikaforbrug end f.eks. Holland, og da det er dem, vi skal sammenligne os med, behøver vi ikke gøre så meget ved det. Derfor kvitterer vi også for, at der trods alt sker noget på det område.

Men noget af det, som landmænd og dyrlæger skriver i hørings svarene, er jo, at der hele tiden sker en knopskydning, og at der så lige kommer et lag oven på, og de siger, at det er uhensigtsmæssigt og beder om at få fortalt, hvordan reglerne skal være. Derfor kom det gule kort, og nu kommer det her oven i. Tingene hænger selvfølgelig sammen. Det kan jeg godt forstå.

Ministeren redegjorde også lidt for det gule kort, men jeg synes jo, at der er noget retssikkerhedsmæssigt i det. Man har udsendt breve til landmænd, der har bragt antibiotikaforbruget ned, og derfor kommer de og siger, at det virker som lovgivning med tilbagevirkende kraft, fordi de rent faktisk har bragt forbruget ned.

Derfor kan det jo være, at der skal strammes lidt op på producenterne, dyrlægernes, apotekernes osv. registreringer, så der ikke sendes breve ud til nogen, som bagefter må trækkes tilbage, og hvor der gives en eller anden advarsel, der koster 5.500 kr., men som bagefter må trækkes tilbage, fordi der alligevel ikke var noget i sagen. Man skal altså undgå at sende breve ud, hvis de ikke har nogen betydning.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fødevareministeren.

Kl. 11:32

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Registreringer i det centrale register for husdyr og indkøbsregisteret for antibiotika – det såkaldte VetStat – er alt sammen noget, som producenten, dyrlægen og apotekeren står for. Når vi skal finde dem, der har et stort antibiotikaforbrug, er vi nødt til at benytte de foreliggende tal. Det viste sig, da det begyndte at få konsekvenser, at man ikke havde været omhyggelig med den her registrering, at der var mange ting, der skulle rettes. Der var dels noget, der lå i forkerte dyregrupper, dels var der nogle besætningsstørrelser, der ikke var plads. Alt dette har vi fået på plads med gult kort-ordningen.

Det er rigtigt, at da vi første gang sendte dem ud, kunne vi kun gøre det på grundlag af de registreringer, vi har, og det er altså andre, der har ansvaret for registreringerne. Så vi er sådan set glade for, at vi også med gult kort-ordningen som en sidegevinst får alle de her registreringer på plads. Vi har så i en opstartsperiode indført, at alle, der siden den 1. august sidste år i sammenhængende 9 måneder har ligget under grænseværdierne, ikke længere vil være under gult kort-ordningen. Så hvis man havde det på plads, da det første brev kom ud, og 9 måneder frem, glider man ud af gult kort-ordningen igen.

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, der er rigtig mange, der er glade for at få at vide, at de var hængt ud for et eller andet, og at det så viste sig, at de havde orden i sagerne. Det er jo sådan set den positive del af historien. Den anden del af historien er jo i forhold til Vetstat. Det kan godt være, at de signaler skulle have været sendt af sted noget før, og det er jo sådan set det, vi harcelerer lidt over.

Jeg forstår, at man køber det hjem, fordi der er tilbud på nogle produkter, som man senere skal bruge, og så sker registreringen der. Det, jeg synes ville være mest logisk, er, at det sker ud fra det rent faktiske forbrug, altså hvor meget man har givet til hvert enkelt dyr. Der er jeg da enig med hr. Kristen Touborg i, at det må være sådan, at det er bedre at give det til dyr, der har et symptom på at være syg, men at det for hovedpartens vedkommende – det tror jeg også ministeren kan bekræfte – sker det, fordi det er en nem, billig og enkel måde, og derfor flokmedicinerer man i dag.

Men jeg tror, der af retssikkerhedsmæssige årsager er behov for at kigge på registreringen generelt for at få så gode data som muligt, så man ikke udsender breve, som man bagefter skal annullere.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ministeren.

Kl. 11:35

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Der var mange spørgsmål i det her. Der er først spørgsmålet om at hænge nogen ud. Det er ikke os, der styrer offentlighedsloven og aktindsigt i offentlige papirer. Der er offentlighed i det her, og vi må bare konstatere, at sådan er det.

Det andet om flokbehandling er en debat, som vi har haft utrolig mange gange, og svaret er stadig væk det samme, nemlig at der kan være veterinærfaglige gode grunde til det, for nogle sygdomme udvikler sig epidemisk, og derfor foretages en flokbehandling for at komme den i forkøbet. Men det er da rigtigt, tror jeg, at der for de besætninger, der har ligget med et højt forbrug, er der mange, der måtte gå bort fra flokbehandling for at komme ned under grænseværdien, fordi der måske ikke har været den veterinærfaglige begrundelse, som jeg nævnte.

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Kristen Touborg (SF):

Tak, og det er i forlængelse af det svar, ministeren gav lige nu. Når ministeren siger, at der kan være særlige begrundelser for at flokmedicinere, er jeg fuldstændig enig med ministeren; det kan der være. Derfor har SF heller ikke på noget tidspunkt foreslået, at man lavede et forbud mod flokmedicinering. Men virker det ikke en smule overfladisk at give det svar, når man ved, at 70 pct. af al den antibiotika, der bliver brugt i svinebesætningerne – mener jeg at vide, og det kunne jeg måske få ministeren til at bekræfte – bliver brugt til flokmedicinering? Så kan man vel ikke gå hen og sige, at det er i helt særlige tilfælde, der kan flokmedicineres. Hvis ministeren ville tage hensyn til det virkelige liv, ville ministeren jo også give udtryk for, at det ikke er rimeligt, at man behandler både syge dyr og raske dyr i det omfang, som det er tilfældet. Der må vel også være langt flere end de 10 pct., som ministeren tager fat på, der bruger flokmedicinering.

Kom nu, vil jeg sige til ministeren, og gå ind og tag lidt alvorligt fat der, hvor problemet virkelig er, og der, hvor det kan lade sig gøre

at tage fat på det. Det er jo kun at sikre, at der skal en dyrlæge indover, før man må flokmedicinere. Det er vel ikke for meget at forlange.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:37

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Hvis vi lige skal tage det sidste først, vil jeg sige, at vi jo også har debatteret det mange gange. Hvis en dyrlæge og en svineproducent i mange år har bekræftet hinanden i, at der her er et stort behov for antibiotika for at klare de problemer, der er i besætningen, så hjælper det ikke at sige, at de nu skal mødes en gang hver uge i stedet for en gang hver sjette uge og bekræfte hinanden i, at der her er et stort behov. Det, som der skal gøres med gult kort-ordningen, er, at de to skal spørge hinanden ad: Hvorfor har vi så stort et behov? Hvad kan vi gøre for generelt at få antibiotikaforbruget ned? Derfor synes jeg, at gult kort-ordningen nu virker sådan, at det siges, at vi nu stiller krav til at reducere forbruget, og det viser sig sådan set, at det har den helt rigtige effekt.

Jeg har ikke brugt terminologien »i helt særlige tilfælde«. Jeg har sagt, at der kan være veterinærfaglige begrundelser for at flokbehandle. Men jeg er sikker på, at antallet af flokbehandlinger med det her, med gult kort-ordningen, bliver mindre.

Kl. 11:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 11:38

Kristen Touborg (SF):

Jeg synes jo så, at ministeren snakker udenom, igen. Sagen er jo, at man generelt i rigtig, rigtig mange besætninger behandler samtlige fravænnede svin med antibiotika, bare sådan for en sikkerheds skyld. Jeg kunne jo godt tænke mig, om vi havde en minister, der bare havde en lille smule ambition på det her område. Og kan ministeren bekræfte, at det er 70 pct. af al antibiotikaen, der bruges til flokmedicinering? Var det ikke et område, som det ville være rigtig godt at komme ind og få styr på? Og hvis ministeren ikke vil have, at man skal have en dyrlæge indover hver gang, inden der skal gives lov til flokmedicinering – hvad der efter min opfattelse stadig væk ville være en rigtig god ting – hvis det ikke er ministerens hensigt og ønske, hvad var det så, ministeren kunne tænke sig at gøre, ud over det at tage fat på de 10 pct., der ligger øverst, altså de værste 10 pct.?

Jeg tror på, at man kommer et godt stykke af vejen ved at tage fat på de værste syndere, men det udelukker vel ikke, at man også kunne tage fat på resten, altså dem, der ligger over gennemsnittet. Især synes jeg altså, det er en ministers opgave at sørge for at få styr på det, at det store forbrug ligger i flokmedicinering.

Kl. 11:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:39

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Netop lige nøjagtig derfor har vi lavet gult kort-ordningen, og det er lige nøjagtig derfor, vi ser et rigtig pænt fald i antibiotikaforbruget, for gult kort-ordningen er den rigtige måde at gøre det her på. Det hjælper ikke at tvinge to mennesker, der i mange år har været enige om, at der her er et behov for et stort antibiotikaforbrug, til at mødes nogle flere gange. Og hr. Kristen Touborg er jo enig med mig i, at et forbud heller ikke er vejen, for der kan være begrundelser for det.

Derfor er den her metode den, der giver de mest positive resultater, og som hurtigt, i løbet af en kort periode, giver et flot fald i antibiotikaforbruget. Så jeg tror, det er det rigtige, vi har valgt.

Kl. 11:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til fødevareministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00. Og her bliver det så punkt 12, nemlig første behandling af lovforslag nr. L 183.

:
Mødet er udsat. (Kl. 11:40).

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om inspektioner, erklæringsafgivelse og kontrol i medfør af De Forenede Nationers konvention om forbud mod kemiske våben. (Forbud mod uden godkendelse at anvende visse kemikalier).

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 31.03.2011).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er genoptaget.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Det er næsten 100 år siden, at den tyske hær sendte en byge af giftgas mod russiske soldater. Det skete under første verdenskrig i vinteren 1915. Siden lod de stridende parter disse våben regne ned over deres modstandere, der for manges vedkommende led en smertefuld død. Siden udviklede og oparbejdede hære overalt på kloden enorme mængder af disse makabre våben – våben, der skulle gøre modstanderen ukampdygtig eller dræbe ham.

Hvad værre er, har vi også set grufule eksempler på civile, der er blevet angrebet med kemiske våben. F.eks. sendte Saddam Hussein i 1988 fly ind over den kurdiske del af Irak, og om bord på disse fly var en dødbringende last: en cocktail af nogle af verdens farligste kemiske våben. Denne last lod de regne ned over byen Halabja, som de med et slag forvandlede til et inferno af giftig røg og døde mennesker. Op imod 5.000 mennesker – mænd, kvinder og børn – døde, mens hen imod 10.000 blev såret. Og siden er adskillige tusinder døde som en følge af angrebet, og der er mange misdannede børn.

Er nogen i tvivl om, hvorfor vi behøver konventionen om forbud mod kemiske våben, bør man læse noget mere om den tragedie. Saddam Husseins angreb mod sit eget folk er en klar påmindelse om, at

kemiske våben er modbydelige, og at vi for alt i verden må forhindre, at gale diktatorer eller fundamentalister med ondt i sinde kan lægge deres hænder på disse våben. Det er derfor glædeligt, at 188 af verdens nationer har tilsluttet sig forbuddet mod kemiske våben, og at det internationale samfund i fællesskab har reduceret den samlede beholdning med næsten 62 pct., ligesom der er gennemført over 4.000 inspektioner af kemiske fabrikker overalt i verden. For inspektion af og kontrol med de her faciliteter er et væsentligt element i kampen mod spredning af kemiske våben.

Også i Danmark er vi nødt til at føre kontrol, for kemiske stoffer tiltænkt fredelige formål kan i de forkerte hænder være decideret dødbringende. Nærværende lovforslag justerer kravet til godkendelse af virksomheder, der arbejder med stoffer omfattet af konventionen. De vil fremover være forpligtet til på eget initiativ at indberette de nødvendige oplysninger til Økonomi- og Erhvervsministeriet. Desuden medfører lovændringen et krav om en særlig godkendelse af de virksomheder, der anvender stoffer i den højeste farekategori.

Venstre støtter konventionen om forbud mod kemiske våben. Vi ønsker for alt i verden at undgå en ny massakre som den i Irak, eller at fundamentalister en dag bruger disse stoffer i et decideret terrangreb mod vestlige demokratier. Venstre kan derfor støtte dette lovforslag, idet vi lægger vægt på, at Danmark og det internationale samfund gør alt, hvad vi kan, for at forhindre, at disse farlige stoffer falder i de forkerte hænder og anvendes til at sprede død og ødelæggelse.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. John Dyrby Paulsen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:04

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak til min kollega fra Venstre for det her udmærkede sådan lidt historiske oprids af erfaringerne, de meget dårlige erfaringer, med kemiske våben.

Sandheden er jo, at det arbejde, vi har set i FN, som er vigtigt og godt i den her sammenhæng, jo nok i virkeligheden blev aktualiseret af den meget tragiske begivenhed i 1988, hvor Saddam Hussein brugte kemiske våben mod sin egen befolkning. Det er udmærket, og det er helt på sin plads at have en konvention fra FN om begrænsning af brugen af kemiske våben. Det har vi jo i Danmark, primært i den såkaldte våbenlov, og derudover er der en bestemmelse i FN-konventionen om kontrol med den civile anvendelse af de her stoffer. De stoffer optræder på en liste i konventionen, det, der hedder liste 1, og sandheden er, at nogle af dem er så farlige, at de kan bruges direkte som kemiske våben.

Derfor er man nødt til at holde øje med den civile anvendelse af de her kemiske stoffer, og det er det, som konventionen så i virkeligheden sigter mod, og det er det, det her lovforslag sigter mod, nemlig, at ændre den praksis, der er, hvor virksomhederne i virkeligheden skal stille information til rådighed, hvis de bliver bedt om det. Nu ændrer vi det, sådan at de i virkeligheden har en forpligtelse til selv at indsende de her informationer, hvis det er sådan, at de arbejder med nogle af de kemiske stoffer, der optræder på liste 1. Det er meget, meget fornuftigt, og det er meget, meget relevant.

Sandheden er jo, at selv om der måske ikke er den store sandsynlighed for, at der er nogle af de her stoffer, der bruges af danske virksomheder, uden at vi ved det, er det jo fornuftigt at fejle for egen dør, så vi også kan kræve, at andre lande giver deres virksomheder og deres statsinstitutioner en forpligtelse til at melde det her. Det er yderst fornuftigt.

Så skal jeg sige, at Socialdemokraterne støtter det her lovforslag, og jeg er blevet bedt om på vegne af Det Radikale Venstre og SF, da

deres ordførere ikke kunne være til stede i salen i dag, at tilkendegive, at de to partier også støtter lovforslaget.

Kl. 13:09

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren for de tre partier. Hr. Søren Espersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg vil også, ligesom hr. John Dyrby Paulsen gjorde, sige tak til Venstres ordfører for gennemgangen. Det synes jeg er væsentligt og vigtigt.

Så vil jeg sige ganske kort, at vi jo i Dansk Folkeparti i de senere år er blevet meget opmærksom på FN-konventioner, nok mere end vi måske har været tidligere, eller burde have været tidligere, men den her har vi så nærlæst med lup og pincet og er sikre på, at den er uomtvistelig rigtig, og derfor støtter vi den helhjetet. Vi synes i virkeligheden, at det er rigtigt at få en god præcisering nu, det er det, det drejer sig om, af, hvordan Danmark bedst opfylder konventionen, også for det civile erhvervsliv. Så Dansk Folkeparti støtter forslaget. Tak.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Naser Khader som konservativ ordfører.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Som flere ordførere har været inde på, og som Venstres ordfører på fremragende vis har beskrevet, er formålet med lovforslaget at sikre det fornødne lovmæssige grundlag for at efterleve FN's udmærkede konvention om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse.

De kemiske våben er afskyelige og klassificeres af FN som masseødelæggelsesvåben. Konventionen blev som tidligere nævnt åbnet for undertegnelse i januar 1993 og trådte i kraft i april 1997, og Danmark ratificerede konventionen i juli 1995. Den forbyder de delta-gende stater at udvikle, fremstille, erhverve, oplagre og anvende kemiske våben, og desuden forbyder konventionen at overføre kemiske våben til nogle eller bistå eller opmuntre andre til aktiviteter, som er forbudt ifølge konventionen.

Konventionen indeholder et kontrolsystem for kemikalier, som kan anvendes til fremstilling af kemiske våben, men den giver også mulighed for, at der til lovlige formål kan anvendes en vis begrænset produktionsdel, men virksomheder og institutioner, der arbejder med sådanne kemikalier kan blive genstand for inspektioner, for det er vigtigt, at der bliver holdt øje med produktionen af disse stoffer. Til at overvåge det er der en international organisation, OPCW, med hjemsted i Haag, der overvåger det, og i Danmark er det Erhvervs- og Byggestyrelsen under Økonomi- og Erhvervsministeriet, der har det overordnede tilsyn.

Så alt i alt en udmærket FN-konvention og et godt lovforslag, som vi, Det Konservative Folkeparti, støtter.

Kl. 13:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter selvfølgelig også det her forslag fuldt og helt og er glad for det. Nu har der været lidt diskussion om Saddams Husseins brug af giftgas mod kurderne i sin tid, og det er yderst relevant, for det var helt oplagt en af de grimmeste nyere anvendelser af giftgas.

Det kunne lyde lidt, som om det skulle være et forsvar for Irak-krigen. Der vil jeg så bare sige, at på det tidspunkt, hvor Saddam Hussein fik giftgassen og brugte den, var Saddam Hussein ven med Vesten, og giftgassen kom fra Vesten.

Jeg synes bare, at det hører med til historien, når vi skal være opmærksomme på, hvad vi har gjort forkert i historien, for jeg tror ikke, at der er nogen i dag, der vil forsvare den optræden, som der i virkeligheden var i konflikten mellem Iran og Irak, hvor Saddam var vores bad guy, som det hedder, og derfor ikke Enhedslistens, men USA's og Danmarks bad guy, og hvor det i øvrigt var venstrefløjen – bare af hensyn til historiefortællingen – der stod ude på pladsen og demonstrerede mod Saddam Hussein, mens der ikke lød et kvæk fra det danske Folketing.

Så bare lige dette, når man lagde vægt på den meget vigtige og meget grimme episode i nyere historie; jeg synes lige, at det andet også skulle knyttes på. Men Enhedslisten støtter selvfølgelig det her lovforslag.

Kl. 13:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 13:11

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke for den debat, vi har haft i dag, og også for den støtte, der jo er bredt i Folketinget til lovforslaget, der handler om en opdatering af lovgivningen om kemiske våben.

Jeg synes, det er væsentligt at få understreget her ved førstebe-handlingen, at den konvention, vi har om kemiske våben, jo nyder bred støtte og faktisk betragtes som en af succeshistorierne i international nedrustning. Vi støtter fuldt ud op om konventionen, og det er vigtigt, at vi til fulde lever op til vores forpligtelser.

Den mangel, der har vist sig at være i lovgivningen, må betragtes som værende en konsekvens af den udvikling, vi ser i industrien. Denne udvikling fører så undertiden til, at der er behov for at komme med lovgivningsmæssige svar.

Vi har fra dansk side handlet hurtigt og med fuld gennemsigtighed for at opdatere lovgivningen på området, så vi kan sikre os, at Danmark gør sit til, at kemivåbenkonventionens målsætninger nås fuldt og helt. Den håndtering af sagen er blevet modtaget positivt i kemivåbenorganisationen, hvor sagen er blevet drøftet. En vedtagelse af dette lovforslag om ændring af loven om erklæring, inspektioner og kontrol vil udgøre et meget fornemt punktum i sagen.

Tak til Folketingets partier for den enstemmige støtte til lovændringen.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til udenrigsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om regionernes finansiering. (Ændret kommunal medfinansiering af sundhedsvæsenet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 30.03.2011).

Kl. 13:12

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her vedrører en omlægning af kommunernes medfinansiering af sundhedsområdet og går i al sin enkelhed ud på at styrke incitamenterne i den forebyggende indsats.

Som det er i dag, består den kommunale medfinansiering af sundhedsområdet af dels et fast grundbidrag, dels et aktivitetsafhængigt bidrag. Det betyder, at kommunerne ud over at betale et aktivitetsafhængigt bidrag for hver behandling, som borgeren modtager, også i dag betaler et fast beløb pr. borger, uanset så at sige hvor god den enkelte kommune er til at forbedre sine borgeres sundhed. Kort sagt: Man betaler det samme i grundbidrag, uanset hvor dygtig en indsats, man leverer, mens det aktivitetsafhængige bidrag hænger sammen med det træk, som kommunens borgere har på sundhedsvæsenet.

Tanken bag den nye ændring er at give kommunerne et større incitament til at forebygge, fordi de fremover kun skal betale, i det omfang deres borgere bruger sundhedsvæsenet, og dermed også at give den enkelte kommune den størst mulige tilskyndelse til at undgå unødvendige indlæggelser. Eller som formanden for Kommunernes Landsforening, socialdemokraten Jan Trøjborg, udtalte for nylig, og jeg citerer:

Det er vigtigt med mere fokus på forebyggelse, og det er en rigtig tankegang, at det at holde patienterne ude af sygehusene skal kunne betale sig for kommunekassen. At forebygge unødvendige indlæggelser er f.eks. særlig vigtigt, når vi taler om ældre medicinske patienter. Der er der i dag betydelige forskelle på antallet af genindlæggelser fra kommune til kommune. Det viser i sig selv, at mange kommuner har et betydeligt potentiale for at lære af de bedste og derigennem forbedre indsatsen, sådan at man gennem en effektiv forebyggelse og plejeindsats kan være med til at forebygge unødvendige genindlæggelser af især ældre medicinske patienter.

I Venstre vil vi i øvrigt meget gerne kvittere for kommunernes positive modtagelse af lovforslaget. Vi er meget tilfredse med, at Kommunernes Landsforening støtter forslaget om at øge den aktivitetsafhængige del af medfinansieringen, ligesom KL i øvrigt støtter forslaget om et loft over den enkelte regions indtægter fra den kommunale medfinansiering. I forhold til regionerne skal det i øvrigt nævnes, at der med lovforslaget foreslås en midlertidig kompensationsordning, der neutraliserer de beregnede byrdefordelmæssige virkninger hos regionerne ved omlægningen.

I forbindelse med høringen af lovforslaget er det dog heller ingen hemmelighed, at Kommunernes Landsforening har haft en række betænkeligheder ved enkelte delelementer i lovforslaget. F.eks. har

nogle kommuner været nervøse for, om ændringen af den kommunale medfinansiering kunne betyde uforudsete store ekstraregninger til kommunerne, hvormed man fra KL's side har haft et ønske om at opnå en større budgetsikkerhed.

På den baggrund vil vi gerne i Venstre kvittere for, at ministeren allerede inden udvalgsbehandlingen har været særdeles lydhør over for kommunernes bemærkninger til lovforslaget. Jeg noterede mig f.eks., at Kommunernes Landsforening i går eftermiddags udsendte en pressemeddelelse, på baggrund af at regeringen og KL havde drøftet lovforslaget, og at det var lykkedes parterne at opnå enighed om, at regeringen nu stiller et ændringsforslag, så kommunerne får større økonomisk sikkerhed, og således at de væsentligste kommunale synspunkter nu bliver imødekommet.

Vi er derfor alt i alt i Venstre yderst tilfredse med, at man er blevet enig om række ændringsforslag, som imødekommer de væsentligste bemærkninger fra kommunerne, og jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag. Vi ser frem til den videre udvalgsbehandling, herunder behandlingen af de ændringsforslag, som regeringen agter at søge tilslutning til, og som jeg håber vi kan få et godt samarbejde bredt om i Folketinget.

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et par korte bemærkninger, og først er det fra fru Julie Skovsby.

Kl. 13:16

Julie Skovsby (S):

Tak. Det tiltag, som under forhandlingen af kommunalreformen blev kaldt for brugerbetalingsinstrumentet, er jo det, som man her indfører et hundrede procent, man laver altså en 100-procents-aktivitetsstyring. Frygter Venstres ordfører ikke, at det vil vende den tunge ende nedad, sådan at de kommuner, som eksempelvis har få unge, men mange ældre og måske ældre, der har haft et hårdt liv på arbejdsmarkedet og derfor har et stort behov for at få sygehusbehandling, vil tabe på det her forslag? Er det ikke en bekymring, som Venstres ordfører har, for, at de kommuner, ofte udkantskommuner, altså vil være dem, der taber på forslaget?

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:17

Sophie Løhde (V):

Nej, det vil ikke være dem, som taber på grund af forslaget, og jeg synes, at uanset om det er en stor kommune, eller en lille kommune, er det et sundt princip, at der også er et direkte incitament til altid at gøre det bedre. Og nu er der jo med de ændringsforslag, som regeringen agter at søge tilslutning til, indbygget det, at man vil sikre kommunerne en større budgetsikkerhed, så de ude i de enkelte kommuner dermed også undgår at opleve, at de lige pludselig står med nogle meget store ekstraregninger.

Derudover er der jo også indbygget et loft over det samlede beløb, en kommune kan komme til at betale, og det betyder altså, at det ikke er sådan, at landets kommuner lige pludselig skal hive mange flere penge op af kommunekassen, end de gør i dag, men at de nu derimod oplever det som en ekstra tilskyndelse til at levere den rigtige indsats på de områder, hvor der er et betydeligt potentiale, til f.eks. at forebygge genindlæggelse, når vi snakker ældre, medicinske patienter. Det er en god økonomi for kommunen, men det er først og fremmest godt for de mennesker, det handler om, fordi det betyder, at de oplever, at der bliver gjort en bedre indsats på et tidligere tidspunkt.

Kl. 13:18

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 13:18

Julie Skovsby (S):

Vi har jo endnu ikke set noget til ændringsforslagene, så det er jo lidt svært at diskutere dem. Men ordføreren må vel give mig ret i, at der er forskel på levevilkår, og hvor lang tid man lever, i Danmark, der er forskel på, hvor stort et behov man har for at komme på sygehuset, og at vi kan se nogle geografiske, store forskelle. Hvis det er rigtigt, at det er sådan i dagens Danmark, at der er nogle kommuner, som vil få nogle store udgifter til sundhedsvæsenet, hvorimod andre kommuner vil få færre udgifter, jamen så må man også være enig i, at det her vil ramme socialt skævt. Og hvad er Venstres svar på den udfordring? Hvordan vil Venstre sikre, at der ikke er nogen små kommuner, som kan komme i klemme ved det her lovforslag?

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Sophie Løhde (V):

Niveaueet for kommunernes samlede medfinansiering af sundhedsområdet fastholdes, og det er uændret i forhold til niveaueet i dag. Det er det, der ligger i lovforslaget, som fru Julie Skovsby har foran sig. Dermed må man jo også gå ind og se på, om man synes, det er en god idé, uanset hvilken kommune man snakker om, at det skal kunne betale sig at gøre den rette indsats, at sætte ind med den forebyggende indsats, altså se på, hvad man som kommune kan gøre for at forebygge unødvendige genindlæggelser og dermed også sikre en bedre kvalitet i forhold til de ældre, medicinske patienter.

Det synes vi er positivt, at der nu sættes fokus på det med det her lovforslag, og vi vil meget gerne i Venstre kvittere for, at landets kommuner bakker op om det her og også synes, at det er en rigtig god idé, og at der er betydelige perspektiver i det her arbejde, som vi nu sætter turbo på med de ændringer, der er, i forhold til lovforslaget.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører taler en del om det her med incitamentsstrukturer, men er det sådan, at Venstres ordfører også anerkender den sammenhæng mellem, at hvis man har en befolkningsgruppe med lav uddannelse og lav indkomst, er omfanget af sygdom også større, for så er de mere hospitalskrævende, end hvis man har en befolkningsgruppe, der er sammensat af folk med høj indkomst og høj uddannelse? Anerkender Venstres ordfører den sammenhæng?

Kan man ikke risikere, at man så skaber en ond cirkel, hvor de kommuner, som har en befolkningsgruppe med lav uddannelse og lav indkomst, bliver hårdere ramt, så de skal af med flere penge og er nødt til at spare på f.eks. uddannelse, børnepasning og på andre områder? Risikerer man ikke at skabe en ond cirkel, selv om man tager nogle forskellige forbehold? Selv om man har lavet et ændringsforslag, vil man jo stadig væk med det her forslag lægge op til, at det skal være mere aktivitetsbestemt.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Sophie Løhde (V):

Det er velkendt, at en af de ting, der er afgørende for ulighed i sundhed, først og fremmest er uddannelsesniveaue, og dernæst om man har tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er de to mest afgørende faktorer. I forhold til de kommuner, hvor der er en større andel, som ikke har uddannelse eller tilknytning til arbejdsmarkedet, er der jo netop taget højde for det, ved at vi indlægger et loft, som også giver den kommune budgetsikkerhed, men samtidig skal den kommune, som har borgere, som måske forbruger en større del af sundhedsvæsenet, have nøjagtig den samme fordel som andre kommuner ved at forebygge nogle af de her ting.

Dermed synes vi jo ikke, at der skal være forskel på incitamenterne kommunerne imellem. Alle skal jo have et incitament til at gøre det rigtige. Det er jo også det, som vi i Venstre kvitterer den socialdemokratiske formand for kommunerne, Jan Trøjborg, for at bakke op om. Han synes, det er det rigtige, vi gør, at det er det rigtige spor, vi er på vej ud ad.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Rasmus Prehn (S):

Sådan som jeg forstår det, Kommunernes Landsforening siger, så siger de, at det ændringsforslag, der er kommet, er et skridt i den rigtige retning. Det er jo ikke det samme, som at alle kommuner er lykkelige over det her.

Jeg synes, det er vigtigt, at Venstres ordfører anerkender her i Folketingssalen, at der er en meget klar sammenhæng mellem indkomst, tilknytning til arbejdsmarkedet og uddannelse og så sundhed. Venstres ordfører anerkender så også, at de kommuner, som har en stor andel af folk med lav indkomst, lav uddannelse og ringe tilknytning til arbejdsmarkedet, også har lettere ved at ramme loftet end nogle af de andre kommuner. Derved bliver de rent faktisk ramt hårdere rent økonomisk i de kommuner, som har en socialt dårligst stillet befolkningsgruppe, sammenlignet med de kommuner, som har en virkelig godt stillet befolkningsgruppe.

Det vil sige, at det her forslag altså gør uligheden i sundhedsvæsenet endnu større, gør uligheden i samfundet endnu større. Selv om der er taget nogle forskellige hensyn, så vil det være sådan. Det har ordføreren nærmest selv indrømmet.

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Sophie Løhde (V):

Så vil jeg anbefale den socialdemokratiske ordfører at høre efter, hvad jeg siger. Med i lovforslaget er jo indbygget, at man justerer bloktilskuddet. Dermed er der jo nogle kommuner, som sådan set kommer til at få flere penge i kassen med det her lovforslag. Det er jo bl.a. nogle af de kommuner, som hr. Rasmus Prehn indirekte omtaler. De får nu flere penge i kassen, samtidig med at de også får et incitament ligesom alle andre til at satse på det rigtige, nemlig den forebyggende indsats.

Jeg er nødt til at korrigere det, når man siger, at Kommunernes Landsforening ikke rigtig bakker det op. Jeg vil foreslå, at man går ind på kl.dk og læser pressemeddelelsen, hvor det jo fremgår, at de fra kommunernes side kvitterer for, at der nu også bliver stillet nogle ændringsforslag, som imødekommer de væsentligste punkter for kommunerne. Dermed er der enighed om det her. Jeg vil igen citere,

hvad formanden for Kommunernes Landsforening udtalte om det her forslag, allerede inden den pressemeddelelse blev sendt ud, nemlig at det er vigtigt med mere fokus på forebyggelse, og at det er en rigtig tankegang at holde patienterne ude af sygehuse; det skal kunne betale sig for kommunekassen.

Det vil glæde mig, hvis vi i det videre udvalgsarbejde kunne samarbejde med Socialdemokraterne om, at det, som den socialdemokratiske formand for Kommunernes Landsforening synes er fornuftigt, vil Socialdemokraterne på Christiansborg også gå ind i konstruktive drøftelser af.

Kl. 13:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører svarer jo ikke på spørgsmålet om, om Venstre anerkender, at der er en sammenhæng mellem, hvad man har af indkomst og uddannelsesniveau, og hvordan ens sundhed er.

Vi har tidligere set undersøgelser, der viser, at der kan være over 10 års forskel i forventet levetid, afhængigt af om man er fra et af de fattige områder eller et af de rige områder, bare inden for Københavns Kommune. Vi har tidligere fået svar fra sundhedsministeren på spørgsmål om, hvordan de her kommunale brugerbetaling på sundhed fordeler sig, og det er med en meget høj kommunal brugerbetaling på sundhed i de fattige kommuner og en meget lav kommunal brugerbetaling på sundhed i de rige kommuner.

Så anerkender Venstre, at der er en sammenhæng mellem økonomisk indkomst og sundhedstilstanden?

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Sophie Løhde (V):

Jeg skal ikke kunne sige, om der er dårlig akustik eller et eller andet andet her i Folketingssalen. Jeg indledte sådan set min første korte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører med at sige, at det, der er afgørende, hvis vi snakker om ulighed i sundhed, er: punkt 1, uddannelsesniveauet, og punkt 2, om man har tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg vil foreslå, at man går ind og læser referatet fra salen bagefter, for så vil man kunne se, at jeg nu to gange har sagt noget identisk og dermed, at jeg har anerkendt en sammenhæng mellem, hvorvidt man har en uddannelse, og hvor stor en risiko man har for at være forbruger af sundhedsvæsenet og i hvilket omfang.

Det er jo netop også derfor, at der med lovforslaget her er den indbyggede justering af bloktilskuddet, som betyder, at de kommuner, hvis befolkning har et lavere uddannelsesniveau end eksempelvis en kommune i Nordsjælland, får et højere bloktilskud, som gør, at de får flere penge, og samtidig får de som alle andre kommuner et incitament til at sætte ind med den forebyggende indsats. Jeg ville da være ked af det, hvis det var sådan, at de kommuner, som har et stort potentiale for at hjælpe nogle borgere og gøre det bedre, ikke skulle have et incitament, men at det kun var de øvrige kommuner.

Kl. 13:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 13:27

Line Barfod (EL):

Nu har jeg svært ved at forestille mig, at man ikke gerne vil gøre noget for at hjælpe sine borgere, men spørgsmålet er jo også, hvilke

muligheder man har. Altså, nu siger ordføreren, at noget af det, der har betydning, er uddannelse. Helt præcis hvordan mener ordføreren at kommunerne skal sørge for, at der kommer praktikpladser, at der kommer bedre vilkår på erhvervsskolerne, der jo hører under staten, og hvor regeringen har skåret ned igennem flere år? Hvordan er det helt præcis, at kommunerne dér skal sikre, at deres unge faktisk får en erhvervsuddannelse, så de om 10 eller 20 år ikke vil belaste kommunens økonomi på al den brugerbetaling, der nu er indført? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har man overvejet, hvor meget bureaukrati det her indfører, altså al den brugerbetaling, man indførte med strukturreformen? Så vidt jeg husker, fik vi dengang nogle svar om, at det var 60-70 millioner regninger, der skulle sendes rundt i systemet, for at man kunne have hele det her system med kommunal brugerbetaling på sundhed.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Sophie Løhde (V):

I forhold til spørgsmålet om uddannelse vil jeg da gerne svare på det. Vi er godt nok lidt langt væk fra lovforslagets indhold om kommunal medfinansiering af det regionale sundhedsvæsen, men fru Line Barfod må jo så også anerkende, at vi i 2011 bruger flere penge på uddannelse, end vi gjorde i 2010, og den påstand, vi konstant skal høre på her i Folketingssalen, bliver ikke mere sand af at blive gentaget.

I forhold til spørgsmålet om unødvendigt bureaukrati, eller hvilket ord fru Line Barfod brugte, må man jo sige, at det ikke ligefrem er det, som kommunerne i deres modtagelse af forslaget har lagt vægt på. Tværtimod har man jo sagt: Det her er det rigtige spor. Det er rigtigt, at det skal kunne betale sig for kommunekassen, at man holder sine borgere ude af sygehuset, ved at man sætter ind med den forebyggende indsats. Og det er det, vi kvitterer for: at der er en fælles forståelse mellem kommunerne og nu så også regeringen, i forhold til hvad det er for et spor, vi skal ud ad.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Julie Skovsby som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Den 16. juni 2005 måtte den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Stavad, desværre meddele Folketinget, at en så vigtig lov som loven om regionernes finansiering ville blive vedtaget af et meget snævert flertal. Vi Socialdemokrater advarede direkte imod at indføre det, som blev kaldt brugerbetalingsinstrumentet. Vi advarede imod øget bureaukrati og papirarbejde, ukontrollerbare udgiftsstigninger i vores sundhedsvæsen, placering af hele det store forebyggelsesområde under kommunerne med risiko for, at ulighed mellem kommunerne ville vokse.

Ved første øjekast bliver man derfor glad for dette lovforslag, fordi man selvfølgelig forventer, at regeringen nu har lyttet til det store mindretal i Folketinget og nu vil råde bod på nogle af kommunalreformens fejl. Men desværre nej. Som sagt blev den kommunale medfinansiering af sundhedsvæsenet indført med kommunalreformen i 2007. Tankegangen var enkel. Når kommunerne selv var med til at betale til sundhedsvæsenet både med bidrag pr. indbygger i kommunen og 30 pct. af prisen på selve sygehusindlæggelsen, ville kommunerne blive langt bedre til at forebygge sygdom og sygehus-

indlæggelser. Det lyder dejlig enkelt. Om det virker, ved vi ikke. Regeringen og indenrigs- og sundhedsministeren ved det ikke. Regeringen tror, at det virker, men har ikke iværksat nogen som helst undersøgelser eller søgt at få dokumentation for, om kommunalreformens økonomistyring rent faktisk virker.

Det, som regeringen i stedet for gør med dette lovforslag, og som Dansk Folkeparti åbenbart passivt lægger stemmer til, er at afskaffe grundbidraget. Resultatet er en 100-procents-aktivitetsstyring.

Vi står altså i dag med et omfattende lovforslag baseret på mavefornemmelser, men hvad værre er, brugerbetalingsinstrumentet eller princippet om en 100-procents-aktivitetsstyring vender den tunge ende nedad. Sagt med andre ord: De kommuner, hvis borgere er mest syge, hvis borgere har størst behov for sygehusbehandling og forebyggelse, bliver de kommuner, som taber.

Forslaget rejser som sagt en lang række spørgsmål. Hvordan vil regeringen sikre, at stigende sundhedsudgifter ikke fører til budgetusikkerhed hos kommunerne? Hvad er regeringens svar til den lille kommune med få unge, men mange ældre borgere, borgere, som efter et hårdt arbejdsliv har et stort behov for sygehusbehandling? Hvordan vil regeringen med nulsumsløsningen sikre, at der kommer rigtige penge ud til kommunerne til forebyggelse, og ikke kun i den situation, hvor en kommune er mere effektiv end nabokommunen og gennemsnittet? Hvorfor skal kommunen betale for samtlige sygehusindlæggelser? Det er et nyt spørgsmål og inkluderer det, som kommunen ikke har en jordisk chance for at forebygge, sportsskaden, som resulterer i en knæoperation, havearbejdet, som ender med en tur til skadestuen, og endelig er der jo også aktiviteter på sygehuse, som en kommune hverken ønsker eller skal forebygge. Det kan eksempelvis være en vellykket fødsel. Hvorfor er fødslerne inkluderet i dette lovforslag? Det er alle sammen spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret.

Jeg kan forstå, at regeringen og KL er blevet enige om nogle ændringsforslag. Det er selvsagt altid positivt, når regeringen lytter til, hvad kommunerne har at sige, men vi har endnu ikke set de konkrete forslag.

Ud fra den generelle betragtning at dette forslag vender den tunge ende nedad, kan Socialdemokraterne ikke støtte lovforslaget.

KL 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

KL 13:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak hr. formand. Nu var ordføreren ikke så meget inde på det i sit ordførerindlæg, men jeg noterede mig, at under spørgerunden til Venstres ordfører var fru Julie Skovsby jo også inde på, at der var et problem i det her i forbindelse med Udkantsdanmark, men det var ikke noget, der fremgik af ordførerens tale.

Der kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ikke ordføreren er klar over, at der faktisk er rigtig mange af de her såkaldte udkantskommuner, som faktisk, hvis vi endelig skal kigge på kroner og øre, vinder på den her udligning. Vi kan f.eks. tage eksemplet med Lolland Kommune, der ser ud til at vinde godt 12 mio. kr. på det, Langeland Kommune vinder 1,3 mio. kr., og Tønder Kommune vinder godt 5 mio. kr. for bare at tage et par eksempler.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvorfor var det ikke noget, der indgik i ordførerens tale, når man brugte så meget af sit krudt på det i spørgerunden til Venstres ordfører?

KL 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KL 13:34

Julie Skovsby (S):

Det var lige præcis udkantskommunerne, jeg henviste til, da jeg spurgte: Hvad er regeringens svar til den lille kommune med få unge, men med mange ældre borgere, som har et stort behov for sygehusbehandling, når den bliver taber? For det, vi har diskuteret, og som også er det, der er kommet frem i debatten indtil videre, er jo, at borgere med lavt uddannelsesniveau, lav indkomst, svag tilknytning til arbejdsmarkedet og mange ældre borgere med stort behov for sygehusbehandling lige præcis er det, der kendetegner udkantskommuner.

Det er der, hvor det her forslag kommer til at ramme hårdt, når man vælger at sige, at i stedet for at kigge på indbyggertal i kommunerne, er det direkte aktivitetsstyret, så er det sådan, at kommunen skal betale, hver eneste gang en borger bliver indlagt på et sygehus.

KL 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby.

KL 13:36

Hans Kristian Skibby (DF):

Men jeg er nødt til spørge ordføreren lidt mere præcist, for jeg har faktisk indtryk af, at ordførerne ikke selv er klar over, hvad det er for et forslag, vi har til behandling i dag.

Der er jo ikke nogen, der bliver tabere på det her. Det skulle faktisk være til fordel for en lang række borgere, bl.a. de ældre medicinske patienter. Det kunne faktisk se ud til, at de ikke bliver så store svingdørspatienter, som de er i dag, hvor de ryger ind og ud af sygehuse, netop fordi via det, at bloktilskuddet bliver større til kommunerne og pengene så selvfølgelig følger patienterne fra regionens penge kasser over i kommunernes penge kasser, sikrer vi faktisk en langt, langt bedre fokus på det forebyggende arbejde i kommunerne, netop til gavn for de her patienter.

Så jeg kan simpelt hen ikke rigtig få det til at hænge sammen med, at ordføreren mener, at en masse står som tabere, og at der er et stort spørgsmål om nogle penge, som i hvert fald ikke eksisterer i mine øjne, for der bliver ikke taget en krone ud af sundhedssystemet.

Det, der foregår med det her, er, at pengene bliver flyttet fra at være en regionsbetaling til at være en kommunal betaling. Andet ligner der ikke i det. Og i øvrigt lægger vi også et loft på de omkring 18 mia. kr., som så skal sikre, at kommunerne ikke får en ekstra stor regning fra regionerne, hvis de skulle ske at få forhøjet deres driftsstruktur.

KL 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KL 13:37

Julie Skovsby (S):

Jeg vil sige, at jeg undrer mig meget over, hvordan Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag, fordi det jo vil have en direkte konsekvens for de kommuner, som vi kalder udkantskommuner. Der er jo en sammenhæng mellem tilknytningen til arbejdsmarkedet, ens uddannelsesniveau, ens indtægt og ens sundhed. Og der vil være nogle kommuner, som vil få flere penge, og nogle kommuner vil få færre.

Spørgsmålet er så bare, hvad det er for nogle kommuner, der vil få færre penge ud af det her forslag. Ja, det er ikke de kommuner, som har borgere, der er raske og friske og som ikke særlig ofte skal indlægges på sygehuse. Derfor undrer det mig utrolig meget, at Dansk Folkeparti kan stemme for det her forslag. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan sige, at man bekymrer sig for, hvordan udkant-

skommunerne skal klare sig, når vi direkte kan se tal på, at nogle kommuner får en meget, meget stor udfordring med det her forslag.

Jeg synes, at det er uansvarligt, og jeg synes, at det er synd for de kommuner, som kommer til at få den her meget, meget store økonomiske udfordring med dette lovforslag. Men særligt er det jo synd for borgerne.

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Sophie Løhde (V):

Jeg bliver nok desværre nødt til at korrigere fru Julie Skovsby. Det lader til, at man har lidt svært ved at skelne mellem plus og minus, i forhold til hvem der vinder og taber ved en given ting, for det, fru Julie Skovsby siger om, at alle dem, der har det højeste uddannelsesniveau og andet, skulle vinde ved det her, og at alle dem, der har det laveste uddannelsesniveau, skulle tabe, er jo simpelt hen notorisk forkert. Altså, nu ved jeg ikke, hvilke kommuner fru Julie Skovsby betegner som udkantskommuner, sådan som det blev kaldt, men f.eks. Lolland, der er en af dem, står der sådan set plus ud for. Så jeg er en anelse undrende over for det her.

Men det, jeg egentlig gerne vil spørge fru Julie Skovsby om, vedrører, at man jo fik nævnt rigtig mange ting, f.eks. spurgt, hvad regeringens svar var på det ene og det andet, og sagt, at man var imod i Socialdemokratiet. Kunne fru Julie Skovsby så ikke lige kort her redegøre for, hvad det er, man i Socialdemokratiet gerne vil sætte i stedet, nu, man er imod? Det må man jo skyldes et svar på. Det er jo ikke nok bare at sige, at man synes, det er dårligt og andet. Så må man jo fortælle, hvad det er for en model, man går ind for i Socialdemokratiet. Det kunne være rart, at der lige blev redegjort for den.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Julie Skovsby (S):

Fru Sophie Løhde siger, at alle kommuner vinder ved det her. Samtidig har vi hørt, at der blev sagt, at der ikke kommer flere penge. Altså, hvis nogle kommuner skal vinde og der ikke er flere penge, så er der nogle kommuner, der kommer til at tabe. Så enkelt er det.

Man har ikke dokumentation for, at det her kommer til at virke. Det havde man ikke, dengang man lavede lovgivningen under kommunalreformen, og man har ikke brugt årene til at få yderligere dokumentation. Man går bare længere ud ad den samme vej.

Jeg blev så spurgt: Hvad vil Socialdemokraterne? Jo, i stedet for at vi har den her nulsumsløsning, hvor pengene kommer til at mangle, ønsker vi at afsætte 2 mia. kr. til forebyggelse. Det er en del af vores »En Fair Løsning«, og det ville gøre, at kommunerne ville kunne lave den her forebyggelse, og det ville gøre, at pengene ville komme ud, og at man ville kunne iværksætte nogle af alle de gode tiltag, som vi ved virker. Om det her virker, ved Venstre ikke, og det ved regeringen ikke; man tror det bare.

Kl. 13:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:41

Sophie Løhde (V):

Vi noterer os i hvert fald, at vi er enige med kommunerne, og det er jo et godt udgangspunkt. Så kunne man anbefale fru Julie Skovsby

også at tage en snak med sine partifæller i kommunerne, som jo altså bakker op om det her.

Men jeg er nødt til igen at korrigere fru Julie Skovsby, for man får vist blandet det hele sammen og har lidt svært ved at skelne mellem plusser og minusser. Hvis man går ind og kigger i forslaget, vil man se, hvad det er for nogle kommuner, som får en positiv gevinst i form af mere i udligning qua det her forslag, altså ved uændret adfærd, dvs. hvis man gjorde det samme i morgen, som man altid har gjort, dvs. overhovedet ikke forsøgte at gøre noget bedre. Det er bl.a. Lolland, Ærø, Fanø. Og det er derfor, at vi bare er nødt til at korrigere.

Anerkender den socialdemokratiske ordfører ikke, at man måske er kommet til at tage fejl, i forhold til hvem det sådan set er, der bliver tilgodeset i form af udligning ved ændringen af det her forslag, eller insisterer man fortsat på den sammenhæng, som fru Julie Skovsby prøvede at få forklaret lige før, og som lød en lille smule forvirrende? Det kunne være rart at få et svar på det og så også en uddybning af, hvad det er for et system, Socialdemokratiet ønsker at der skal sættes i stedet for. Det har vi fortsat ikke fået noget svar på – andet, end at man er imod.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Julie Skovsby (S):

Fru Sophie Løhde siger, at jeg har svært ved at kende forskel på plus og minus. Jeg hørte også Venstres ordfører heroppefra sige, at der ikke kommer flere penge. Hvis nogle kommuner vinder på det her – så lad os sige, at Lolland Kommune skulle være en af de kommuner, der fik flere penge til forebyggelse som følge af det her lovforslag – hvem er det så, der taber? Der må jo være nogle kommuner, der får færre penge.

Jeg synes faktisk, at det er regeringen og især Venstre, der har svært ved at lægge plus og minus sammen, for pengene bliver jo brugt flere gange. Det er jo det, vi har set gang på gang. Der mangler dokumentation for, at den her lovgivning vil have en effekt. Der mangler dokumentation for, at det vil føre til bedre forebyggelse ude i kommunerne. Forebyggelse er utrolig vigtigt, og det er jo derfor, at vi Socialdemokrater har afsat 2 mia. kr. i vores »En Fair Løsning«, altså fordi vi hellere vil forebygge, end vi ønsker at behandle og genindlægge.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Med dette lovforslag, som er fremsat af indenrigs- og sundhedsministeren, lægges der jo op til at udmønte en del af den aftale, som blev indgået i forbindelse med finanslovaftalen for 2011. Vi har jo haft en arbejdsgruppe nedsat, som har skullet komme med et bud på, hvordan man kunne styrke det kommunale incitament til at få hjemtaget færdigbehandlede patienter fra sygehuse og dermed bruge pengene mere direkte målrettet på de patienter, som har størst behov.

Nu har vi så forslaget til behandling her i dag, og det er jo sådan, at det indebærer, at det kommunale aktivitetsbestemte bidrag øges ganske markant, og at det kommunale grundbidrag reelt afskaffes. Det betyder selvfølgelig, at der med det her initiativ lægges op til, at vi skal sikre, at der er et stort økonomisk incitament i kommunerne til at hjemtage borgere fra sygehuset, lige så snart de faktisk er færd-

digbehandlede, og så skal kommunerne naturligvis sørge for at give dem den rette pleje og omsorg, og de skal også sætte ind med omfattende initiativer omkring forebyggelse over for de syge. Det er ganske klart noget af det, som ligger i det her, for der er et økonomisk incitament, netop fordi vi, hvis man lod som ingenting, i realiteten ville stå med en opgave, som ville betyde, at man ville bruge mange penge på de her såkaldte svingdørspatienter, dem, som måske er ældre medicinske patienter, som kommer ind på et sygehus, og hvor man så ikke stiller op fra kommunens side med de rette foranstaltninger fra dag et, når de kommer tilbage fra sygehuset.

Der er ikke tale om et besparelsesforslag, sådan som nogle måske har givet udtryk for. Det er et forslag, som betyder en administrativ omlægning, som flytter mange milliarder kroner fra regionernes budgetter over på kommunernes budgetter. Og det har vi det i Dansk Folkeparti sådan set ganske fint med, for vi tror på, at det her vil være til gavn og glæde for landets borgere, og at det vil medføre en stor tilskyndelse til en effektiv plejeindsats og sætte fokus på forebyggelse i de danske kommuner.

Jeg synes, det er værd at påpege i samme forbindelse, at det her forslag på ingen måde har en geografisk effekt, som gør, at såkaldte udkantskommuner, sådan som Socialdemokraternes ordfører var inde på, skulle komme til at være markant dårligere stillet efter det her lovforslags vedtagelse, og heller ikke set i forhold til folks uddannelsesbaggrund generelt i de enkelte kommuner. Tværtimod kan man faktisk se, at en lang række af de såkaldte udkantskommuner står til at vinde økonomisk set på den bloktilskudsmodel, som der lægges op til i forbindelse med det her forslag.

Så synes jeg også, det er værd at lægge vægt på, at Kommunerne Landsforening jo faktisk støtter det her forslag, og at der så sent som i går er blevet indgået en aftale, hvor man klart definerer en række ændringer, som skulle gøre det her lovforslag endnu bedre. Det er nogle initiativer, som er kommet på plads mellem KL's socialdemokratiske ledelse og regeringen her i landet. Og det synes vi faktisk fra Dansk Folkepartis side er baseret på sund fornuft, og vi er selvfølgelig glade for, at kommunerne gerne vil være aktive og positive medspillere med hensyn til at få den her omlægning sat i gang.

Så på den baggrund kan vi støtte det fremsatte forslag.

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

To medlemmer har bedt om korte bemærkninger, og først er det fru Julie Skovsby.

Kl. 13:47

Julie Skovsby (S):

Vi hører fra Dansk Folkeparti en påstand om, at udkantskommunerne står til at vinde på dette lovforslag. Udkantskommuner er jo ofte de kommuner, som har få borgere, og som jo måske ikke har betalt et lige så stort bidrag af det, der hedder grundbidraget, altså bidraget pr. indbygger, i kommunen, som de store kommuner har. Men hvis udkantskommunerne altså står til at vinde, som vi åbenbart skal tro de gør ifølge Dansk Folkepartis ordfører, hvem er det så, der står til at tabe på det her lovforslag?

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu ved jeg ikke, om vi skal benytte tiden til alt for mange vittigheder her i Folketinget, dertil synes jeg måske det er en lidt for alvorlig sag. Men jeg har ikke regnet med, at jeg skulle sidde og læse alle resultaterne op fra alle 98 kommuner, altså med hensyn til hvilke kommuner der vinder på den her sag rent økonomisk i 2012 og hvilke

kommuner der taber. Det synes jeg måske det burde være op til den enkelte politiker at sætte sig ind i forud for behandlingen her i Folketinget. Men der er selvfølgelig en række kommuner, som får en gevinst ud af det her, og det er jo bl.a. også de store byer, altså København og Aalborg, og så er der en lang række købstæder, som selvfølgelig også både taber og vinder på det.

Men generelt er der ikke noget billede af, at Udkantsdanmark på baggrund af det her lovinitiativ skulle stå som en stor taber. Det er i hvert fald ikke korrekt, så det er altså en fejlurdering hos Socialdemokraterne.

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 13:49

Julie Skovsby (S):

Så hvis ordføreren hævder, at større byer som København er dem, der bliver taberne på det her forslag, så bliver man jo nødt til at spørge, hvordan det hænger sammen med det, at grundbidraget, som jo er en beregning, der sker pr. indbygger, nu bliver fjernet og gjort aktivitetsstyret. Hvordan hænger det sammen? Og mener Dansk Folkepartis ordfører, at det er de store byer, som bliver taberne, og de små udkantskommuner, som bliver vinderne? Er det det, der er den konklusion, som vi kan drage af ordførerens ordførertale?

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis jeg skulle have udtrykt mig forkert, vil jeg gerne præcisere det: Det er ikke de allerstørste byer, som taber på det, det er faktisk nogle af de kommuner, der vinder på det. Altså, Københavns Kommune og Aalborg Kommune vinder på den her opgave. Eksempelvis ser Aalborg Kommune ifølge tallene ud til at kunne få 33 mio. kr. ud den anden vej.

Med hensyn til de kommuner, der så taber på det, og det er en lang række forskellige kommuner, og det er ud fra en masse forskellige kriterier og forskellige lokale vilkår, kan det så også siges, at det også er dem, der har de største muligheder for at sikre en bedre udnyttelse af de pladser, de synes de har råd til at lægge beslag på, på landets sygehuse. For de har måske lidt flere penge at kunne få ind og et rationalt ved at få en bedre drift på at have større fokus på at få hjemtaget de her patienter fra sygehusene, straks når de er færdigbehandlet, og dermed også sikre, at man ikke får så mange af de ældre medicinske patienter til at blive svingdørspatienter, som kører ind og ud af sygehusene og tilbage i aflastning på et plejecenter, og som måske til sidst slet ikke kommer ud i den anden ende. Det er nogle af de ting, der ligger i det her.

Så det er ikke sådan, at man bare kan sige, at det er de store byer, eller at det er de små byer; det er faktisk et miks. Men jeg vil anbefale ordføreren at læse de notater, der kommer fra Sundhedsministeriet.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Rasmus Prehn (S):

Nu startede Dansk Folkepartis ordfører med at bryste sig af, at Kommunernes Landsforening nu var positive over for det her. Ja, det, de siger, er, at det dog er blevet bedre med det ændringsforslag, regerin-

gen har lavet, men det er jo ikke sådan, at der er fuldt ud begejstring i landets kommuner. Det har ordføreren vel også noteret sig.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan det i øvrigt er med Danske Regioner. Hvad er deres holdning til det her? Er de udprægede positive i forhold til det her spørgsmål? Og så vil jeg gerne sige, at det er glædeligt, at Dansk Folkepartis ordfører – i modsætning til nu Venstres ordfører, der nærmest fik det til at lyde, som om alle kommuner er vindere – er stor nok til at sige, at der faktisk også er tabere.

Der kunne jeg godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis ordfører, om det er Dansk Folkepartis politik, at de kommuner, der har flest i lavindkomstgrupper, flest, der er svagt stillet, flest, der er uden for arbejdsmarkedet – som jo alt andet lige er dem, der har mest sygdom – også skal rammes hårdest på pengepungen. Er det Dansk Folkepartis politik, at dem, der har det sværest, skal have det endnu sværere?

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag giver ikke mindre økonomisk råderum for sygdomshjælp og pleje til folk, der har behov for det. Det synes jeg vi skal slå fast; det er ikke et besparelsesforslag. Der går ikke kroner væk fra folk, der har behov for pleje, sygdomstiltag osv. Det ligger slet ikke i det her lovforslag, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

Så vil jeg gerne sige allerførst, at vi altid bliver lidt bange, når en socialdemokrat begynder at rose os. Det plejer som regel at koste os vælgere, når Socialdemokrater gør det. Men vi tager selvfølgelig imod det alligevel.

Så vil jeg gerne sige om Danske Regioner: Det er jo klart – det tror jeg også at en kommunalordfører som hr. Rasmus Prehn er udmærket klar over – at når man tager arbejdsopgaver og pengeposer fra en organisation og giver dem til en anden organisation, altså tager nogle penge fra Danske Regioner og giver dem til kommunerne, så følger der også opgaver med, og det er selvfølgelig ikke noget, Danske Regioner er særlig glade for. Det siger næsten sig selv. Men der er det jo altså sådan, at når vi som politikere skal tage et ansvar, skal vi selvfølgelig også kunne stå på mål for de beslutninger, som vi tager.

Det her forslag synes jeg absolut er værd at stå på mål for, og det undrer mig lidt, og det skuffer mig faktisk lidt, at Socialdemokraterne ikke vil støtte et forslag, som hele KL's bestyrelse, som er ledet af en god, gammel og hæderlig socialdemokrat, Jan Trøjborg – fra min valgkreds i Horsens i øvrigt – støtter. Det kan jeg simpelt hen ikke få ind i min nøddeskal at Socialdemokraterne ikke kan støtte.

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal lige indskærpe, at taletiden er 1 min. både for spørger og svarer.

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:54

Rasmus Prehn (S):

Vi Socialdemokrater roser altid gerne Dansk Folkeparti; navnlig hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti taber stemmer på, at vi roser dem, gør vi det gerne.

Dansk Folkepartis ordfører er inde på det her med, at der ikke bliver taget nogen penge fra nogen. Ja, det er jo rigtigt, at det ikke er sådan, at der samlet set bliver færre penge til sundhed, men den måde, man fordeler pengene på, den måde, man betaler for sundheds-

væsenet på, er jo det, der bliver anderledes her, og det er det, der er princippet.

Hvis man gør det mere aktivitetsbestemt – altså hvis man bruger sygehuset meget, så skal man betale meget – så betyder det jo også, at dem, der er mest syge, skal betale mest. Er det ikke korrekt opfattet, vil jeg spørge hr. Christian Skibby. Det er jo det, der ligger i det her. De kommuner, der har mange, som har behov for sygehus, er også dem, der kommer til at betale den store regning her, når man gør hele økonomien mere aktivitetsbestemt. Det vil sige, at kommuner, der har en stor overrepræsentation af ældre, af folk med lavindkomst, af folk med ringe uddannelse, af folk uden for arbejdsmarkedet, kommer til at betale mere. Det er jo det princip, der bliver knæsat med det her forslag.

Skulle Dansk Folkeparti ikke til at være ærlig og så indrømme, at det faktisk er det, der lægges op til her?

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes nu nok, at vi har ry for at være ganske ærlige i forhold til de lovforslag, der fremsættes Folketinget, og jeg har jo også sagt og erkendt, at der selvfølgelig er kommuner, der vinder på det – det er der altid – og der også nogle, der taber på det. Det er der, uanset hvilke reformer og lovinitiativer vi kommer med her i Folketinget, hvis det skal såkaldt DUT-udlignes i forhold til kommuner og regioner.

Men jeg vil gerne sige: Den aktivitetsbestemte indsats gør jo netop, at når vi nu får pengene over i kommunerne, så er det altså også sådan, at kommunerne får en kraftig positiv tilskyndelse til at gå ind og kigge på, hvad de kan gøre godt og endnu bedre for at få deres forebyggelsesindsats sat på skinner, og hvad de kan gøre for at gøre plejeindsatsen bedre for at undgå svingdørspatienter, som ryger ind og ud af sygehuset, og dermed reelt koster flere og flere penge. Derfor tror vi på, at vi kommer til at få langt, langt mere kvalitet for de samme penge, og det synes vi faktisk at Socialdemokraterne burde anerkende og så støtte det her lovforslag.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg kan simpelt hen ikke forstå, at det kan være så svært at forstå, hvad vores anke imod det her er. Nu var ordføreren selv inde på, at nogle vinder og nogle taber, men det er jo ikke ligegyldigt, hvem der vinder, og hvem der taber, når vi i Folketinget laver lovgivning. Man kan sige, at de fattigste kommuner også er dem, der har de største udgifter til netop borgere, som er lavtuddannede, og som har arbejdet i mange, mange år på det danske arbejdsmarked i nedslidende job, og det kan en kommune jo ikke ændre på over en nat ved at igangsætte et eller andet forebyggelsestiltag. Det er jo ikke sådan, at borgerne sådan automatisk bliver raske, fordi man går i gang med ét forebyggelsestiltag, når det er en hel gruppe mennesker, som har problemerne inde på livet af forskellige årsager.

Derfor vil jeg godt stille ordføreren et spørgsmål. Det paradoksale er jo, at regeringen og Dansk Folkeparti har den her blinde tiltro til, at lige netop det her skulle give kommunerne flere incitamenter til at lave forebyggelse. Mange kommuner er jo allerede i gang med at lave forebyggelse, men de kan jo se på bundlinjen, at sundhedsudgifterne stadig stiger. Så hvad er det, der kommer yderligere til lige ved det her? Findes der nogen som helst andre steder i verden ek-

sempler på, at lige netop det her med at øge den her type incitamenter skulle hjælpe noget i forbindelse med forebyggelsen og med at sikre sundhedsfremme i befolkningen?

Kl. 13:58

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Kl. 14:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har fru Sophie Hæstorp Andersen jo selv en baggrund som sundhedsordfører her i Folketinget, og jeg tror også, at ordføreren udmærket er klar over, at grunden til, at man mange steder har massive økonomiske udfordringer med hensyn til at overholde de sundhedsbudgetter, selvfølgelig er, at vi bruger flere og flere penge på medicin, og at man bliver i stand til at behandle og efterbehandle flere og flere patienter. Det håber jeg at en sundhedsordfører efter så mange år i Folketinget udmærket er klar over.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg simpelt hen ikke køber argumentet med, at man kan lave en parallel mellem det her, og så hvilke grupper af borgere der bor i de enkelte kommuner, og at man så lige-som kan postulere, at jo dårligere beskæftigelsesgrad og uddannelsesgrad folk har, og jo ældre folk er gennemsnitligt, jo flere penge står man til at miste med det her lovforslag. Lolland Kommune vil jeg godt vove at påstå ikke er en af de kommuner, der har den højeste arbejdsfrekvens i Danmark, og det er heller ikke en af de kommuner, der har den laveste gennemsnitsalder i Danmark, og det er heller ikke en af de kommuner, der har den største uddannelsesgrad i Danmark, men det er en af de kommuner, der står til at vinde over 12 mio. kr. på det her, og derfor synes jeg simpelt hen ikke, at argumenterne holder.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:59

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er én ting jo, hvad ministeriet har lavet af beregninger, men jeg har selv været i gang med at spørge ude i kommunerne, og jeg kan forstå, at rigtig mange kommuner er i gang med at lave deres egne beregninger af, hvad de tror det her vil betyde. Og spørger man vestegnskommunerne, der har lavet beregninger af det, også i vestegnssamarbejdet, siger de, at det her jo vil betyde, at udgifterne vil stige, fordi man netop har en masse borgere på Vestegnen, som man er meget, meget stolte af og glade for, men som altså har den baggrund, at de typisk er ufaglærte, der har knoklet et langt liv på arbejdsmarkedet, og antallet af ældre mennesker stiger også. Og det vil betyde en negativ økonomi for især vestegnskommunerne og også for andre kommuner. Så selv om man kan fremhæve Lolland Kommune som ét eksempel, er der en lang række andre kommuner, som vil miste på det her.

Jeg vil godt sige tre ting. Punkt 1: Gør nu det, der virker. Der findes ingen beviser eller eksempler rundtomkring i verden på, at det her skulle være noget, der virker. Hvis ikke det virker, synes jeg da i hvert fald, at vi bør evaluere det på et tidspunkt. Punkt 2: Lad os nu belønne det, som virker, i stedet for at straffe kommunerne for ikke at gøre det ene og for at gøre det andet. Der er steder, hvor vi ved at den type forebyggelse virker, så lad os da belønne de kommuner, der benytter sig af den forebyggelse. Og punkt 3: Kom nu ikke her og sig, at kommunerne kan styre udgifterne; når flere og flere skal have medicinsk behandling og vi kan behandle flere og flere, er det netop et eksempel på, at det har kommunerne ingen indflydelse på i det store, samlede billede. Kommunerne vil opleve, at udgifterne stiger, næsten uanset hvad de gør på forebyggelsesområdet.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg bliver helt mundlam. Altså, jeg synes egentlig ikke, det er til at forstå, at folk kan være så negative over et lovforslag som det her. Jeg synes, det var en stor sort snak og en stor omgang: Det her går ikke, og det her går ikke, og det her går slet ikke.

Det her er ikke en straf over for kommunerne, sådan som fru Sophie Hæstorp Andersen påstår. Det er ikke en straf, det her er faktisk noget, som man gør for at vise kommunerne tillid, tillid til, at vi skal have større fokus på forebyggelse i kommunerne, vi skal have større fokus på at hindre svingdørspatienter. Det burde også være socialdemokratisk kernepolitik, altså at man har fokus på ældre medicinske patienter, som er i det her system. Sådan er det altså nu engang, vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, man er nødt til at tage udgangspunkt i virkelighedens verden, og det er altså, at Kommunernes Landsforening støtter det her forslag, fordi det faktisk er et ganske fornuftigt forslag. Og jeg vil da sige, at hvis ikke det var et fornuftigt forslag, så havde KL jo nok sagt nej tak. Men man har altså valgt at sige ja tak, og det er gode, hæderlige socialdemokrater, som står i spidsen for KL, og som støtter det her initiativ. Det synes jeg lige at alle Socialdemokrater burde skrive sig bag øret.

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Karl H. Bornhøft som ordfører for SF.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak for ordet. Jeg kan starte med at konstatere, at hæderlige socialdemokrater er nogle, der er flyttet ud i kommunerne. Det er jo en speciel tolkning at have, men den er åbenbart almindelig herinde.

Det, jeg har lyst til at sige, er, at der faktisk ikke er noget, jeg og SF hellere ville, end politisk handling på forebyggelsesområdet, for det er en hjertesag. I alt for mange år er forebyggelsen altså blevet groft nedprioriteret, og det er gjort af regeringen og Dansk Folkeparti, selv om vi jo rent faktisk ved, at der er 20.000 danskere, der dør om året af sygdomme, vi rent faktisk kunne have undgået.

Samtidig ved vi, at antallet af kronisk syge danskere stiger med hastige skridt; vi er godt på vej mod de 2 millioner kronisk syge i det her land. Sygdomsbehandling, sygefravær, førtidspension og tabt arbejdsfortjeneste stiger i et omfang, som den danske økonomi slet ikke kan bære på længere sigt.

Det er jo, og det har jeg lært herinde, vigtigt at fokusere på de positive ting i livet, og derfor tilkendegiver vi fra SF's side, at det da er positivt, at regeringen er begyndt at interessere sig lidt for, at der er penge at spare ved at forebygge. Men når det er sagt, er det lidt svært at finde flere positive ord. Jeg ked af at sige det, men regeringens medfinansieringsmodel har fra dag et været én stor fejl; vi er ikke kommet et skridt nærmere mere forebyggelse. Den ændring, som regeringen nu kommer med forslag til, er dømt til at mislykkes på forhånd, og der er ingen viden og evidens for forslaget.

Det eneste, vi kan være helt sikre på at lovforslaget vil betyde, er øget bureaukrati, kassetænkning i kommunerne og færre penge til at løse velfærdsopgaverne for, alt efter hvilket loft der bliver lagt ind. Regeringen straffer jo med det her forslag de kommuner, der jo, som den siger, ikke har gjort nok for at forebygge, og derfor vil jeg sige sådan afslutningsvis: Det er ikke en rimelig måde at gøre det på. Det her er helt vilkårligt, man kan se, hvis man ønsker det, at der kun er

ét klart billede, nemlig at de fire store kommuner vinder på det her, ellers er det et meget broget billede, og derfor burde vi kunne anvise en anden vej.

SF ønsker altså, at vi får en helt ny medfinansieringsmodel, hvor kommunerne får pengene øremærket til forebyggelse og en markant forøgelse, en model, hvor kommunerne kun er forpligtet til at betale for det, de rent faktisk kan forebygge.

Jeg synes, det er lidt absurd, at vi nu oven i købet skal til at skabe et instrument, der gør, at vi også nogle steder kunne have en fordel af at forebygge graviditeter. Jeg ved ikke rigtig, jeg synes næsten, det taler for sig selv. Derfor skal vi altså finde en helt anden model for den finansiering, og kommunerne skal også have en gevinst, hvis de laver et ordentligt stykke arbejde på det forebyggende område.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 14:05

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg forstod ikke helt indlægget, for hele formålet med det her lovforslag er jo sådan set, at kommunerne får en gevinst, hvis de gør det rigtige. SF's ordfører siger, at det vil medføre mere bureaukrati, og at det vil medføre, at man får færre penge ude i kommunerne.

Det er jo sådan, at det samlede beløb bliver fastholdt. Det er også sådan, at den måde, kommunerne betaler på, udregner vi jo i forvejen. Der er blot tale om, at man skal betale noget mere. Det er ikke sådan, at der kommer mere bureaukrati, fordi man skal betale noget mere pr. behandling som kommune; man betaler i forvejen og skal bare betale et større beløb. Til gengæld forsvinder den faste betaling til regionerne.

Så SF's ordfører må godt lige uddybe, hvordan det skulle føre til mere bureaukrati, og må også meget gerne uddybe, hvordan det skulle føre til, at kommunerne får færre penge, når nu det her samlet set er neutralt for kommunernes økonomi.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Karl H. Bornhøft (SF):

Det er strengt taget heller ikke så svært. Det, vi alle ved, er, at når det her skaber et hul i regionernes budgetter, gør de endnu mere på behandlingssiden, for at deres hul bliver fyldt op. Samtidig ved vi, at kommunerne har en lille chance for det første år at få del i en eventuel gevinst. Til gengæld kan man også se af det her forslag, at den fordel forsvinder, lige så snart man skal til at lave økonomiforhandlinger mellem kommuner og regioner om næste års beløb.

Derudover er det altså nødvendigt at sige, at når man i den her sammenhæng taler om øget bureaukratisering, er det i forhold til det store apparat, der allerede er skaffet, i forbindelse med at der skal være betalingsordninger mellem kommuner og regioner. Og det forslag her lægger altså faktisk op til, at det skal videreudvikles.

Hvordan det fuldstændig kommer til at slå igennem, kan jeg ikke sige i dag. Til gengæld kan jeg sige, at det er lidt af en skuffelse, at De Konservative ikke vil være i stand til at prøve at gå den anden vej, nemlig mindre bureaukrati.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 14:08

Rasmus Jarlov (KF):

Jamen vi kommer til den konservative holdning om et øjeblik, når jeg efter Socialistisk Folkeparti går på talerstolen som ordfører. Men jeg synes ikke, at SF's ordfører bare kan stå og slynge alle mulige påstande ud om, at det her fører til færre penge, at det fører til mere bureaukrati, og nu også i det seneste indlæg, at det fører til et hul i regionernes økonomi – uden nogen begrundelse.

Man er jo nødt til at forklare, hvad det er, der gør, at man kommer med de her påstande. For vi fremsætter faktisk et lovforslag, som vi har en opfattelse af medfører det stik modsatte. Og så synes jeg, det ville være rimeligt, at man begrundede sine beskyldninger, i stedet for at man bare slynger alle mulige flokler ud.

Det virker meget som sådan en automatreaktion, i stedet for at man forholder sig til det, som lovforslaget går ud på, nemlig at bemyndige kommunerne til at opføre sig ordentligt, så de får de rigtige incitamenters til at give borgerne en god forebyggelse, og så kommunerne får mulighed for at tage ansvar for deres egen økonomi og blive belønnet, når de opfører sig rigtigt.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg synes jo, det er lidt specielt, at den konservative ordfører mener, at når det er en modpart, der taler, er det altid bare sådan nogle påstande, der slynges ud. Jeg gætter på, at selv den konservative ordfører ville være i den situation, hvis vedkommende stod heroppe, at vedkommende også ville sige, hvad De Konservative mente. Jeg vil le da aldrig drømme om i den sammenhæng at kalde det for noget, man bare påstod.

Altså, jeg kan til gengæld sige, at den viden, som jeg har, har jeg igennem mange års arbejde i de gamle amter; den har jeg fra sygehusvæsenet igennem 20 år. Jeg ved faktisk noget om, hvordan man både forebygger og skaber et øget behandlingsbehov. Og jeg kan konstatere, at det, der ligger i det her forslag, er – hvis det endelig vil noget – at lægge op til et øget behandlingsbehov.

Så vil jeg da i øvrigt sige, at jeg faktisk har en meget høj grad af tillid til, at kommunerne handler fornuftigt. Men de handler jo altså fornuftigt ud fra de præmisser, som et folketingsflertal lægger, og det er jo ikke det samme som, at det var de præmisser, de selv ønskede.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg noterede mig, at hr. Karl Bornhøft nævnte noget om, at det her vil medføre særdeles meget mere bureaukrati, og at det vil medføre øget kassetækning i landets kommuner. Så kan man jo godt undre sig over, at SF's egne medlemmer af KL's bestyrelse har sat det blå stempel på den her aftale. Så sent som i går eftermiddag kom der en pressemeddelelse fra KL.

Der vil jeg gerne spørge: Når nu ordføreren på vegne af SF her i Folketinget påstår, at det her lovforslag vil medføre øget bureaukrati, øget kassetækning, mindre god forvaltning og færre penge til behandling, vil ordføreren så også mene, at SF i KL's bestyrelse har ageret forkert?

Kl. 14:11

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:11

Karl H. Bornhøft (SF):

Det var faktisk lige præcis det, jeg gav udtryk for i mit sidste svar, nemlig at kommunerne – og det gælder altså også SF'ere ude i kommunerne – træffer beslutninger ud fra det grundlag, som bliver lagt her. Det er ikke det samme som at sige, at det var det grundlag, de ville have, hvis det var dem selv, der bestemte. Derfor er der ingen tvivl om, at kommunerne jo forsøger at minimere skaderne af også det her forslag ude hos sig selv, men deres eneste mulighed er jo også at minimere skaderne.

Derfor har jeg ikke noget problem med, at der kan være nogle SF'ere, der så at sige går ind og laver et stykke pragmatisk arbejde i KL i den her sammenhæng, men ligefrem at påstå, at det her er noget, de nærmest har tigget og bedt om, er vist lige at overdrive. Kommunerne har ikke selv i speciel grad bedt om at få lige præcis den her model.

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes da egentlig, det er ret underholdende, at Socialistisk Folkepartis ordfører siger, at man nok har stemt for det her for at minimere skader. Jeg synes, det er en underlig måde at være politiker på, hvis jeg skal være helt ærlig. Så var det da bedre, hvis man stemte imod og sagde: Det her er uspiseligt for os; det her er så groft over for borgerne osv.

Når nu man i forhold til det her lovforslag – i Folketinget i hvert fald – vælger at løfte fanen så højt, at benene næsten ikke kan nå jorden, vil jeg gerne stille spørgsmålet endnu en gang. Det her er jo et lovforslag, som ikke tager en eneste krone af de skattekroner, der er til rådighed til at give god og effektiv sygdoms- og sundhedsbehandling til danske borgere i Danmark, og så vil jeg gerne spørge ordføreren: Er ordføreren ikke enig i det? Det her er ikke et besparelsesforslag, det er *ikke* et besparelsesforslag.

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg undrer mig lidt over, at ordføreren for Dansk Folkeparti kan være så fuldstændig afvisende over for et argument, der handler om, at man, når man sidder i en konkret situation, forsøger at afværge skaderne, og altså få det bedste ud af det, for den argumentation har jeg faktisk hørt fra Dansk Folkepartis medlemmer herinde, når vi har behandlet nogle andre forslag, som ikke ligefrem var deres livret, men hvor de for at minimere skadevirkningerne af det var gået ind i en aftale.

Så jeg er da nødt til at sige til ordføreren, at det arbejder han da vist selv med i det daglige. Måske skulle han lige have det med.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Sophie Løhde (V):

Jeg må også sætte et meget stort spørgsmålstegn ved hele den dér tankegang fra Socialistisk Folkepartis ordførers side om, at kommunerne for at minimere skaderne gik ind i det her arbejde. Jeg vil bare spørge Socialistisk Folkepartis ordfører, om han har læst høringsvaret fra kommunerne, og om ordføreren fra Socialistisk Folkeparti har læst, hvad kommunerne i går udsendte en pressemeddelelse om i forbindelse med det konkrete lovforslag.

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Værsgo.

Kl. 14:14

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan bekræfte, at jeg har læst materialet. Jeg kan bekræfte, at jeg godt ved, hvad der er givet udtryk for i KL-regi. Jeg kan også bekræfte det, som åbenbart synes så svært forståeligt for den borgerlige side herinde, nemlig at i politisk arbejde er det faktisk helt almindeligt, at man, når man ikke fuldstændig kan komme til at bestemme, gør, hvad man kan for at minimere skaderne. Og jeg kan da næsten kun pænt ryste lidt på hovedet over, at det skulle være så fuldstændig fremmed for den borgerlige side. Det er almindeligt politisk arbejde, og det er vel ikke den borgerlige side helt ukendt?

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:14

Sophie Løhde (V):

Hvis man har læst materialet, virker det en anelse underligt, at Socialistisk Folkepartis ordfører stadig fastholder, at kommunerne forsøger at minimere skaderne. Det står altså i grel modsætning til samtlige af de tilkendegivelser, som kommunerne er gået ind i det her arbejde med. Og hvis vi bare skulle tage én linje fra høringsvaret fra kommunerne:

Det er KL's holdning, at de økonomiske incitamenter i en medfinansiering bør styrkes.

Kommunerne synes, at det er den rigtige tankegang, kommunerne bakker op om det her. Hvordan kan man så fastholde en påstand om, at de fra kommunernes side forsøger at minimere skaderne?

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Karl H. Bornhøft (SF):

Det kan man i forhold til det konkrete forslag, som vi behandler i dag. Og det hjælper ikke, at ordføreren ryster på hovedet, for hvis ordføreren ikke vil høre min mening, skal ordføreren lade være med at spørge.

Det, man gør i den her sammenhæng, er altså at minimere skaderne i forhold til det her forslag. Og der er ingen tvivl om, at kommunerne gerne vil have incitamenter, som de kan bruge til noget. Kort sagt vil de godt være med til, at der skal være en betaling på de områder, hvor de rent faktisk kan forebygge det. Men de synes bestemt ikke, at det er fornuftigt – og det har de aldrig nogen sinde givet udtryk for – at have betaling på nogle områder, som de intet kan gøre ved. Og det er deri, at det her forslag er uklogt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil bare spørge SF's ordfører: Hvis forslaget bredt set ikke nødvendigvis er et besparelsesforslag, er ordføreren så enig i, at det i det mindste indeholder en meget heftig omfordeling af de nuværende midler, som kommunerne bidrager med til regionerne, således at det bliver de kommuner, som har de største udgifter i forvejen til bl.a. ældre, til mennesker med kroniske sygdomme, som ender med at blive taberne i den her reform?

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Karl H. Bornhøft (SF):

Ja, det kan jeg bestemt meget hurtigt bekræfte. Og jeg kan konstatere, at de store vindere i den her sammenhæng er de store kommuner, de fire store kommuner. Dem, der i øvrigt kommer til at tabe, for der er selvfølgelig nogle, der skal tabe, når andre skal vinde og det skal være omkostningsneutralt, bliver de kommuner, som i høj grad er belastet af borgere, som både har en aldersprofil og en sygdomsprofil, der gør, at de har langt større behov.

Det er derfor, jeg godt kan forstå, at der er adskillige kommuner rundtomkring, der er dybt betænkelige ved, hvordan de så ud over at løse den store opgave, som de står med med den aldersprofil og det sygdomsbillede, også skal kunne løse den her ekstra opgave. Og det er næsten at bede dem om at gøre det umulige.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:17

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så vil jeg også godt spørge ordføreren, om ordføreren mener, at man måske godt kunne tillægge nogle af de kommuner, som har ytret sig positivt om det her, en lidt, jeg vil ikke kalde det en naiv tankegang, men en tankegang, der handler om, at man rent faktisk tror, at man meget, meget bredt kan være med til at ændre f.eks. indskrivelsespraksis og andet.

Faktum er jo også, at mange kommuner oplever, at mennesker, der f.eks. har rygerlunger, og som står i en situation, hvor de ikke kan få luft, er så angste, og deres pårørende er så opsatte på, at selvfølgelig skal lægen indskrive dem på hospital. Og næsten uanset hvad kommunen gør, vil det selvfølgelig ikke være forkert, for kommunen kan selvfølgelig ikke stå og forhindre folk i at blive indlagt på hospitalerne.

Sundhedsøkonom Kjeld Møller Petersen har jo været ude og kritisere det her forslag og foreslår i stedet, at man netop satser meget præcist på de områder, hvor vi ved at forebyggelse gør en forskel. Er det nogen tanker, som SF også gjort sig?

Kl. 14:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Karl H. Bornhøft (SF):

Til det sidste kan jeg sige: Ja, det er lige præcis vores ønske til en anden medfinansieringsreform. Vores ønske er, at man udelukkende

skal bede kommunerne om at være medfinansierende der, hvor de har en reel mulighed for at gøre en forskel, og ikke på alle de andre områder.

Jeg tror også, at spørgeren har ret i, at der i nogle kommuner stadig væk er en opfattelse af, at man måske kan spare mere, end man reelt kan. Det er også, fordi der jo er så mange, der stiller en gulerod i sigte i den her sammenhæng, nemlig at der kunne blive nogle ledige penge et eller andet sted. Men jeg må så sige, at med de års erfaring, jeg har med at arbejde med sundhedsfremme og forebyggelse, vil jeg advare imod at tro, at der falder en stor pose penge ned.

Det, vi kan gøre os håb om med sundhedsfremme og forebyggelse – og det er derfor, det er så nødvendigt – er at holde de sundhedsudgifter, vi har i dag, i skak. Vi skal såmænd være lykkelige, hvis vi kan nå så langt, at vi ikke om 10 år har sundhedsudgifter, som vi end ikke selv kan betale.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rasmus Jarlov som konservativ ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

De Konservative støtter varmt forslaget, som handler om, at kommunerne skal betale regionerne, dvs. sygehusene, et beløb pr. behandling, i stedet for at kommunerne betaler et fast, samlet beløb til regionerne.

Jeg kan godt forstå, at de socialistiske partier herinde er modstandere af forslaget, for det er grundlæggende et borgerligt forslag, som går ud på, at man skal have indflydelse på sin egen situation, og man skal have en gevinst, hvis man gør det rigtige. Vi mener, at det er en lykke, at man kan tage ansvar for sin egen situation; man kan træffe nogle beslutninger, man kan gøre en indsats, og så høster man også en gevinst ved det. Det er den lykke, som vi gerne vil give til kommunerne, nemlig at de kan være mere ansvarlige for deres egen situation, og at de kan blive belønnet, hvis de gør en god forebyggelsesindsats, og derved få en bedre økonomi.

Det er en del af vores overordnede strategi om, at vi gerne vil have ansvarlige kommuner. Vi vil godt have nogle kommuner, som ikke bare ser hjælpeløst til og nærmest er passive tilskuere til deres egen situation, men som faktisk har mulighed for at gå ind og tage ansvar. Vi vil gerne give dem nogle sunde incitament, så vi får nogle stærke, selvstændige og ansvarlige kommuner. Det ønsker kommunerne også selv, og de bakker op om det her forslag.

Jeg må sige, at når man har fulgt debatten her, er det meget underligt at iagttage, at venstrefløjen herinde mener noget andet, end den gør i KL; at man herinde ikke ønsker ansvarlige kommuner, men at man i stedet for synger med på den retorik om, at det her er et overgreb mod kommunerne. Man maler et billede op af, at der sker store ulykker, og at der bliver fjernet store midler, på trods af at kommunerne altså selv har en anden opfattelse, og at det sådan set ligger i forslaget, at der ikke bliver fjernet en eneste krone fra kommunerne på grund af det her.

Der sker en lillebitte omfordeling mellem nogle kommuner, som der så er brugt meget lang tid på i debatten her i salen. Den kommune, der bliver ramt hårdest, kommer til at miste 0,1 pct. af beskatningsgrundlaget. At det kan males op til at være en stor katastrofe, er mig virkelig en gåde. Det drejer sig altså om 0,1 pct., vel at mærke ved uændret adfærd, og ideen er jo, at man har mulighed for at forbedre sin egen situation, ved at man laver en forebyggelsesindsats, som derved gør, at man får styrket sin økonomi.

Samlet set burde alle kommuner være glade for det, og vi er glade for den positive modtagelse i KL.

Jeg er personligt lidt skuffet over den debat, der har været herinde, hvor der slynges en masse påstande ud om, at det medfører øget bureaukrati, og der slynges påstande ud om, at der bliver fjernet penge fra kommunerne og der bliver fjernet penge fra forebyggelsesindsatsen. Der er ingen af de ting, der er rigtige, og vi glæder os til at gennemføre det her lovforslag.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tre medlemmer har bedt om korte bemærkninger. Først er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:23

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror altså, at man skal være varsom med at tage KL til indtægt for noget, som de ikke altid skriver. KL udtaler sig meget sjældent om omfordelinger, for det er noget, kommunerne aldrig kan blive enige om. Det ved vi jo godt. Når vi skal se på omfordelingen, også af bloktilskud og alle mulige andre ting, så er det ikke der, KL har den største enighed. Derfor har man klogeligt også holdt sig fra at komme ind på det i sit høringssvar. Så lad nu være med at tage dem til indtægt for mere, end hvad godt er.

Jeg vil godt spørge, om ordføreren har kendskab til den type incitament, man nu indfører i det danske sundhedsvæsen, med at kommunerne nærmest skal straffes for ikke at gøre det rigtige, mens regionerne bliver belønnet, hver gang de behandler en patient. Er der nogen som helst steder i verden, man har erfaringer med, at det er en god idé at lave et sundhedsvæsen på, som prioriterer forebyggelse? For det interessante er jo, at i Californien, f.eks. Kaiser Permanente, som ministeren har været med til at besøge og andet, ser man, at de gør det stik modsatte. Man belønner forebyggelse ved at give dem et konkret økonomisk positivt incitament, både når det gælder hospitaler, og når det gælder forebyggelsen ude i primærsektoren. Man straffer ikke til bedre forebyggelse, hvilket den her medfinansiering jo lægger op til. Hvor fungerer det, som man nu foreslår?

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg forstår ikke spørgsmålet, altså at man straffer kommunerne for at lave god forebyggelse. Hvis kommunerne laver god forebyggelse og sørger for, at der er færre, der bliver sendt til behandling i regionerne, så får de flere penge til sig selv. Det er da et positivt incitament. Jeg forstår ikke spørgsmålet. Fru Sophie Hæstorp Andersen må gerne gentage det, men jeg kan ikke se, hvordan man kan udlede, at det her straffer kommunerne for at lave god forebyggelse. Det gør lige netop det modsatte. Hvis kommunerne laver god forebyggelse og dermed forhindrer nogle behandlinger, så får man flere penge til sig selv.

Hvad angår KL, så har jeg ikke taget KL til indtægt for noget i forhold til fordelingen. Jeg har taget KL til indtægt for at tage positivt imod det her lovforslag, og det har de gjort.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:25

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Man har netop afholdt sig fra at tale om fordeling, for det kan KL jo aldrig blive enige om. Man er altid uenige, og det er også det, vi hører fra kommunerne nu. Der er meget stor uenighed om, hvad det be-

tyder for de enkelte kommuner. Rigtig mange af dem, som har de mest syge borgere med flest kroniske sygdomme og flest ældre, mener, at det her er en dårlig aftale, fordi de kan se, at det vil ramme dem rigtig hårdt på en økonomi, der er dårlig i forvejen. Det er også mange af de fattige kommuner.

Det, jeg mener helt konkret, er, at i den incitamentsstruktur, man har sat op i regeringen, er det jo sådan, at hver gang en borger får brug for lægehjælp, fordi vedkommende er syg, så straffes kommunen med en udgift. Stik modsat er det i regionerne. Hver gang en patient træder ind ad døren, får man en takst for at behandle den patient. Det vil sige, at patienter ind ad døren er et gode i regionerne. Patienter ind ad døren er en dårlig ting i kommunerne.

Jeg spørger bare i al stilfærdighed: Hvor virker den incitamentsstruktur nogen som helst steder i verden? Jeg har aldrig nogen sinde hørt om den før, og jeg har aldrig nogen sinde hørt, at nogen skulle have bygget en incitamentsstruktur op på den måde. Jeg synes måske bare, det er lidt bekymrende, at man nu er gået i gang med et meget, meget stort eksperiment, som vi ikke ved hvor ender, og jeg tvivler faktisk på, at det ender der, hvor vi ser, at der bliver mere og mere forebyggelse. Indtil videre har det jo mest været puljer, projekter osv., man har lavet ude i kommunerne, og ikke engang altid efter, hvad der er bedst og fagligt mest korrekt.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:27

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo ikke noget nyt afgørende princip, vi sætter gang i, og derfor er der ikke tale om nogen større revolution. Der er jo i forvejen tale om, at kommunerne betaler et beløb pr. behandling. Beløbet bliver større nu, men selve mekanismen har vi i forvejen.

Jeg kan ikke pege på et konkret sundhedsvæsen, hvor man har en nøjagtig kopi af den incitamentsstruktur, som vi har strikket sammen her, men det er jo selvfølgelig helt naturligt sådan, at hvis man får nogle penge for at behandle patienter godt i den forebyggelsesindsats, som ligger ude i kommunerne, så vil den selvfølgelig også blive bedre, så vil man prioritere det, fordi man har en grund til at bruge flere kræfter på det, sådan at man ikke sender en masse patienter unødigt videre til regionerne.

Det her handler jo om kommunernes incitament. Det handler om, at kommunerne skal have det rigtige incitament til at lave en god forebyggelsesindsats. Det må være helt evident, at der vil være et større incitament til det, når man, hvis man gør det, får nogle flere penge til sig selv.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg bliver nødt til at sige, at det jo ikke er sådan med det her lovforslag, at man vil belønne kommuner, der laver et forebyggelsestiltag. Nej, man sender en regning, når en borger i kommunen bliver indlagt på sygehuset. Bliver borgeren indlagt to gange, sender man to regninger. Det er sådan, den her forebyggelsespolitik, som er regeringens, er skruet sammen.

Jeg bliver også nødt til at sige, at det ikke passer, at det her er en gammel måde at gøre det på og ikke noget nyt. Det var jo helt nyt; det var det første sted i verden, hvor man med kommunalreformen indførte den her form for brugerbetalingsinstrument i vores sundhedsvæsen. Det er derfor, at vi som socialdemokrater er så bekymrede, for man laver forsøg med vores sundhedsvæsen.

Nu bliver der igen og igen talt om KL ... (*Højttaleren knitrer voldsomt*). Jeg ved søreme ikke lige, hvad der sker – forhåbentlig ikke mere.

KL 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
(Mødet udsættes).

:
Mødet er udsat. (KL 14:30).

KL 14:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
(Mødet er genoptaget).

[Lydudfald] ... mødet. Er det ikke i orden inden kl. 14.46, udskyder vi behandlingen af denne sag og de to næste sager. De vil så komme til behandling på et senere møde.

Vi holder lige et minuts pause, hvor vi tjekker lyden, og så går vi ellers i gang.

KL 14:37

:
Mødet er udsat. (KL 14:37).

KL 14:38

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Mødet er genoptaget.

Vi var i gang med en kort bemærkning til den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov. Det var fra fru Julie Skovsby, der nu skal i gang med sin anden korte bemærkning.

Hvis mikrofonen ikke skulle virke nede fra pladsen, kommer man herop på talerstolen og siger sin korte bemærkning. Værsgo.

KL 14:38

Julie Skovsby (S):

Tak. Det ser ud, som om det virker, så jeg bliver stående.

Vi var ved at tale om, hvorvidt det er en ny opfindelse, vi her har med at gøre. Der blev sagt, at det er en gammel måde at styre på, og jeg sagde, at det ikke passer. Det er jo sådan, at med kommunalreformen var det første gang verden så, at man ønskede at styre sundhedsudgifter på den her måde. Vi har også hørt regeringens egen økonom sige, at det her er første gang, man forsøger sig, og at det vil have nogle uheldige konsekvenser.

Jeg vil gerne spørge helt konkret ind til noget. Man har diskuteret, hvordan det her kommer til at virke, og man har især diskuteret KL's høringssvar, hvor KL jo skriver:

»Medfinansieringsmodellen giver ikke en vedvarende og stabil finansiering til etablering af sundhedstilbud i nærmiljøet. Bloktilskuddet reduceres nemlig tilsvarende året efter, når kommunerne under ét forebygger indlæggelser i en region.«

Den kommune, der år efter år forebygger mere effektivt end nabokommunerne inden for samme region, er den, der kan få et overskud. De andre kan ikke.

Hvordan hænger det sammen med, at man skulle få penge til forebyggelse, hvis det er sådan, at vi samlet set ønsker at få hævet forebyggelsesindsatsen i Danmark?

KL 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (KF):

Det lyder, som om det også virker her.

Som jeg også sagde for lidt tid siden i mit første svar, har jeg ikke kendskab til, om det her bruges andre steder i verden. Det kan meget vel forholde sig sådan, som fru Julie Skovsby siger, at det er det eneste sted i verden.

Jeg kan ikke se nogen forskel på, at man betaler pr. behandling og derved får en bedre bundlinje som kommune, hvis man laver en god forebyggelsesindsats, og så at man får tilsendt et beløb, hvis man laver en god forebyggelsesindsats. Resultatet på bundlinjen hos kommunerne er det samme, nemlig at man får en bedre økonomi, og derfor vil opførslen også være den samme. Kommunerne kan jo være ligeglade med, om de forbedrer deres økonomi, ved at de får tilsendt en check, eller ved at de skal betale noget mindre. Det vigtige er, at de har et incitament til at lave en god forebyggelsesindsats, og det har de med den her struktur.

KL 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

KL 14:41

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg synes, der var noget befriende ærligt i hr. Rasmus Jarlovs ordførertale, hvori han sagde, at det her er et borgerligt forslag. Det er konservativ politik, det handler nemlig om, at kommunerne får mulighed for at tage hånd om deres egen situation. Hr. Rasmus Jarlov sagde: »Det er en lykke, at man kan tage ansvar for sin egen situation.« Det er fuldstændig korrekt. Det er altid lykken, når man kan det. Men er det også en lykke, når det er, at man fødes forskelligt – med forskellige udfordringer, med forskellige problemer: nogle fødes til rigdom, nogle fødes til fattigdom, nogle fødes med skavanker, andre med knap så mange skavanker eller med et sundt helbred? Er det også lykken, at den forskelsbehandling nu bliver manifesteret med det her forslag, sådan at de rigeste kommuner bliver rigere og de fattigste kommuner med det største antal borgere med helbredsmæssige problemer bliver fattigere? Er det også lykken? Er det også borgerlig politik? Er det god konservativ politik at sige: Lykke for ulighed, lykke for, at der er de forskelle, at de rige bliver rigere og de fattige bliver fattigere?

KL 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KL 14:42

Rasmus Jarlov (KF):

Det er i sig selv ikke nogen lykke, hvis de rige bliver rigere og de fattige bliver fattigere. Men det er en lykke, at man gør kommunerne mere ansvarlige og giver dem nogle sunde incitamenter til at lave en god forebyggelsesindsats.

Så vidt jeg husker, og nu bliver det sagt ud fra hukommelsen, er det nu heller ikke korrekt, at det er sådan, at det her gavner de rige kommuner. Så vidt jeg husker, er kommunerne i Nordsjælland de kommuner, der har flest penge, og som i forvejen bliver plukket mest i udligningsordningen, fordi de har det største skattegrundlag, og de taber på det her. Så jeg mener ikke, der er belæg for, og det er igen sagt ud fra hukommelsen, at sige, at det her gavner de rige kommuner.

Hvis vi skal tale om det fordelingsmæssige, så var tendensen den, at de store byer ville få en lille smule gavn at det her, men det var meget marginalt, altså, det var maksimalt 0,1 pct. af beskatningsgrundlaget, som man kunne miste, og det er altså ikke særlig meget.

Gevinsten er, at man giver kommunerne et bedre incitament. Man må så gøre op med sig selv, om man kan leve med, at der er en lillebitte – en mikroskopisk – fordelingsmæssig effekt, som Socialdemokraterne måske ikke bryder sig om, når man nu får den fordel, at man giver kommunerne et bedre incitament. Det kan vi godt leve med.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:43

Rasmus Prehn (S):

Ja, lige så klar i spytet, den konservative ordfører var, da det handlede om at sige, at det her er klar, borgerlig politik, lige så ulden synes jeg den konservative ordfører var i sin forklaring omkring det her med ulighed. For sagen er jo den, at det bliver lavet om, sådan at kommunerne skal betale, når man kommer ind ad døren. Kommunen skal betale for de patienter, de sender ind ad døren, og hvor det før var 50 pct., bliver det nu 100 pct., som man fordeler på den måde. Det vil sige, at er det en kommune med mange, der skal på sygehus, skal den betale mere end den kommune med få, der skal på sygehus. Det er så korrekt, at er man rigtig god til at lave en forebyggende indsats, har man også glæde af det. Men man er jo ringere stillet, når man er en kommune, som har mange, som er dårligt stillet, end hvis man er en kommune med mange, der er stærkt stillet, og det er jo der, det interessante kommer frem. Er det god konservativ politik at sige: Lad nu bare de rige blive rigere og de fattige blive fattigere?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:44

Rasmus Jarlov (KF):

Det er rigtigt, at hvis der sker en udvikling, således at kommunerne lige pludselig får flere af de sundhedsmæssigt svage borgere, som har et behandlingsbehov, så får de en ekstra regning, kan man sige.

Jeg vil bare sige igen, at der er blevet regnet på det, og de fordelingsmæssige effekter af det her vil ved en uændret adfærd, ved en uændret forebyggelsesindsats ude i kommunerne, være nærmest mikroskopiske. Der er ingen grund til at mene det her op til, at der er nogle kæmpestore fordelingsmæssige konsekvenser af det. Det er der *ikke*, men der er en meget væsentlig forbedring af incitamentsstrukturen for kommunerne, som får en meget stor fordel af at opgradere deres forebyggelsesindsats, og det er det, vi ønsker der sker med det her lovforslag.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, og det er hr. Manu Sareen.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Da den radikale ordfører desværre har måttet melde forfald, skal jeg på hans vegne meddele følgende:

Det Radikale Venstre ser lovforslaget som et meget lille skridt i bestræbelserne på at skabe en langt stærkere motivation til sundhedsfremme og en forebyggende indsats mod sygdom.

Vi tror, der er brug for en mere dybdegående debat i det videre udvalgsarbejde, mere viden og en undersøgelse af, hvorledes der kan indrettes en incitamentsstruktur, der fremmer investeringer i sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende tiltag.

Det Radikale Venstre er for så vidt enig med Kommunernes Landsforening, der i deres høringssvar skriver, at modellen ikke giver en vedvarende og stabil finansiering til igangsættelse af forebyggelsesaktiviteter. Kun den kommune, der år efter år forebygger mere effektivt end øvrige kommuner inden for regionen, vil få et vedvarende overskud til finansiering af forebyggelsesindsatser.

Den radikale ordfører er ligeledes enig med Danske Regioner, der bemærker, at det er uklart, om der er tilstrækkelig viden om, hvilke indsatser der fremmer kommunernes incitament til forebyggelse.

Det vil ordføreren selvfølgelig spørge mere ind til i det videre udvalgsarbejde – ikke det videre forebyggelsesarbejde, men det videre udvalgsarbejde – og ordføreren glæder sig selvfølgelig også til det.

Jeg skal meddele fra Enhedslisten, at partiet ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:47

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Kommunerne har et samlet ansvar for den borgernære offentlige service og lad mig repetere, at kommunernes aktivitetsbestemte betaling vil blive forøget med dette forslag, mens betalingen efter indbyggertal til regionerne bliver afskaffet.

Samlet set skal kommunerne ikke betale mere, men den enkelte kommune vil opleve, at betalingen i højere grad afhænger af, hvor syge borgerne er. Dermed får vi et økonomisk incitament til at yde en effektiv indsats, både når det gælder den langsigtede forebyggelsesindsats og den lidt mere kortsigtede plejeopgave.

Der sendes dermed også et kraftigt signal til kommunerne om, at de skal have fokus på at reducere antallet af unødvendige indlæggelser og genindlæggelser. Det er godt for kommunekassen, det er godt for samfundsøkonomien, og det er godt for den enkelte patient. En sygehusindlæggelse kan som bekendt være meget belastende, især for ældre mennesker, og samtidig fører indlæggelserne ofte til uhenigtsmæssig anvendelse af de specialiserede ressourcer i sygehusvæsenet.

Den foreslåede model for kommunernes betaling giver mulighed for, at kommunerne lokalt identificerer de områder, hvor deres indsats gør mest nytte. Der er tale om en enkel og generel ordning, for med forslaget placeres håndteringen jo der, hvor man er tættest på virkeligheden, nemlig ude i kommunen. Det giver mulighed for at variere indsatsen fra kommune til kommune alt efter behov og præferencer. Den løsning, der er rigtig i Allerød, er ikke nødvendigvis den rigtige på Langeland.

Hos nogle har der været nervøsitet for, at en omlægning kan betyde store ekstraregninger for den enkelte kommune. Det skal ses i lyset af, at der har været høj aktivitet i nogle regioner i de sidste år, som også har ført til budgetoverskridelser i regionerne, og så er der nogle kommuner, der er bange for, at de så skal betale en del af de overskridelser. For at understøtte fokus på styring i regionerne indføres derfor med forslaget et loft for regionernes indtægter fra kommunerne. Loftet over regionernes indtægter fra denne kommunale medfinansiering er et vink med en vognstang til regionerne om at holde budgetterne og aftalerne med regeringen. Det vil samtidig indebære større budgetsikkerhed i kommunerne.

Der er også blevet rejst det synspunkt, at omlægningen ikke vil have tilstrækkelig stor effekt, fordi kommunerne ikke får flere midler til forebyggelse, hvis deres indsats giver færre indlæggelser, men uanset om vi ser det fra borgerens eller kommunens side, vil der være gevinster at hente gennem en effektiv forebyggelse. Den foreslåede model vil have en særlig stor effekt for kommunernes betaling for

de ældre medicinske patienter, for det er især der, hvor der er mulighed for at forebygge indlæggelser.

Kl. 14:54

Regeringen lægger vægt på at skærpe kommunernes tilskyndelse til at forebygge, men vi vil samtidig sikre kommunerne budgetsikkerhed. Regeringen vil derfor søge tilslutning til et ændringsforslag, der skal øge budgetsikkerheden yderligere. Det går ud på at imødegå en situation, hvor regionerne er mere effektive, end det var forudsat ved budgetlægningen, og derved producerer mere end forudsat for de samme penge. Ændringsforslaget vil indebære, at kommunerne, i de tilfælde hvor der produceres mere, uden at regningen er blevet større, ikke samlet skal stå med en større regning. Derfor vil vi stille et ændringsforslag til lovforslaget, sådan at medfinansieringen – som kommunerne har betalt, fordi en eller flere af regionerne har øget effektiviteten ud over det aftalte, inden for de aftalte rammer – vil blive tilbageført til kommunerne under et.

Jeg har samtidig tilkendegivet over for kommunerne, at ændringer i den kommunale medfinansiering ikke skal indgå i opgørelsen af, om en økonomiaftale er overholdt. Det er også en vigtig detalje, når man taler budgetsikkerhed.

Endelig vil vi, for at understøtte bedre og mere forudsigelige rammer for planlægningen af den kommunale indsats, fastlåse de såkaldte DRG-takster, som ligger til grund for den kommunale medfinansiering på sygehusområdet, således at taksterne er kendt for kommunerne, når de lægger deres budgetter, så der altså ikke kommer overraskelser, i form af at taksterne pludselig er sat op.

For at fastholde fokus på lovens formål og give kommunerne et yderligere økonomisk incitament til en effektiv indsats på forebyggelses- og plejeområdet vil regeringen sammen med Kommunernes Landsforening løbende vurdere, hvor potentialet er størst for at høste gevinster ved kommunal medfinansiering. Der skal derfor fortsat arbejdes målrettet med at dokumentere, sammenligne og analysere kommunernes indsats med henblik på at udbrede de gode eksempler. I dette arbejde vil de nye sundhedsprofiler jo være et udmærket redskab.

Kl. 14:52

Når jeg hører debatten, er det, som om der er nogle, der ikke rigtig har fået læst på side 5 i bemærkningerne. Side 5 i lovforslagets bemærkninger beskriver jo ganske nøje, hvordan det vil være med balancen mellem rige og fattige kommuner, hvordan påvirkningen af byrdefordelingen vil være, og hvordan der vil være en kompensation af kommunerne.

De byrdefordelmæssige virkninger vil indgå i byrdefordelingsudvalgets arbejde, som jo forhåbentlig bærer frugt, så det kan træde i kraft i 2013. I 2012 vil den skønnede ændring i kommunernes aktivitetsbestemte medfinansiering blive indregnet. Så der er altså tænkt på dette med kompensationen, som mange har været optaget af.

Når det gælder regionerne, vil der selvfølgelig også være en byrdefordelmæssig virkning, og det vil føre til en midlertidig kompensationsordning. Den ordning vil så selvfølgelig bortfalde i forbindelse med en eventuel senere tilpasning af bloktilskudsfordelingen på sundhedsområdet.

Så jeg mener, at der er tænkt på alle de ting, der har været drøftet, og jeg kan i øvrigt fuldstændig tilslutte mig de gode svar, som både fru Sophie Løhde, hr. Hans Kristian Skibby og hr. Rasmus Jarlov har givet i den debat, vi har overværet.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to, der har ønsket korte bemærkninger til ministeren. Først er det fru Julie Skovsby.

Julie Skovsby (S):

Allerede i 2005 påpegede en af regeringens egne økonomer, Kjeld Møller Pedersen, at Danmark er det første sted i verden, hvor man har forsøgt sig med kommunal medfinansiering, og at der ikke lå nogen grundige analyser bag beslutningen om at indføre modellen. Jeg skal derfor spørge indenrigs- og sundhedsministeren, om der nu er dokumentation for, at det her lovforslag vil virke efter hensigten, og om ministeren ønsker at fremlægge denne dokumentation under udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som det fremgik, vil regeringen og Kommunernes Landsforening løbende vurdere, hvordan det går med denne model. Der er jo hvert år forhandlinger med både regionerne og kommunerne, og der vil virkningerne af denne model selvfølgelig være et emne.

Men jeg synes, at enhver, der kan se ud af sine øjne, må kunne se, at når medfinansieringen øges fra maks. 5.000 kr. til maks. 14.000 kr., har det en effekt på den tilskyndelse, kommunerne har, til at forebygge indlæggelser. Det kan jo ikke være anderledes, og derfor er jeg fortrøstningsfuld med hensyn til virkningerne af det forslag, vi her behandler.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Kl. 14:56

Julie Skovsby (S):

Det er glimrende, at ministeren er fortrøstningsfuld og tror på sin politik, men det ville da være langt bedre, hvis man vidste besked med, om det rent faktisk virker. Og det er jo altså sådan, at Kjeld Møller Pedersen direkte siger, at der ikke ligger grundige analyser bag beslutningen om at indføre den her model. Det, man gør nu, er jo at styrke modellen endnu mere i retning af det, som man altså ikke ved om virker. Man tror, det virker, men man ved det jo ikke.

Det, som vi så hører, er, at ministeren ikke har tænkt sig at fremlægge dokumentation for, at det virker, men vil tage en dialog med KL om det. Der synes jeg bare, det er vigtigt at påpege, at Danske Regioner skriver i deres høringsvar, at organisationen ikke har deltaget i udarbejdelsen af den samlede vurdering fra udvalget vedrørende kommunal medfinansiering, og at Danske Regioner derfor påpeger, at vurderingen i lovforslaget må stå for ministerens egen regning. Mener ministeren ikke, at det er problematisk, at man ikke inddrager de organisationer, der ved noget om det her område, og at man i øvrigt ikke har nogen som helst form for dokumentation for, at lovforslaget kommer til at virke?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ført forhandlinger med både Danske Regioner og Kommunernes Landsforening, men når fru Julie Skovsby kræver, at alting skal være analyseret på forhånd, lukker hun jo derved i for ethvert forsøg. Jeg tør slet ikke tænke på, hvad hun mener om de frikommuneforsøg, som er blevet annonceret i dag. Der ligger jo ikke nogen grundige analyser til grund for dem, men frikommuneforsøgene vil i

sig selv give et analysegrundlag, og det vil blive analyseret. Her får vi et analysegrundlag, som vil blive analyseret. Og det tror jeg altså ikke at sundhedsøkonom Kjeld Møller Pedersen vil have noget imod. Som sundhedsprofessor får han jo noget, han kan studere her, og får nogle erfaringer, og hvis han har ret i, at man ikke har gjort noget lignende i andre lande, er det da endnu mere oplagt, at vi så gør vores egne erfaringer.

I øvrigt forekommer det mig, at man har eksperimenteret temmelig meget med sundhedsfinansiering i Storbritannien, både med held og med mindre held, og nu har man mig bekendt lige lavet det om en gang til, så det skulle da være mærkeligt, om ikke der var visse erfaringer der, man kunne drage nytte af. Men det, vi gør i Danmark, er jo noget ægte dansk pragmatisk: Vi bruger den danske bloktilskuds- og udligningsordning på en måde, så der helt notorisk bliver et større incitament for kommunen til at varetage forebyggelse og forebygge genindlæggelser. Vi kan se ud af øjnene: Det har en effekt. Nu skal vi se, hvor stor effekten er, når det virker i praksis.

Kl. 14:59

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan man jo så have større eller mindre tiltro til. En ting er incitamenter og tilskyndelser. Det betyder jo ikke altid, at man kan handle på de tilskyndelser og incitamenter, man får, på en måde, der også kommer til at være til gavn for borgerne i forhold til forebyggelse af unødvendige indlæggelser eller andet. Der tror jeg at mange kommuner kommer til kort med hensyn til at finde ud af, hvor man præcis skal sætte ind.

Man kunne jo også have valgt en anden tankegang. Man kunne have valgt at gå ud og konkret belønne de kommuner, der indfører patientuddannelser for de borgere, der har en kronisk sygdom – kommuner, som f.eks. bruger Standfordmodellen, som vi ved virker internationalt. Man kunne jo også have valgt at belønne de kommuner, der tilbød diætistbehandling de steder, hvor de kan se, at der er overvægtige børn, fordi det er noget, vi har dokumentation for virker for den her gruppe af familier. Man kunne også have valgt at belønne de kommuner, der følger Sundhedsstyrelsens anbefalinger for svangreomsorgen, i stedet for at skære ned i antallet af besøg af vores sundhedsplejersker. Man kunne have valgt at gøre nogle positive ting, så man gav en fagligt hjælpende hånd. Man kunne have valgt at sige, at kommunerne og regionerne skulle indgå nogle forpligtende aftaler om et sundhedsmæssigt sigte for, hvordan vi styrker forebyggelsen i det her land.

Men nu vælger man altså den negative model, hvor man i stedet slår kommunerne oven i hovedet, hver gang en borger bliver indlagt.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål. Jeg beder om, at man i resten af debatten – og det gælder også de næste to førstebehandlinger – holder sig til taletiden, uanset hvem man er.

Så er det ministeren.

Kl. 15:00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis Socialdemokraterne her som på andre felter vil løse problemerne ved bare at øse flere penge ud, forstår jeg godt, hvad fru Sophie Hæstorp Andersen her har sagt. Men hvis spørgeren accepterer, at der er nogle rammer for de samlede sundhedsudgifter og de samlede kommunale udgifter, som der også har været under alle socialdemokratiske regeringer, så er det jo fløjttende ligegyldigt, om man får en belønning, eller om der er en medfinansiering. Det er det, hr. Rasmus Jarlov så klart har sagt. Der er jo ingen forskel, når rammerne er de samme. Det, kommunerne betaler, får de igen via bloktilskudene.

Det er tilskyndelsen, der fører til, at den kommune, der gør det godt, når det gælder forebyggelse, får mere ud af det end den kommune, der gør det dårligt. Det er det, man kalder økonomiske incitamenter, og det er det, vi på bedste vis har fået drøftet igennem med Kommunernes Landsforening, som i går på hjemmesiden erklærede sig vældig tilfredse med den ordning, vi drøfter i dag. »Min sjæl, hvad vil du mer« sagde salmisten Thomas Kingo.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:02

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil bare gerne have nogle sundhedsmæssige forbedringer for danskerne, som vi ved er reelle. De her incitamenter kan jo i bund og grund bare resultere i kassetænkning på nogle områder. Vi har ikke nogen sikkerhed for, at de metoder, man går i gang med at indføre, rent faktisk er noget, der giver danskerne mere sundhed. Det kan godt være, at det mindsker udgifterne for kommunen, men det er da ikke sikkert, at det betyder mere sundhed for den enkelte borger. Det er der ikke nogen garanti for i det her forslag.

Der vil jeg godt bare spørge ministeren: I Jyllands-Posten den 19. marts er ministeren i forhold til den her lovgivning citeret for at sige: Det er også et signal om, at regionerne ikke skal behandle mere end aftalt. Hvordan er det lige, den her aftale, ifølge hvilken kommunerne skal medfinansiere, f.eks. at regionerne jo kan behandle langt flere patienter for de samme penge, inden for den samme ramme, kan være et signal om, at regionerne ikke skal behandle mere end aftalt? Skal regionerne til at afvise de ældre medicinske patienter i november måned, hvis budgetterne er overskredet, eller hvad er det for et signal, man skal sende?

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:03

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når man aftaler nogle rammer, er man også nødt til at have nogle tilskyndelser til, at de rammer bliver overholdt. Det er det, vi foreslår på kommunernes område, og det er det, der også skal være tilfældet på regionernes område. Derfor duer det selvfølgelig ikke, hvis en region kan sætte en masse ekstra behandlinger i gang, som måske for en tredjedels eller halvdelens vedkommende betales af kommunerne, uden at kommunerne overhovedet har indflydelse på det. Det er derfor, vi siger, at når regionerne har udfyldt deres rammer, kan de ikke på kommunernes regning producere videre. Hvis de gør det inden for deres rammer, nemlig ved at øge produktiviteten, ja, så skal kommunerne også betale for de ekstra operationer eller behandlinger. Men de penge, som de dér har betalt, tilbageføres til kommunerne under et. Dermed har man altså både sikret tilskyndelsen til at gøre noget ved forebyggelsen og undgå genindlæggelser og samtidig, at der en tilskyndelse til at holde sig inden for rammerne.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 15:04

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg kan forstå på ministeren, at der med det her lovforslag er tale om et eksperiment, og jeg har selvfølgelig meget respekt for, at

der er folk, der vil eksperimentere. Jeg synes måske, det er en udgift, der er lige stor nok til at eksperimentere med.

Det, jeg sådan har lyst til at spørge ministeren om, er: Når nu det tidligere forslag også handlede om et eksperiment, hvad er der så af erfaringer fra det tidligere forslag, der gør, at det her eksperiment skulle være mere rigtigt? Hvad er det for nogle erfaringer, der har gjort, at regeringen nu kommer med det her forslag?

Jeg kan forstå, at man ikke har en dokumenteret viden, men erfaringer kan man jo altid have, og hvilke er der tale om her?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:05

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

For det første er der i hvert fald ikke sket nogen ulykker med det hidtidige system. Det rummer en tilskyndelse til at forebygge indlæggelser og genindlæggelser, men den tilskyndelse ønsker regeringen altså at gøre stærkere på en måde, hvor den kommune, der gør det godt, bliver belønnet for sin indsats, men også på en måde, så kommunerne under et ikke bliver straffet på nogen som helst måde.

Når vi nu øger medfinansieringen og hæver loftet ganske meget for det højeste beløb, man kan komme til at betale i medfinansiering, er det selvfølgelig for at gøre medfinansieringen mere mærkbar, så tilskyndelsen bliver større.

Der er jo ingen, der taler mere om forebyggelse, end hr. Bornhøft, i hvert fald ingen, jeg kender, og det siger jeg som en ros. Var det så ikke en idé, om hr. Bornhøft så det positive i, at her er der faktisk en økonomisk mekanisme, som belønner forebyggelse? Sådan nogle mekanismer har vi jo ikke for mange af i samfundet – af en række forskellige grunde. Man taler meget om forebyggelse, det er svært at gøre noget ved det, men her er der faktisk en mekanisme, der fremmer forebyggelse.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 15:06

Karl H. Bornhøft (SF):

Jamen jeg vil da ikke lægge skjul på, at jeg i det mindste er glad for, at ministeren er fortrøstningsfuld i forbindelse med det her. Personligt har jeg det også sådan, at der jo ingen skade skete, hvis ministeren havde ret. Altså, jeg kan sagtens leve med at have taget fejl.

Det, der er interessant for mig at vide nu, er: Når nu ministeren siger, at det her er et eksperiment, og at det tidligere eksperiment gav en tilskyndelse til forebyggelse, hvor har ministeren så de erfaringer fra, for jeg har simpelt hen ikke mødt et eneste menneske, der igennem de sidste 3 år har sagt, at den her ordning har bidraget til, at vi har styrket forebyggelsen? Og er der en ting, vi kan stå sammen om, vil jeg sige til ministeren, er det selvfølgelig forebyggelsen, det er jeg helt enig i.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis man kan se ud ad sine øjne, kan man se, at det for fremtiden i endnu højere grad – i langt højere grad – vil kunne betale sig at satse på forebyggelse. Det har jeg ikke kaldt et eksperiment, men hr.

Bornhøft må gerne kalde det et eksperiment. Det giver os i hvert fald

nogle erfaringer, som vi så skal evaluere sammen med Kommunernes Landsforening.

Så håber jeg, vi har den fælles opfattelse, at vi vil glæde os, hvis det giver et skub til forebyggelsesindsatserne i kommunerne – sammen med de sundhedsprofiler, vi lige har fået offentliggjort, og som jeg også forventer mig meget af. De to ting faldt passer jo fantastisk godt sammen, for sundhedsprofilerne giver os et redskab til at vurdere effekten af en indsats.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:08

Rasmus Prehn (S):

Når man hører ministerens tale, kan man ikke lade være med at note, at der bliver talt mere om, at det er den kommunale medfinansiering, der skal være mærkbar, end at det er forebyggelsen, der skal være mærkbar. Det, det handler om, er, at man skal kunne holde rammerne, at man skal kunne mærke, hvis man bruger for meget. Det skal svie ude i kommunerne, hvis de kommer til at bruge for meget på sundhed. Det er sådan, man hører ministerens tale nu her.

Er ministeren ikke bange for, at man kommer til at sætte behandlingsgaranti og andre ting under pres, fordi kommunerne er presset til det af økonomiske årsager? Det er det ene spørgsmål.

Så valgte ministeren at rose hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti. Hr. Rasmus Jarlov gav udtryk for, at det var klar borgerlig politik, der blev ført her. Hr. Rasmus Jarlov medgav også, at der vil være et element af, at de rigeste kommuner vil blive rigere, og at de fattigste kommuner vil blive fattigere, så det næste spørgsmål til ministeren er:

Risikerer man ikke med det her forslag at lave en ond spiral, hvor de fattigste kommuner vil blive så presset på økonomien, at de på en eller anden måde bliver tvunget ud i at forebygge mindre, at gøre færre tiltag og have færre ressourcer til rådighed, sådan at det problem, der skaber sundhedsproblemer, bliver større, og så det bliver en nedadgående, ond spiral?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er intet, der tyder på, at forslaget vil gøre de rige kommuner rigere. Tværtimod har vi jo talt om, at der netop er mange af de fattige kommuner, som har mange ældre medicinske patienter, som nu vil have en langt større gevinst ved at forebygge indlæggelser og genindlæggelser. Så jeg er absolut ikke overbevist om, at det på nogen måde gavner de rige på bekostning af de fattige.

Dertil kommer, at skulle det være tilfældet, er vi jo i gang med et byrdefordelingsarbejde, som vil kunne rette op på det. Det er vi under alle omstændigheder nødt til, fordi der er kommuner, der klarer sig meget dårligt, og enkelte er under administration, så det har vi et meget skarpt blik på.

Men jeg kunne jo egentlig have lyst til, hvis det var mig, der spurgte, at stille det lille spørgsmål til repræsentanterne for S og SF: Skal denne ejendommelige modstand, dette ejendommelige morads af mudder, vi har hørt, virkelig forstås sådan, at hvis S og SF mod forventning skulle vinde valget, vil man ændre det, der ligger her, når det er vedtaget? Det tvivler jeg meget på.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:10

Rasmus Prehn (S):

Det er da interessant at bemærke, at ministeren så alligevel ikke er enig i det, som hr. Rasmus Jarlov fra Det Konservative Folkeparti sagde, og hvor han jo netop medgav, at der var et incitament, der gjorde, at dem, der havde en god sundhedstilstand i forvejen, havde en bedre forudsætning end dem, der havde en ringe sundhedstilstand. Det var det, som hr. Rasmus Jarlov sagde meget klart, og det er ministeren så ikke enig i.

Med hensyn til om vi ændrer de her ting, når vi kommer til, vil jeg sige, at det jo først og fremmest handler om at sikre realistiske økonomiske rammer, så vi kan få en ordentlig forebyggelse og en ordentlig sundhed, i stedet for at presse kommunerne yderligere og gøre de fattigste kommuner endnu fattigere.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:11

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det spørgsmål giver jo kun mening, hvis man som hr. Rasmus Jarlov tror, at det er borgerlig politik at tage fra de fattige og give til de rige, men det er det ikke. Det er borgerlig politik at skabe ansvarlighed. Det er borgerlig politik at have ordninger, som gør, at det, der er godt for kommunen, også er godt for samfundet og for den enkelte. Det er det, der er det borgerlige i det.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af kommunernes forpligtelse til konkurrenceudsættelse samt nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering af kommunale opgaver.

Af Rasmus Prehn (S), Meta Fuglsang (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsættelse 25.02.2011).

Kl. 15:12

Forhandling**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Forhandlingerne er åbnet. Den første, der får ordet, er igen indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 15:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Konkurrenceudsættelse er et nyttigt og vigtigt redskab til at sikre, at vi får mest mulig kvalitet og velfærd for pengene. Det er jo det, vi også lige har drøftet, nemlig hvordan vi får mest forebyggelse for pengene osv. Konkurrenceudsættelse er en måde, hvorpå man enten

kan få mere for de samme penge eller få det lige så godt for færre penge og dermed få råd til mere velfærd og dermed også bidrage til væksten i samfundet. Men nu vil oppositionen altså nedsætte et udvalg, der skal undersøge konsekvenserne af konkurrenceudsættelse. Det lyder bagstræberisk i mine ører, og regeringen kan ikke støtte forslaget. Det kunne vi heller ikke alle de andre gange, det blev fremsat. Jeg tror, det er fjerde gang, vi drøfter det.

Nu er det jo sådan, at den hidtidige aftale om konkurrenceudsættelse faktisk udløb med udgangen af sidste år, og derfor ved jeg ikke, om forslagsstillerne ønsker at pålægge regeringen at ændre på en aftale, som er udløbet, eller om forslagsstillerne ønsker at afskaffe en aftale, der endnu ikke er indgået. Men lad nu det ligge, jeg forstår godt meningen med forslaget, som er, at man er imod konkurrenceudsættelse.

Regeringen sigter på en ny frivillig aftale med kommunerne i forbindelse med de kommende økonomiforhandlinger. Vi ser fremad, og vi vil gerne have mere konkurrenceudsættelse, ikke mindre. Der har været en flot stigning i konkurrenceudsættelsen i de senere år, og regeringens holdning er, at den stigning bør fortsætte. Der, hvor det giver mening, bliver opgaverne i stigende grad løst af andre end kommunerne selv, og der, hvor kommunerne har den bedste løsning, er det kommunerne, der løser den. Det gælder om at have en aldeles pragmatisk tilgang til spørgsmålet om inddragelse af private leverandører.

Der er et oplagt potentiale. Det kan man se af, at nogle kommuner konkurrenceudsætter 40 pct. og andre konkurrenceudsætter kun godt 20 pct. Vi ved allerede meget om en konkurrenceudsættelse og udbud af opgaver, men vi bliver selvfølgelig stadig klogere af de erfaringer, vi gør, også af de erfaringer, man gør sig i Sverige. Det glædede mig i sidste uge at læse, at Syddjurs Kommune med en SF-borgmester i spidsen nu vil lægge sig i front med udviklingen af en ny model for samarbejde med private leverandører og konkurrenceudsættelse af et plejecenter. Det er vigtigt at indhøste erfaringer, for det, der fungerer godt i én sammenhæng, er måske mindre godt i en anden sammenhæng, og erfaringerne skal bredes ud til alle kommuner, så vi kan lære af det.

Der arbejdes allerede i forskellige sammenhænge med at styrke dokumentationen i forbindelse med konkurrenceudsættelse. Der sker en opsamling af viden og erfaring. I udbudsportalen i Kommunernes Landsforenings regi er i øjeblikket mere end 85 eksempler på konkurrenceudsatte opgaver, og det vedrører alt fra hjemmehjælp og genoptræning til lønadministration og rengøring. I udbudsportalen arbejdes der desuden med at udarbejde vejledninger, som kommunerne kan bruge, når de udbyder opgaver, for at gøre arbejdet lettere. Vejledningerne er målrettet opgaveområderne og skal være med til at sænke transaktionsomkostningerne for kommunerne. Jeg vil også godt nævne regeringens udbudsråd, som bl.a. gennem en lang række analyser og undersøgelser udbygger vores viden om konkurrenceudsættelse.

Vi har altså allerede flere fora, hvor der arbejdes specifikt med konkurrenceudsættelse og med at indsamle viden om effekten af konkurrenceudsættelse. Det er også godt. Vi får i fremtiden brug for at vende hver en krone og på bedste vis udnytte de ressourcer, vi nu engang har. Derfor har regeringen også lanceret en konkurrencepakke, der indeholder en række initiativer, som skal styrke konkurrenceudsættelsen. Det er nemlig ikke vigtigt, om den person, der hjælper borgerne i dagligdagen, har en rød jakke eller en blå jakke på, det vigtige er, om kommunerne får den bedste service inden for de rammer, som kommunalbestyrelserne har opstillet. Der er ikke noget med dem og os. De private aktører er også os.

Jeg fik forleden en henvendelse fra en borger, som har været leder på forskellige plejehjem – de sidste 6 år på et kommunalt plejehjem. Hun skrev, at hun gerne ville starte sit eget plejehjem, fordi hun mente, at hun kunne gøre det endnu bedre end de tilbud, hun ad-

ministrerede i dag. Hun skrev til mig, at vi alle er en del af løsningen på de udfordringer, som vi står over for. Jeg kan ikke se en eneste grund til, at en ildsjæl som hende ikke skal opmuntres og hjælpes til at få sine ambitioner opfyldt.

Kl. 15:18

Vi skal derfor blive bedre til at hjælpe dygtige og driftige offentligt ansatte, som gerne vil starte selv, med at komme godt i gang. Afknopning kalder de det i Sverige. Hvad er det, der knoppes af? Ja, det er ledelsen, det er politikerne, og det er den administrative ledelse. Derved kan offentligt ansatte gøre sig fri og koncentrere sig om kerneopgaverne, hvilket jeg også forstår at de danske lønmodtagerorganisationer så inderligt har et ønske om, og som jeg håber nu også vil blive udløst gennem frikommuneordningerne og udfordringsretten.

Afknopning kan være en vigtig del af løsningen, når vi taler om at udvikle dygtige leverandører inden for velfærdsområderne. Vi får brug for vækst for at få velfærd. Vi har brug for, at der er nogle, der koncentrerer sig om det, de er gode til, og leverer til flere plejehjem eller flere kommuner, sådan som jeg selv har set det i Varberg, hvor en række hjemmehjælpsfirmaer gjorde et dybt indtryk på socialministeren og mig, da vi var på besøg. Alle ideer skal være velkomne, også dem, der kommer fra private leverandører.

Kommunernes Landsforening har for nylig sendt et brev til mig og til flere af mine ministerkolleger, hvor de giver udtryk for, at der også i KL er bred opbakning til mere offentligt-privat samarbejde og konkurrence. Regeringen agter at fortsætte det gode samarbejde med KL om at udvikle brugbare og håndgribelige redskaber, som kan understøtte konkurrenceudsættelsen ude i kommunerne. Og vi vil arbejde for, at der bliver indgået en ny og ambitiøs aftale med kommunerne om konkurrenceudsættelse. Vi er nemlig kommet lidt bag efter Sverige, som har en lang tradition for konkurrenceudsættelse, og vi er også kommet bagud i forhold til en række kommuner, som har vist vejen for os andre.

I Vellinge syd for Malmø er 60 pct. af de kommunale omsorgsopgaver på private hænder. I Solrød har man udbudt halvdelen af et stort kommunalt plejehjem – med stort held; jeg har selv besøgt det. Og når man kan finde ud af det i Sverige, i Solrød, i Gribskov Kommune og andre steder, så er der jo også flere andre steder, man kan finde ud af det.

Jeg kunne have lyst til at slutte med at citere hr. Nick Hækkerup, som på topmødet i Aalborg overraskede mig og andre ved at sige: Selvfølgelig kan vi øge velfærden, selv om vi kun har de samme penge; det kan vi ved at gøre som dem, der gør det bedst. Og de, der gør det bedst, kunne jo være nogle private, og så skal vi vel også lære af dem.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning – foreløbig i hvert fald. Det er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:20

Rasmus Prehn (S):

Ja, selvfølgelig kan vi gøre det bedre. Det er jo det, det hele handler om.

Jeg vil gerne starte med at bede ministeren om at bekræfte, at det her beslutningsforslag ikke handler om at afskaffe muligheden for at sende opgaver i udbud. Det her forslag handler om at respektere det kommunale selvstyre. Det handler om at give frihed til kommunerne og lade der være respekt omkring det lokale demokrati, altså at lade det være op til kommunerne selv at bestemme, hvornår noget skal sendes i udbud, og hvornår det ikke skal. Og så handler det i øvrigt om, som ministeren var inde på, at få lavet en undersøgelse af, hvad der er af fordele, og hvad der er af ulemper ved det her, så vi kan blive endnu bedre. Kan ministeren ikke bekræfte, at det er det, for-

slaget handler om, og ikke, som ministeren fik sagt, en måde at forbyde udbud på?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når jeg læser forslaget, mærker jeg hensigten, og jeg bliver forstemt. Det er i hvert fald ikke et forslag, som udspringer af en begejstring for konkurrenceudsættelse.

Jeg mener heller ikke, at enhver konkurrenceudsættelse er et gode, og at enhver privat løsning er bedre, men muligheden for det og det, at borgerne i stigende grad får en valgmulighed, og det, at politikerne i stigende grad får en valgmulighed i forbindelse med konkurrenceudsættelse, er det, vi skal fremme. Og jeg tror, at det er blevet den almindelige mening i kommunekredse, og derfor tror jeg faktisk, at vi får en udmærket aftale med Kommunernes Landsforening her om en måneds tid, når vi skal forhandle disse ting.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:22

Rasmus Prehn (S):

En udmærket aftale, siger ministeren. Så vi skal altså forstå det sådan, at regeringen vil fortsætte med at lave en såkaldt aftale, hvor kommunerne bliver presset til en bestemt procentandel. Men er ministeren reelt så skråsikker, med hensyn til at det i alle tilfælde er en fordel at sende opgaver i udbud? Ved ministeren med hundrede procents sikkerhed, at det altid er en fordel at sende i udbud?

Jeg har f.eks. undret mig over noget. Jeg står her med kommunale nøgletal, og der er en oversigt over de ti bedste kommuner, når man kigger på forholdet mellem skat og service, altså de ti bedste kommuner, dvs. dem, der leverer bedst, i forhold til hvad man betaler i skat. Der er ti kommuner, og det er kun de tre af dem, der lever op til regeringens måltal for udbud; de syv ligger altså under. Så hvis man tager de ti bedste kommuner, når man sammenligner skat og service, er det altså de fleste af dem, som ikke sender så meget i udbud. Gør det ikke, at ministeren bliver en lille smule usikker, med hensyn til om det nødvendigvis er så rigtigt at tvinge kommunerne til udbud?

Skulle man ikke hellere lade det være op til kommunerne selv at bestemme: Her giver det mening, her giver det ikke mening. Vi har kommunalt selvstyre, og vi tager selv ansvar for, hvornår det kan være en fordel for os, og når det kan være en ulempe for os?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber ikke, at det bliver nødvendigt at tvinge, for kommunerne har et mere afslappet syn på konkurrenceudsættelse, end hr. Rasmus Prehn har. Jeg vil meget gerne være med til at presse, altså presse på, for at vi fortsætter udviklingen i retning af, at borgerne får et valg, og at politikerne får et valg.

Men det er da helt rigtigt, at det ikke i alle tilfælde er godt at konkurrenceudsætte, og det er heller ikke i alle tilfælde, at den private leverandør er bedre. Det har jeg jo allerede sagt. Men det handler om muligheden. Konkurrenceudsættelse er jo dette, at der bliver en mulighed for, at nogle kan byde, og det handler jo om, hvor stor en del

af de kommunale opgaver der skal konkurrenceudsættes, hvor stor en del af borgerne der skal have en mulighed for at vælge. Det er det, det handler om.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:24

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Jeg vil fortsætte lidt, hvor den tidligere spørger slap: Hvis man forestiller sig en kommune, som ligger i topti eller topfem, hvad angår at give mest mulig service for de skattepenge, der er, vil ministeren så mene, at det stadig væk er nødvendigt at stille krav om, at en vis del af det skal sendes i udbud? Er det økonomien, der skal afgøre det, eller kan der være andre grunde til, at kommuner skal sende ting i udbud, også selv om man lever op til alle mulige tænkelige krav i forbindelse med at yde service for en lille penge?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren.

Kl. 15:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis et område i en kommune gør det rigtig godt, er chancen for, at området får ordren, jo også stor. Hvis der kommer nogle private, der gør det dårligere, skal de jo ikke have bestillingen – det er der ingen der siger de skal. Så de kommuner, der gør det godt, kan jo endnu tryggere lade opgaverne konkurrenceudsætte – og det er tryggere i anførselstegn, for jeg mener ikke, der er noget utrygt ved konkurrenceudsættelse, men det er der jo altså nogle der føler, f.eks. visse personaleorganisationer.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:26

Meta Fuglsang (SF):

Jeg synes, vi er henne i en vigtig del af det, der handler om det kommunale selvstyre, og jeg synes jo, det kommunale selvstyre er vigtigt. Jeg skal slå fast, at jeg synes, at man skal kunne sende ting i udbud, og jeg synes, kommunerne så skal have friheden til at sende ting i udbud også ud over de grænser, som hedder 25 pct. eller 30 pct., hvis kommunalbestyrelsen ønsker det, hvis det er det, der er politikken.

Så spørgsmålet er, om ministeren er klar til at give kommunerne samme frihed, som SF er klar til at give kommunerne, nemlig at man forholder sig til – også holdningsmæssigt, politisk – om vi her ønsker at give bedst mulig service for de kommunale kroner uden at sende i udbud, eller om vi ønsker at bruge udbuddet som en del af den redskabskasse, som vi har her i kommunerne.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved godt, at frihed for SF er frihed til, at alting kan blive, som det er. Det er jo også det, som en række personaleorganisationer foretrækker, og det er der så medlemmer af Folketinget som er blevet sendt i byen for at mene.

Vi andre har altså et lidt mere afslappet syn på det, og vi vil godt presse lidt på, for at man ikke dyrker selvforsyning, for at man ikke

er i lommen på dem, der hidtil har gjort arbejdet. Vi vil godt presse lidt på for, at man udfordres, ved at give nogle andre chancen for at vise, at de kan gøre det lige så godt for færre penge eller bedre for de samme penge. Det er jo det, det handler om.

Derfor er vi ikke flove over, at vi presser lidt på for at få løftet procenten fra 26,5 til 31,5 i løbet af 5 år. Det er vel ikke så meget med 1 pct.s løft om året?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ministeren, i hvert fald ikke i denne omgang. Vi går så i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, og det er fru Sophie Løhde.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Så står vi her igen med det, som man vel bedst kan betegne som følelsen af deja-vu. Det er i hvert fald fjerde gang nu, at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsætter det samme beslutningsforslag.

Jeg synes efterhånden, at det burde stå klart for enhver, at størstedelen af oppositionen ikke synes, det er en god idé at spørge systematisk til prisen og kvaliteten. I Venstre er vi fortsat uenige i det synspunkt, og jeg må derfor også på ny skuffe forslagsstillerne fra oppositionen med, at vi heller ikke denne gang kan støtte forslaget.

Det er nu også fjerde gang, at partierne foreslår at nedsætte et udvalg, der skal undersøge konsekvenserne af konkurrenceudsættelse. Et sådant forslag svarer vel på en god dag lidt til at bede et udvalg om at undersøge, om det nu er godt eller skidt for forbrugerne, at de ikke alle sammen handler i det samme supermarked uden at kunne se prisen eller kvaliteten. Svaret herpå er næsten så åbenlyst i sig selv, at jeg ikke engang vil begynde at opremse den lange liste over konkrete eksempler, som helt åbenlyst og veldokumenteret viser, at konkurrenceudsættelse kan have positive effekter for både pris og kvalitet. Og ja, hvis man gerne vil have noget dokumentation, vil jeg også forslå oppositionen at lægge vejen forbi udbudsportalen.dk, hvor KL og Erhvervs- og Byggestyrelsen i fællesskab har udviklet en dokumentationsdatabase for effekterne af konkurrenceudsættelse, ligesom udbudsportalen.dk i øvrigt indeholder mange konkrete eksempler på vellykket konkurrenceudsættelse.

I Venstre har vi ikke nogen ambition om at skabe mindre konkurrenceudsættelse – snarere tværtimod. Det er også derfor, at regeringens sigtemål er, at opnå en ny, frivillig aftale med kommunerne om, at de skal konkurrenceudsætte beskedne 31,5 pct. af deres opgaver med udgangen af 2015.

Når det så er sagt, synes jeg måske også lige, at man skal huske at have proportionerne med, når vi snakker målsætninger for konkurrenceudsættelse. Hvis vi ser på den offentlige sektor som helhed, konkurrenceudsætter vi årligt opgaver for omkring 90 mia. kr. ud af opgaver på mere end 370 mia. kr., der som udgangspunkt kan udbydes. Det betyder, at vi i det offentlige ikke spørger til prisen i mere end tre fjerdedele af de gange, hvor vi køber ind. Det svarer lidt til, at vi som forbrugere hverken kigger på kvaliteten eller prisen på varerne i supermarkedet i hverdagen, men kun i weekenden. Det vil helt sikkert være nemt, men det vil hverken være den billigste eller bedste løsning. Øget konkurrenceudsættelse handler derfor blot om, at opgaverne skal løses bedst og billigst, og ikke om, hvorvidt leverandøren er offentlig eller privat.

Regeringen har i de sidste par år indgået en frivillig aftale med kommunerne om konkurrenceudsættelse. Men at have et fælles samarbejde med alle landets kommuner om, at det er en god idé at aftale nogle målsætninger for konkurrenceudsættelse i kommunerne, må vi altså nu for fjerde gang forstå at man virkelig ikke bryder sig om i oppositionen. På den baggrund bliver forundringen over oppositio-

nens holdning da også kun større, når Kommunernes Landsforening for nylig selv skriver, og jeg citerer:

»Der er i KL bred politisk enighed om, at konkurrenceudsættelsen skal øges ... KL ønsker i den sammenhæng at videreføre samarbejdet mellem kommunerne og staten om disse målsætninger.«

Ligesom de videre skriver, at der i en eventuel ny aftale bør indgå et nyt mål for konkurrenceudsættelse.

Vi tager den lige igen:

»KL ønsker i den sammenhæng at videreføre samarbejdet mellem kommunerne og staten om disse målsætninger.«

Alt i alt må vi altså i dag forstå, at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten med beslutningsforslaget ønsker at afskaffe det samarbejde, som kommunerne selv foreslår man viderefører. Et sådant forslag har jeg personligt – og vi har i Venstre – lidt svært ved at blive klog på. Derfor glæder vi os i Venstre over, at mens kommunerne ønsker at videreføre et konstruktivt samarbejde om målsætninger for konkurrenceudsættelse, foreslår oppositionen i stedet at stikke en kæp i hjulet.

Jeg skal på den baggrund meddele, at vi heller ikke denne gang kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

KL 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

KL 15:33

Rasmus Prehn (S):

Vi vil ingenlunde stikke nogen kæp i hjulet for noget samarbejde. Vi vil bare stoppe den form for tvang, der er. Der findes jo kommuner, som oplever det her som tvang. Der findes kommuner, der siger, at de føler, at de spilder gode ressourcer, gode kræfter på at lave udbudsmateriale, men der kommer ikke nogen virksomheder og byder ind. De kommer til at bruge en masse kræfter på at lave udbudsmateriale, men der kommer ikke virksomheder og byder ind på de her opgaver. Den form for unødigt bureaukrati, unødigt papirusseri, unødigt juristeri vil vi gerne være fri for, siger kommunerne.

Det er det, vi prøver at tage alvorligt, og når vi kommer med forslaget nu for fjerde gang, er det faktisk, fordi vi håber på, at vi den her gang kunne få en debat om det, forslaget handler om, i stedet for en debat om, om vi er for eller imod udbud af opgaver. Vi har ikke noget imod, at der er udbud af opgaver. Det kan være fint, men vi synes, at det skal være op til kommunerne selv at bestemme, hvornår det giver mening at sende noget i udbud.

Der er det, at jeg godt kunne tænke mig at høre Venstres ordfører: Hvad er det, partiet Venstre, som ellers har en lang tradition for kommunalt selvstyre osv., har imod at give kommunerne den frihed? Hvad er det, Venstre har imod at vise tillid til landets kommuner, vise tillid til, at man selv tager ansvar for at bestemme, hvornår noget skal sendes i udbud, og hvornår man springer over og siger, at det klarer man bedst i kommunalt regi?

KL 15:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KL 15:34

Sophie Løhde (V):

I Venstre har vi en lang frihedstradition, at frihed ikke er uden ansvar, og det er under ansvar, og dermed også, at det er en frihed til at sikre, at man konstant overvejer, hvordan man kan få mest muligt ud af de penge, der nu engang er til rådighed.

Jeg må tilbagevise hr. Rasmus Prehns evindelige påstand om, at der er tale om tvang. Der er tale om en frivillig aftale, der er blevet indgået i forbindelse med de årlige økonomiforhandlinger, oven i købet en aftale, som kommunerne selv foreslår videreført. Det er jo

det, der er det paradoksale, nemlig at man i ramme alvor i dag foreslår fra oppositionens side at afskaffe det samarbejde om en fælles målsætning, som kommunerne foreslår videreført.

Jeg synes, at det fortæller mere om oppositionens holdning eller ideologiske syn på det at spørge til pris og kvalitet, end det fortæller noget om en saglig debat om, hvordan vi hele tiden kan se kritisk på, hvordan vi bruger pengene i den offentlige sektor, og dermed, hvordan vi hele tiden kan overveje, hvordan den offentlige sektor kan køre længere på litten.

KL 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

KL 15:35

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører bruger udtrykket frihed under ansvar, men hvorfor er det så, at man skal tage ansvaret fra kommunerne? Hvorfor skal de ikke selv tage ansvar for, hvilke opgaver der skal sendes i udbud, og hvilke der ikke skal? Nu hvor Sophie Løhde bruger sin taletid til at hylde kommunernes lyst til at være med i det her, hvordan forklarer fru Sophie Løhde så, at der er to ud af tre kommunaldirektører, der advarer imod det her, og som siger, at det simpelt hen giver for meget papirbøvl i kommunerne?

Så siger fru Sophie Løhde, at der er det ene gode eksempel efter det andet, og så refererer fru Sophie Løhde til det, der hedder udbudsportalen.dk. Men kan fru Sophie Løhde ikke bekræfte, at udbudsportalen er sådan et best practice-sted, hvor man lægger alle de gode eksempler op? Det vil sige, at de dårlige eksempler ikke kommer op, og når to tredjedele af landets kommunaldirektører siger, at der også er en masse problemer, får vi ikke dem at se på udbudsportalen.dk. Så der er en masse viden, man frasorterer. Det er kun de gode solstrålehistorier, der kommer frem. Det synes jeg at Venstres ordfører skulle tage at forholde sig til frem for at ryste på hovedet. Kom ind i kampen, svar på spørgsmålene.

KL 15:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

KL 15:36

Sophie Løhde (V):

Undskyld mig, udtrykket at komme ind i kampen! Jeg vil anbefale hr. Rasmus Prehn at gøre sig den anstrengelse at bevæge sig ind på udbudsportalen.dk. Man forholder sig jo netop både til gode erfaringer og dårlige erfaringer, og tror hr. Rasmus Prehn virkelig, at man på udbudsportalen.dk, som bliver lavet af kommunerne og dermed også Erhvervs- og Byggestyrelsen, sidder og fuser med det, man lægger ud? Jeg synes, at det er en helt uhørt anklage.

Det samme er anklagen om, at vi sidder og tvinger kommunerne med hensyn til, hvilke opgaver de skal sende i udbud, og hvilke opgaver de ikke skal sende i udbud. Endnu en gang forkert. Vi sidder ikke og tvinger dem. Vi indgår en fælles målsætning, og så har kommunerne jo friheden til at sige, at på det her område er det hensigtsmæssigt for os at sende en opgave i udbud og dermed at spørge til prisen og kvaliteten. Hvis kommunen kan løse opgaven bedst og billigst, løser kommunen jo opgaven selv. Men det betyder også, at man indadtil i organisationen reflekterer over egne priser, måder at løse opgaverne på, som gør, at man også får udviklet sin egen organisation.

Men der er betydelige variationer i dag kommunerne imellem. Lad os bare tage det tekniske område eller transport og infrastruktur, hvor nogle kommuner konkurrenceudsætter over 50 pct. af opgaverne, mens andre kommuner konkurrenceudsætter under 10 pct. af de samme opgaver. Det viser jo, at der er stor variation kommunerne

imellem, og det er jo det, der er mulighed for inden for den fælles målsætning.

Kl. 15:40

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:38

Meta Fuglsang (SF):

Det er meget apropos i forlængelse af ordførerens seneste indlæg. For spørgsmålet er jo, hvor forskellige kommunerne har lov til at være. Jeg forstår, at ordføreren mener, at kommunerne godt må være meget forskellige. Det vil jo være rart at få bekræftet, at det er i orden, at der er kommuner, der så udbyder mindre end 10 pct. i modsætning til andre. Så det er den første del af det.

Men det, der hører med til, at man har den forskel, altså at der er nogle, der ikke sender så meget i udbud, er jo, om man så stadig væk skal leve op til de krav, der er, om, hvordan man håndterer sagsbehandlingen i kommunerne. Skal man så stadig væk lade, som om alting skal være parat til at udlicitere, til at privatisere, hvis man godt ved, at det ikke er virkeligheden i de små kommuner?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Sophie Løhde (V):

Den fælles målsætning med kommunerne i forhold til konkurrenceudsættelse tager jo netop højde for, at man kan gøre forskellige ting ude i kommunerne. Nogle steder synes man måske, at det giver mest mening at fokusere meget på et område, i en anden kommune vil man noget andet. Det er jo det, aftalen er udtryk for, nemlig at man dermed aftaler nogle fælles målsætninger for konkurrenceudsættelse med Kommunernes Landsforening, som kommunerne selv foreslår videreføres. Men i SF og Socialdemokratiet har man en eller anden ideologisk opfattelse af, at det samarbejde, som kommunerne selv vil videreføre, skal vi da afskaffe. Det er altså en trist måde at forholde sig til, at kommunerne jo sådan set selv er med på den her vogn i forhold til, at det da er udtryk for sund fornuft at spørge til pris og kvalitet.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:39

Meta Fuglsang (SF):

Nu ved jeg ikke, hvem det så er, der hører meget dårligt, for det, vi netop har sagt her, er, at der ikke er noget problem med udbud. Det er fint at kunne udbyde. Det er også fint, at der kan være forskellighed mellem kommunerne. Men det, jeg indtil nu har hørt, startende med ministerens indlæg i begyndelsen af den her debat, var, at der skulle skubbes til kommunerne; der skulle skubbes, så man kommer over de 25 pct. Det har jeg – måske fejlagtigt – opfattet, som at alle kommuner skulle i gang, og at man kan stille krav til alle kommuner om at tilrettelægge deres virksomhed sådan, at alting skal kunne udbydes.

Så jeg vil gerne spørge, om det er korrekt forstået, at Venstres ordfører siger, at der er forskel på kommunerne, og at der er nogle kommuner, der kan udbyde væsentlig mindre, og at det er helt i orden inden for den samlede ramme. Og vil konsekvenserne af det være, at det så – hvis nogle kommuner på forhånd siger, at de godt ved, at de ikke kan udbyde ret meget – er i orden, at de har den holdning?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Sophie Løhde (V):

Jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi i Venstre har en målsætning om, at vi skal have øget konkurrenceudsættelsen mere i kommunerne. Regeringen stiler efter, at vi i 2015 skal konkurrenceudsætte 31,5 pct. af opgaverne i kommunerne og opnå en fælles aftale med kommunerne om det, ligesom vi i øvrigt har haft en fælles aftale med kommunerne i de foregående år.

Men det betyder jo så ikke, at de kommuner, som konkurrenceudsætter mindst i dag, bare skal sige: Vi vil i øvrigt ikke se på, hvordan vi kan blive bedre til at spørge til prisen og kvaliteten. Det svar mener jeg sådan set påhviler enhver kommunalbestyrelse i Danmark, nemlig at man hele tiden ser på, hvor man kan få mest muligt ud af de kroner, man har til rådighed, og som man dermed opkræver i skat og forvalter på vegne af borgerne i de enkelte kommuner.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som Venstres ordfører var inde på, kunne man godt fristes til at sige, at vi nu igen står her og skal diskutere det samme forslag ikke bare for tredje gang, men for fjerde gang. Men det er jeg nu egentlig ikke så ked af, for jeg synes faktisk, det er fantastisk, når vi kan få lov til at komme med gode argumenter mere end en gang her fra Folketingets talerstol, argumenter, der handler om, hvor godt det egentlig er det, at vi har konkurrenceudsættelser i det danske samfund.

Dansk Folkeparti er faktisk stolt af at være med til at sikre, at kommunerne har fokus på at konkurrenceudsætte, for vi tror, at det klart har en gavnlig effekt, ikke bare fordi kommunerne får styrket deres egne undersøgelser af, hvad det egentlig er for nogle opgaver, de har i deres kommune, hvordan de bliver gennemført osv., og om der er nogle steder, hvor de kan gøre det bedre, og nogle steder, hvor de kan opnå et rationale, men mindst lige så meget, fordi rigtig mange private virksomheder ender med at vinde en del af de her konkurrenceudsatte områder, og det er en masse private virksomheder, som måske har det offentlige som kunde ud af en større kundekreds. Dermed er den her omsætning med til at sikre et økonomisk fundament for rigtig mange private virksomheder her i Danmark. Det synes vi faktisk er en rigtig god ting at have, og det er en god proces at være tilhænger af.

Som det også er blevet sagt – og det er jo rigtigt – har den procentdel, som har været konkurrenceudsat igennem de senere år, været stigende år for år, selvfølgelig fordi kommunerne har gjort det, men også fordi Kommunernes Landsforening på vegne af de danske kommuner har indgået aftaler med regeringen i forbindelse med de forskellige økonomiaftaler, der har været gennemført, og det har sikret, at man har øget målsætningen for, hvor stor en del af de kommunale opgaver der skal konkurrenceudsættes.

Hvis man kigger på årene fra 2006 til 2009, kan vi se, jævnfør materialet på det her dagsordenspunkt, at for den del af kommunernes økonomiske rammer, som ender hos private, er beløbet øget med 7,5 mia. kr., og det er jo 7,5 mia. kr., som mange af de steder, hvor det er private, der vinder licitationerne, er med til at sikre netop den her synergieffekt, som jeg talte om. Dansk Folkeparti er egentlig

glad for, at vi fortsætter ud ad den tangent, og vi vil også håbe, at kommunerne vil gøre alt, hvad de kan, for at øge antallet af opgaver, som bliver konkurrenceudsat.

Man kan godt sige, at konkurrenceudsættelse ikke er det samme som udlicitering, for der vil også være nogle private aktører, som ikke vinder de her udbud, men hvor det faktisk viser sig, at det er kommunens eget personale, som bedst løser opgaven med hensyn til pris og kvalitet. Det synes vi jo også er vigtigt at præcisere, for det giver faktisk en høj grad af anerkendelse af de utrolig mange tusinder offentligt ansatte, vi har i de danske kommuner.

Men det kan selvfølgelig også godt tage overhånd, og et af de steder, hvor jeg synes det har taget overhånd for regeringen, er jo f.eks., når man har været ude med meldinger om, at man vil bruge tvang. Tvang er ikke noget, som vi er den helt store tilhænger af. Dansk Folkeparti vil minimere tvang, men vi ville gerne være med til at maksimere kvalitet og fleksibilitet, og vi vil gerne være med til at maksimere det lokalt forankrede ansvar hos de enkelte kommuner. Og det gør man ikke ved at bruge tvang, sådan som det f.eks. blev foreslået for ikke så længe siden i forbindelse med debatten om vækst- og konkurrencepakker, hvor man ville sige til en kommune: 20 pct. af jeres geografiske areal skal være tvangsudskrevet til at være et område, hvor det skal være private hjemmehjælpere, som kører ud og gør rent ved fru Jensen og hr. Hansen. Det synes vi simpelt hen var for meget, og det håber jeg også regeringen har taget til sig. Det er ikke en farbar landevej, hvis man ønsker, det skal være sund fornuft, som skal være kongstanken omkring øget konkurrenceudsættelse.

Derfor synes vi selvfølgelig, regeringen må indstille sig på, at vi gerne vil have en ny aftale med KL, vi vil gerne understøtte kommunerne i processen, men det skal være en frivillig aftale, som ved en kommende økonomiforhandling med regeringen og KL kan medføre den her ekstra fokus på konkurrenceudsættelse.

Med de ord tror jeg faktisk jeg vil meddele, at vi ikke kan støtte det forslag, som nu for fjerde gang er fremsat af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten.

KL 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to, der har korte bemærkninger til ordføreren, og først er det hr. Rasmus Prehn.

KL 15:46

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Nu er jeg jo kommet så godt i gang med at rose Dansk Folkepartis kommunalordfører, at jeg selvfølgelig gerne vil fortsætte med at gøre det, for jeg synes, det er dejligt at høre Dansk Folkeparti give udtryk for, at man ikke har lyst til noget med tvang. Og det forstår jeg sådan, at det, man ikke har lyst til, er det, som vil ske med regeringens seneste overvejelser om via lovgivning at tvinge kommunerne til at sende en andel i udbud på særlige områder, som skal være private. Det synes jeg gerne jeg vil kvittere for, for det er positivt, at Dansk Folkeparti indser fornuften med det kommunale selvstyre, ser fornuften i, at man lokalt har demokrati. Tak for det.

Men der er jo stadig et element af tvang tilbage i forhold til den måde, man håndterer kommunernes situation på, altså, de såkaldte aftaler er der mange kommuner der oplever som et element af tvang. Og hvorfor er det, at kommunerne skal tvinges via de her aftaler til at sende en bestemt procentandel i udbud, når vi ved, at det ikke altid er til fordel for kommunerne, ikke altid er til fordel for servicen?

Vi kan se, at når det gælder de kommuner, der klarer sig bedst, er det kun tre ud af de ti bedste kommuner, som lever op til regeringens krav, de syv andre kommuner udbyder ikke så meget, men de klarer sig altså bedst. Kommunaldirektørerne siger, at det skaber bureaukrati, juristeri og unødigt papirbøvl, og så kan vi se ud fra en LO-

undersøgelse, at det også har en skadelig indvirkning på medarbejdernes vilkår, når man sender for meget i udbud.

KL 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål, og så er det ordføreren.

KL 15:48

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men altså, jeg vil jeg da gerne anholde – og jeg er jo ikke politibetjent, så jeg kan ikke gøre det sådan rent fysisk – de ord, som kommer fra hr. Rasmus Prehn, der igen siger »de såkaldte aftaler«. Altså, hvad er det for en mærkelig sætning, man har opfundet hos Socialdemokraterne i dag?

Det er en aftale, og det er ikke en såkaldt aftale. Det er en aftale, som kommunerne – KL – frivilligt er gået med i, og de skriver oven i købet, at de gerne vil øge konkurrenceudsættelsen. Det er jo fuldstændig et hundrede procent i disharmoni med den måde, som hr. Rasmus Prehn fremlægger den side af sagen på.

Det er jo sådan, at hr. Rasmus Prehn også siger: Jamen det vil bare medføre en masse papirbøvl. Men hvad vil det forslag, som vi har til behandling i dag, medføre? Vi skal til at nedsætte en ekspertgruppe af uafhængige eksperter inden for økonomi, organisation og offentlig forvaltning, som skal ind at analysere alle kommuner, alle processer, alle i de bagvedliggende økonomiske betragtninger, logistik, dynamik osv.; alt, hvad der ligger ude i kommunerne, skal man ind og kigge på, snuse til og vurdere. Smagsdommeri og kæmpe rapporter, der kræver masser af embedsapparat og masser af penge, er det, det vil medføre, hvis det her forslag bliver til virkelighed, og det bliver det heldigvis ikke.

Men det kan undre mig, at Socialdemokraterne bliver ved med at fremture med at sige såkaldte aftaler, for jeg ved jo, at Socialdemokraterne gerne vil have regeringsmagten, og så ville da være underligt, at man selv, når man så fik den, ville kalde dem for såkaldte aftaler. Det er selvfølgelig ganske almindelige politiske aftaler.

KL 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

KL 15:49

Rasmus Prehn (S):

Tak. Nu var det jo altså Dansk Folkepartis kommunalordfører, der selv var i gang med at gradbøje det her med aftaler. Ordføreren var inde på frivillige aftaler eller ganske almindelige politiske aftaler osv., altså i gang med at gradbøje dem.

Situationen er jo, at der er mange kommuner, der oplever de såkaldte aftaler som tvang, og det er derfor, at jeg gerne vil høre: Er det ikke problematisk, at man tvinger kommunerne til det, når vi kan se, at der rent faktisk er uhensigtsmæssigheder? Skulle man ikke lade det være op til den enkelte kommunalbestyrelse, lade det være op til det lokale demokrati at træffe afgørelse om, hvornår man sender i udbud, og hvornår man ikke gør det?

Så er der det med undersøgelsen. Skulle det skabe bureaukrati at lave en mindre undersøgelse, der kigger på det her? Er det bedre, vil jeg spørge hr. Hans Kristian Skibby, bare at fortsætte med fuld fart fremad i blinde? Det er jo det, Dansk Folkeparti lægger op til, hvis man ikke vil undersøge det her, altså at man reelt ikke ved, hvad der er af fordele og ulemper ved det her. Det svarer jo lidt til, at man fuldstændig mister udsynet i sin bil og så bare træder speederen i bund. Altså, det er da ikke klogt. Det er da en god idé at sætte farten ned og få orienteret sig, så man ved, at man kører det rigtige sted hen.

Skal vi ikke vide, hvad vi gør? Skal vi ikke have dokumentation for, at den vej, vi bevæger os ad, er den rigtige vej, frem for bare at

sætte turbo på og så suse derudad, hvis det skaber en masse forringelser for kommunernes service?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, at man som politiker har en lægdommerfunktion, hvor man skal basere sine beslutninger på både viden og fakta og selvfølgelig også snusfornuft. Der er rigtig mange steder, som man kan gå ind at kigge på og analysere, og hvor man allerede nu kan dokumentere, at kommunerne har haft rigtig meget ud af at udvide antallet af konkurrenceudsatte opgaver i kommunerne. Det behøver vi altså ikke en kæmpe juridisk afhandling for.

Det, der vil ske ved det her – nu ved jeg jo, at hr. Rasmus Prehn gerne vil tale i billedsprog osv. – svarer jo til, at man tager 1 kg mel og kaster det ud foran alle de her eksperter, økonomer og forvaltningseksperter, og beder dem om at gribe, og alt det, der falder ved siden af, skal man så til at analysere: Hvorfor greb vi ikke det? Og hvorfor ligger der noget i det hjørne derovre?

Det er fuldstændig umuligt at gennemføre en så gennemgribende opgaveanalyse som den, der bliver lagt op til her. Den vil aldrig nogen sinde kunne give det fulde og reelle billede, for meget af det her vedrører saftsuseme store opgaver, der ligger ude i kommunerne, og hvor man har været inde i hver enkelt lille ting. Altså, i min egen hjemkommune har vi beskrevet, nøjagtigt hvorhenne der står offentlige skraldespande, hvor tit de skal tømmes, og hvor meget der i øvrigt typisk er i de skraldespande, når de så bliver tømt. Det har man været nødt til at gøre, netop fordi HedeDanmark, som har vundet opgaven, jo skal vide, hvor tit de skal tømme den pågældende skraldespand.

Det synes jeg jo er et glimrende eksempel på, at når man har fået de basisting på plads, giver det ikke nogen mening, at man sætter en hel ekspertgruppe til at analysere alle udliciterede opgaver i alle landets kommuner. Det ville ikke blive nogen endegyldige fakta. Jeg siger bare, at det ville give et ekstremt stort arbejde, og at det ville koste en rigtig stor pose penge.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan oplyse, at tidslængden for korte bemærkninger står oplyst i § 28, stk. 3, og det er stadig væk kun 1 minut.

Det var så svaret til hr. Rasmus Prehn. Så er der en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:53

Meta Fuglsang (SF):

Tak for det. Jeg vil også gerne starte med at rose hr. Hans Kristian Skibby – jeg ved, at han tidligere er blevet urolig over at blive rost af mig, men jeg tager chancen denne gang – for jeg er glad for at høre, at ordføreren siger, at der er en grænse for, hvad man skal med tvang i forhold til kommunerne. Så kan vi jo, håber jeg, få en diskussion om, hvor grænsen skal gå.

Men grunden til, at jeg bad om ordet nu, er, at jeg gerne vil vide, om Dansk Folkeparti egentlig er interesseret i at vide, hvordan det går, når man har den her konkurrenceudsættelse, altså hvordan det går med personalet, hvordan det går med de medarbejdere, som skal have opgaverne, og om Dansk Folkeparti er interesseret i at vide lidt mere om sammenhængen mellem kvalitet og pris, når man nu konkurrenceudsætter det her.

Jeg synes, at jeg kunne høre på et tidligere svar her, at det er ordføreren egentlig ikke så interesseret i, men kan det være rigtigt, at man ikke har lyst til at vide, hvad der sker med personalet? Sker der

en nedslidning af personalet? Sker der en nedgang i lønnen? Gør en konkurrenceudsættelse, at personalet ikke kan holde til det her på samme måde?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen jeg vil da gerne kvittere endnu en gang for, at jeg åbenbart skal roses så meget i dag, og det bliver jeg straks betænkelig over. Alle alarmklokker begynder generelt at ringe, når man bliver rost alt for meget af socialister. Det kan jo godt ske at koste vælgere i den sidste ende. Men tak for ordene alligevel, vil jeg gerne sige til fru Meta Fuglsang.

Jeg synes jo, at mange af de her spørgsmål, som fru Meta Fuglsang stiller, sådan set er meget relevante, altså om, hvordan det går med medarbejderne osv. Men det er altså nogle ting, som ligger ude i kommunerne, og som kommunerne har masser af tilgængelig information om i dag, og det er noget, som kommunerne selv har med.

Når kommunerne laver udbud, er det jo faktisk ofte en del af udbudsmaterialet, at man beskriver netop medarbejderpolitik med hensyn til sikring af de ansattes arbejdsvilkår, miljø osv. Det er ting, som ligger som et vist kriterium i vurderingen af de indkomne tilbud på en given entreprise. Så på den måde tror jeg på, at det er der faktisk ganske meget styr på. Og så håber jeg, at jeg overholdt talefristen i henhold til § 28.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Stk. 3 – ja, det var helt korrekt.

Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Meta Fuglsang (SF):

Jeg skal så prøve at gøre det rigtig kort.

Det er godt, at kommunerne prøver at have føling med det her, men spørgsmålet er jo nu, hvad Folketinget ligesom skal gå ind og mene om det her. For kommunerne ved noget om medarbejderne, men kommunerne vil ikke få frihed til at bestemme, om man så skal konkurrenceudsætte eller ej.

Spørgsmålet er, om regeringen og regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, når man nu gerne vil det her konkurrenceudsættelse, så ikke skal vide noget om, hvad der sker med de medarbejdere, inden man har nogle principielle holdninger til det. For en ting er den borgerlige snusfornuft, men en anden ting er nogle holdninger til – det kunne jeg godt tænke mig høre – hvad der skal være i orden, for at man konkurrenceudsætter.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil i hvert fald vove den påstand, at de mennesker, som arbejder i private virksomheder, har lige så gode arbejdsvilkår som dem, der arbejder inden for det offentlige. Jeg tror ikke på, at det betyder noget, om en person får sin lønseddel fra det offentlige, fra kommunkontoret, eller fra et privat rengøringsfirma, et privat asfaltfirma, en privat entreprenør, eller hvad det nu kunne være, altså at man skulle stå dårligere i sin arbejdssituation. Det nægter jeg simpelt hen at tro på.

Så vil jeg gerne sige, at de her misytringer, som vi oplever i dag fra Socialistisk Folkepartis side i forbindelse med den mistillid til den her konkurrenceudsættelse, jo reelt er en mistillid til hele KL-af-talesystemet. Har SF virkelig ikke større tiltro til, at når KL på vegne af alle landets 98 kommuner indgår de her aftaler, er det selvfølgelig, fordi kommunerne har lyst til at indgå i de aftaler? Ellers giver det jo ingen mening. Og derfor vil jeg sige til ordføreren: Hvis man virkelig mener det her i SF, burde SF jo simpelt hen anmode om og foreslå her i salen, at vi fik nedlagt KL i stedet.

KL 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Så bytter vi roller, for nu er det fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

KL 15:57

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

De danske kommuner er jo dem, der skal levere, når velfærdssamfundet skal fungere – det gælder skoler, ældreomsorg, fysisk planlægning og mange andre områder, hvor kommunerne har ansvaret for, at det føres ud i virkeligheden – og der er forståeligt nok meget opmærksomhed på, hvordan kommunerne præsterer, hvad de præsterer, og om det lever op til det, vi som borgere og som Folketing forventer af dem. Men det er sværere at få en ordentlig debat om, hvilke muligheder kommunerne har for at løfte opgaverne, og endnu sværere at få en konstruktiv debat om frihedsgrader og det kommunale selvstyre.

Jeg skal starte med at slå fast, også på baggrund af de tidligere ordførtaler her, at SF ikke har noget imod konkurrenceudsættelse. Vi har ikke noget imod, at ting bliver sendt i udbud. Det, vi gerne vil diskutere, er, hvordan, hvor meget, hvem der bestemmer det, om der skal stilles krav om kvaliteten osv. Den diskussion vil vi gerne have, og vi har ikke lyst til, at den bliver stoppet, ved at det kun bliver til et spørgsmål om, om socialister kan finde ud af at konkurrenceudsætte eller ej.

Men grundlæggende må jeg konstatere, at regeringens syn på, hvordan man påvirker adfærd og får aktører til at udføre opgaver bedst muligt, er meget forskelligt fra oppositionens: Det private skal have frie hænder, og det offentlige skal helst tvinges eller presses. Generelt bruger kommunerne i dag alt for meget tid og alt for mange ressourcer på streng kontrol, på afreporteringer og på regler om konkurrenceudsættelse – tid og hænder, som kunne have været brugt meget bedre. Regeringen har igennem de sidste 10 år været storleverandør af nytteløse bureaukratiske regler, der bygger på en grundlæggende mistillid til kommunerne og til borgerne. Alt for meget af medarbejdernes tid bruges på papirarbejde i stedet for på borgerkontakt og på egentlige velfærdsopgaver.

Når vi snakker om konkurrenceudsættelse, synes jeg godt, man kan sige, at kommunerne har lært lektien, nemlig at konkurrence kan give besparelser, og at konkurrence kan udfordre til at tænke nyt, og så langt, så godt. Men der er to principielle spørgsmål, der trænger til at blive debatteret. Det ene er, om der skal være tvungne mål for konkurrenceudsættelse, og det andet er, hvilke konsekvenser konkurrenceudsættelsen har for medarbejderne, for kvaliteten, for økonomien og for det lokale demokrati. Beslutningsforslaget her tager fat på begge problemstillinger. Først vil jeg sige noget om det med, om det skal være tvang eller ikke tvang, pres eller ikke pres.

Overordnet set er et krav om en bestemt andel af konkurrenceudsættelse en unødvendig indskrænkning af det kommunale selvstyre. Man kan diskutere, om der skal være aftaler eller der ikke skal være aftaler om fastsættelse af en bestemt andel af konkurrenceudsættelse, men det, vi mener, er, at kommunerne skal have et vidtstrakt kommunalt selvstyre.

Nogle kommuner oplever, at der ikke er private, der kan løfte de opgaver, der kan udbydes. I en lille kommune i provinsen er det svært at finde private til at byde ind på opgaverne. Det er en helt banal forhindring for konkurrenceudsættelse, men det er en del af den virkelighed, som kommunerne, specielt de små kommuner, står i, når de skal leve op til de her ting. Til gengæld er det et helt klart eksempel på, at en lille kommune, der i forvejen er følsom over for, hvordan bureaukratiske foranstaltninger fylder i arbejdsopgaverne, bruger kræfterne forgæves. Nogle oplever, at det er spildt arbejde. De ved, at de hverken kan leve op til 20 procents eller 30 procents konkurrenceudsættelse, og vores forslag er, at man sætter dem fri, og at man lader dem bruge kræfterne på en måde, som de ved giver mening der, hvor de er.

En af dagens nyhedshistorier er, at der nu er udpeget frikommuner. Indenrigsministeren udtalte i forbindelse med frikommuneforsøget, at forsøget vil give kommunerne mere frihed, end de har bedt om. Det ved jeg nu ikke om er rigtigt. Jeg ved, at kommunerne beder om frihed, og jeg ved også, at de har bedt om mere frihed, end de har fået alene ved udfordringsret og den konkurrenceudsættelse, der er sket indtil nu. Men vi kan i dagens historie om frikommuner se, at de kommuner, der som et led i ansøgningen vil have frihed til udbud, ikke er udvalgt til at blive frikommuner. Det kan være tilfældigt, men det afspejler i hvert fald regeringens manglende prioritering af at give frihed her.

Så er der spørgsmålet om, hvilke konsekvenser – gode eller mindre gode – der er af konkurrenceudsættelsen. I beslutningsforslagets begrundelse er der nævnt en række grunde til at undersøge konsekvenserne, og jeg vil her pege på et par forhold. Et forhold er, at der tit mangler et grundlag for de politiske diskussioner i kommunalbestyrelsen. Vi oplever, at det kommunalpolitiske arbejde i et vist omfang afdemokratiseres, fordi man mere og mere bliver administratorer af centralt fastsatte regler. Vi har brug for, at man også lokalt diskuterer, hvad man vil politisk, og at man har holdningsdiskussioner om, hvor man synes man skal sætte ind, og hvordan man vil bruge kræfterne. Vi ved også for lidt om konsekvenserne for medarbejderne og for kvaliteten af det arbejde, der skal udføres.

Vi kan ikke sætte hælene i over for den konkurrenceudsættelse, som i bedste fald ikke virker, og som i værste fald har rigtig dårlige konsekvenser, men vi kan heller ikke udbrede kendskabet til den gode konkurrenceudsættelse, hvis der ikke arbejdes mere bevidst med det. Og når jeg siger det, går jeg ud fra, at også regeringen har en holdning til, hvad der er den nedre grænse for, hvad konkurrenceudsættelse må føre til.

I SF ønsker vi at kvalificere samarbejdet mellem den private og den offentlige sektor. Vi ønsker indsigt i konkurrenceudsættelsens konsekvenser, og det vil være nyttig viden, når der arbejdes videre med samarbejdet mellem det offentlige og det private.

KL 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Vi har et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Hans Kristian Skibby.

KL 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen jeg vil da også gerne prøve at rose SF, og jeg har simpelt hen siddet og lyttet og lyttet, men der var måske ikke så frygtelig meget, jeg var enig i, og så er det jo svært at rose. Men jeg noterede mig i hvert fald, at fru Meta Fuglsang talte meget om kommunale frihedsrettigheder og også om de her ni kommuner, som er blevet udpeget til at være frikommuneforsøg, i forhold til om man ifølge dansk lovgivning skal have større grad af frihed. Der var ordføreren jo sådan set forholdsvis på den gode side ved at sige, at kommunerne i hvert fald skal have noget frihed. Det var ligesom det, der lå i kortene.

Der noterede jeg mig, at SF både i 2010 og 2011 har været med til at støtte en politisk markering her i salen af, at man ved tvang vil bestemme, at kommunerne skulle servere økologiske grønsager i alle børnehaver, skoler, råduse, plejecentre osv. Vores kollega, hr. Bjarne Laustsen, blev citeret for at sige, at frivillighed ikke gør det alene. Man vil simpelt hen ikke købe nok økologisk, fordi det jo er dyrere at købe økologiske grønsager end grønsager, der ikke er økologiske. Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Virker det ikke underligt at stå her og tale om mere frihed til kommunerne, når ens eget parti siger, at man vil lovregulere noget så simpelt, som hvilke radiser en børnehave i Brande skal have?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:03

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil da starte med at kvittere for den gode vilje til at rose, og måske er jeg allerede blevet rost en lillebitte smule, når vi nu ikke kaldes Socialistisk Folkeparti, men SF. Det vil jeg da så tage til mig til en start.

Jeg tror, at man her i salen kan finde lige så mange eksempler på, at SF ikke har villet være med til at sætte snævre rammer for kommunerne. Det er klart, at en af opgaverne i Folketinget jo er at sætte rammer og også sætte nogle rammer, hvormed der udstikkes en politisk kurs. Det vil vi ikke give afkald på, men vi mener, at de rammer på bureaukratiets område, som den nuværende regering med støtte fra Dansk Folkeparti har sat, er for stramme på nogle kontrol- og efterrapporteringsområder, hvilket ikke hører til i det kommunale selvstyre. Så selvfølgelig vil vi være med til at sætte rammer for kommunerne, og jeg er også sikker på, at de rammer, vi vil sætte, er betydelig mere fornuftige og f.eks. giver en betydelig større frihedsgrad end dem, som den nye nuværende regering har præsteret.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:04

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan næsten fristes til at sige, at det glæder vi os så til. Men det gør vi selvfølgelig ikke alligevel, for det vil jo betyde, at *Socialistisk Folkeparti* vil få regeringsmagten her i Danmark, og det ønsker vi bestemt overhovedet ikke. Så så langt skal vi heller ikke gå for at komme til at se de her effekter.

Men jeg synes bare, at ordføreren går let og elegant hen over hele spørgsmålet om, hvorfor man er så frihedsorienteret, når ens eget parti går ind og beskriver, hvilke typer radiser man skal købe til offentlige institutioner og køkkener. Altså, der må man også i det mindste kunne sige, at det er noget, de selv må bestemme i de enkelte kommuner. Nej, det gør man ikke hos SF, Socialistisk Folkeparti. Der siger man: Det vil vi gerne bestemme på Slotsholmen; vi vil bestemme, at I skal bruge økologiske grønsager. Så er det, jeg siger, at der jo er en kæmpe stor disharmoni mellem det at stå hernede og løfte fanen så højt og sige, at man kæmper for frihedsrettigheder til kommunerne, og det, at ens eget parti faktisk helt ned på fødevareriveau gør det diametralt modsatte.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Meta Fuglsang (SF):

Jamen tak for rosen for at være elegant. Jeg vil sige, at det i hvert fald også ville glæde os meget, hvis vi kom til at bestemme mere, og hvis vi kunne sætte magt bag det, vi har agt om at gøre. Hvis det sker, får vi jo så en snak om det igen, men med et lidt andet fortegn, kan jeg forestille mig.

Jeg har prøvet at svare på spørgsmålet én gang. Selvfølgelig vil vi gerne bestemme, og selvfølgelig vil vi også gerne være med til at bestemme over, hvad der skal ske i kommunerne. Det er nogle andre ting end dem, som regeringen og Dansk Folkeparti vil, og jeg er helt sikker på, at når vi samlet set ser, hvor meget vi vil bestemme over kommunerne, vil vi se, at der vil være et betydelig større råderum for kommunerne på nogle bestemt meget væsentlige områder. Så lad os nu kigge på det, hvis vi en dag kommer til at bestemme.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Sophie Løhde (V):

Ja, og den skal blive kort, for jeg vil egentlig bare spørge ordføreren, om man er enig i, at vi kan lære rigtig meget af Sverige, hvor de private jo er meget mere inde over de kommunale opgaver, end tilfældet er i Danmark. Mener man det i Socialistisk Folkeparti set med fru Meta Fuglsangs øjne?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:06

Meta Fuglsang (SF):

Jeg er sikker på, at vi kan lære af Sverige, og at vi også kan lære af andre lande, hvor man har det her samarbejde mellem offentlig og privat. Det, der er vigtigt, er, at man, når man prøver at udbygge samarbejdet mellem det private og det offentlige, er bevidst om, hvad det er, man vil have ud af det, hvad kvalitetskravene er til det, der skal ske. Jeg er ikke i tvivl om, at et samarbejde mellem det private og det offentlige kan give store fordele, både for det private og det offentlige, så det er ikke dér, vi – i gåseøjne – vil ødelægge noget.

Det, vi gerne vil, er, at vi vil have en diskussion om, hvad det er for et samarbejde, der skal være. Jeg tror nemlig, at et samarbejde mellem offentlig og privat på det her frivillige grundlag med de frihedsgrader, kommunerne fortjener, vil give udviklingsmuligheder for kommunerne i den måde, de yder service på, og det vil give udviklingsmuligheder for det private. Vi har nogle grænser for, hvad det er, private skal kunne tage sig af, og vi har også nogle krav til kvaliteten af det, men selve det, at det offentlige og det private kan lære af hinanden, er jeg enig i, det kan de.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Sophie Løhde (V):

Det er blot, fordi når man så fra Socialistisk Folkeparti går så meget op i samarbejdet, hvorfor har man så i Folketingssalen i dag fremsat et beslutningsforslag, der går ud på, at regeringen pålægges at afskaffe det samarbejde, som Kommunernes Landsforening ønsker at videreføre? Hvordan kan man mene, at det er en god idé at afskaffe det samarbejde, som kommunerne selv synes er en god idé i forhold

til nogle målsætninger? Det, man siger fra talerstolen, forekommer jo helt ude af trit med det, man prædiker, og med det, der foregår i kommunerne.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:08

Meta Fuglsang (SF):

Jamen en af forklaringerne kunne jo være, at fru Sophie Løhde drejer det, som det her beslutningsforslag går ud på, i retning af noget, som fru Sophie Løhde gerne vil fremstille oppositionens holdning som.

Vi vil gerne have et partnerskab med kommunerne. Vi har ikke nogen lyst til at afskaffe KL. Vi vil også gerne fortsætte et samarbejde. Det, vi gerne vil, er at give kommunerne frihedsgrader. Så når man siger, at KL har et ønske om at fortsætte samarbejdet, vil vi også gerne have et samarbejde, men med udstrakte frihedsgrader til kommunerne, og et samarbejde, som fokuserer på, hvad det er for nogle opgaver, der skal løses bedst muligt. Så samarbejde skal vi selvfølgelig have.

Det, vi er imod, er, at det har et præg af tvang. Vi er imod, at man laver nogle aftaler, hvor dele af det i et eller andet omfang er dikteret af den ene part, men selvfølgelig skal vi have et partnerskab. Vi skal have et fornuftigt partnerskab mellem kommuner og regering.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Det kan nok ikke være den store overraskelse, at De Konservative er modstander af det her beslutningsforslag.

Der er jo to elementer i det. Det første er, at man skal undersøge konsekvenserne af konkurrenceudsættelse og udlicitering. Det følger vi egentlig at regeringen er godt i gang med, og bl.a. på udbudsportalen.dk er der ret god dokumentation, mange cases på, hvad der sker, når man udliciterer og konkurrenceudsætter. Der er afsat 30 mio. kr. til udbygning af det arbejde, bl.a. sammen med Socialdemokraterne, og jeg ved ikke, hvad man vil yderligere. Jeg synes også, at Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby, gjorde meget godt rede for vanskelighederne ved sådan at lave en fuldstændig undersøgelse af, hvilke effekter konkurrenceudsættelse har. Det vil simpelt hen ikke kunne lade sig gøre.

Så er der den anden del af beslutningsforslaget, som er, at man skal afskaffe pligten til at konkurrenceudsætte opgaver i kommunerne. De Konservative tror på markedsøkonomi, vi tror på konkurrence, og derfor tror vi også på, at der skal være en høj grad af konkurrenceudsættelse på de kommunale opgaver.

Man kan godt have den holdning, som jeg har opfattet de socialistiske partier herinde har, at det gør kommunerne jo bare af sig selv, hvis der er noget formål med det. Det er jo sådan næsten en liberalistisk tankegang om, at tingene kører af sig selv, og hvis man bare holder sig tilbage som stat, finder de aktører, der er på markedet, i det her tilfælde kommunerne, fuldstændig selv ud af at gøre det rigtige. Det er bare ikke en teori, der holder i praksis. Vi er nødt til at stille nogle krav til kommunerne. Kommunerne har jo fri adgang til at hæve skatten og derved ikke nogen bundlinje, der sådan nødvendigvis presser dem – de har ikke fri adgang til at hæve skatten, men de tjener ikke deres egne penge, og derfor har de jo ikke rigtigt det samme incitament til at gøre det rigtige og få mest mulig effektivitet

for pengene, som man ville have, hvis der havde været tale om helt frie aktører på markedet. Derfor er det nødvendigt, at vi stiller nogle krav om, hvor meget der skal udsættes for konkurrence, ellers kommer det simpelt hen ikke til at ske.

Vi føler egentlig også, at det, som regeringen har til hensigt, nemlig at forsøge at lave en aftale, en frivillig aftale med kommunerne om, hvordan man skal strikke krav til konkurrenceudsættelse sammen, er et rigtigt spor, og vi har også store forventninger til, at man får forhandlet en god aftale på plads, som lykkes med at lave nogle krav, som er fornuftige, og hvor man tager hensyn til, at der er nogle kommuner, der i forvejen har konkurrenceudsat mere og udliciteret mere end andre, og at de derfor måske skal have mindre strenge krav om at forøge den andel, som de konkurrenceudsætter.

Så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget. Det virker meget ideologisk, og det er ikke en ideologi, som vi støtter, nemlig at private aktører skal presses ud og der skal være mindre konkurrence på kommunernes opgaver.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:13

Rasmus Prehn (S):

Den konservative ordfører giver udtryk for, at der er meget ideologi i det her forslag, men i så fald er det jo en frihedsideologi. Det, vi lægger op til, er jo ikke at forbyde eller afskaffe udbud, men det er at sige til kommunerne: Det er jeres opgave, vi har tillid til jer, vi regner med jer, vi står vagt om jeres kommunale selvstyre og det lokale demokrati. Er der noget i vejen med en frihedsideologi, hvor man har tillid til landets kommuner? Er det ikke bedre at have tillid end at udøve tvang?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:13

Rasmus Jarlov (KF):

Der er ikke noget i vejen med at have tillid til landets kommuner. Jeg har også stor tillid til, at landets kommuner gør alt, hvad de kan, for at levere en god service og som udgangspunkt også for at få mest muligt for pengene. Jeg mener bare ikke, at kommunerne har tilstrækkeligt incitament til at gøre det, og derved får vi ikke tilstrækkeligt med konkurrenceudsættelse. Jeg tror også, at erfaringerne med konkurrenceudsættelse rundtomkring er for små. Jeg tror, at folks vidnen om, hvilke effekter man kan høste, ikke er tilstrækkelige til, at det kommer helt af sig selv, uden at vi går ind og opstiller nogle forpligtelser.

Men det er da selvfølgelig lidt paradoksalt, kan man sige, at det er en borgerlig regering, der skal stå og sige: Vi er nødt til at gøre noget, for at det her marked fungerer, for at få kommunerne til at konkurrenceudsætte. Men vi gør det jo netop for at fremme den frie konkurrence, og det er det, der er sigtet med det. Der er jo ikke noget krav om, at man skal udlicitere til private. Det ville også være forkert, det ville være at spille private nogle for gode kort i hånden, i forhold til at de kunne tage en hvilken som helst pris. Men der skal selvfølgelig være konkurrenceudsættelse.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Rasmus Prehn (S):

Det er da ærlig snak, må man sige, når den konservative ordfører her i Folketingssalen giver udtryk for: Vi vælger altså fra Det Konservative Folkepartis side en tvangsideologi frem for en frihedsideologi. Det synes jeg er ærlig snak, og det er fint, at man står ved det og siger: Vi er mere til tvang end til frihed.

Jeg tænker: Kunne det ikke være en hensigtsmæssig fremgangsmåde at sige, at vi sender tingene i udbud, når det giver mening, altså at det er kommunerne, der vurderer, hvornår de kan tjene på det og det er en fordel for dem, og lader være, hvis det ikke er en fordel for dem?

Jeg står her med en artikel, som er skrevet af den tidligere konservative borgmester i Hørsholm, nemlig Uffe Thorndal, og den er fra den 1. juli 2010. Deri giver han udtryk for, at den erfaring, man har haft i den konservative Hørsholm Kommune, er, at man på rengøringsområdet har tabt penge på at have private til at køre det; man har faktisk været nødt til at ansætte ekstra medarbejdere til at koordinere rengøringsindsatsen, fordi man skulle forholde sig til private aktører. Så den konservative Hørsholm Kommune siger altså, at lige præcis på det her område var det dyrere for os, var det en ulempe for os. Skulle sådan en konservativ kommune så ikke have lov til at vælge det fra og sige: Så er det på et andet område, vi indhøster en gevinst, men her, hvor vi har ulemper ved det, lader vi være?

Kl. 16:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:16

Rasmus Jarlov (KF):

Med hensyn til den person, der bliver refereret til, vil jeg sige, at hvis man kender lidt til hans historik, så ved man også, at han ikke taler på Det Konservative Folkepartis vegne, og at det er et stykke tid siden, at han har gjort det.

Men selvfølgelig kan man sagtens finde eksempler på, at udlicitering ikke har været gavnlige. Det er ikke sådan, at man rammer hundrede procent rigtigt hver gang. Det er en risiko, man tager, og sådan er det med al forandring: at der selvfølgelig er en risiko for, at det kan gå galt.

Men overordnet set er princippet jo, at man skal konkurrenceudsætte tingene. Det vil sige, at man skal lave en undersøgelse af, om der er private, som kan gøre det bedre og billigere, end kommunen selv kan gøre det. Der er jo ikke nogen tvang om, at private skal have opgaven. Så på den måde er det egentlig bare for at få udbuddet til at fungere, at kommunerne får en pligt til at konkurrenceudsætte tingene.

Derfor er det jo også – det ved hr. Rasmus Prehn jo også udmærket godt – en stærk skærpelse af det, jeg har sagt, at sige, at vi går ind for en tvangsideologi frem for en frihedsideologi. Men vi går ind for fri konkurrence; det gør vi i Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Meta Fuglsang med en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Meta Fuglsang (SF):

Jeg faldt lidt over ordføreren udtrykt med, at kommunerne ikke har noget incitament til at gøre tingene bedst muligt eller billigst muligt. Er det Det Konservative Folkepartis holdning til den indsats, kommunerne gør, for at levere serviceydelser for en økonomi, som de nogle gange synes er temmelig snærende? Jeg har for nylig været til KL's topmøde, hvor jeg mødte en ret veloplagt formand for KL, som

beskrev, hvordan kommunerne er gået ind i arbejdet med at effektivisere for at kunne klare det her med en ordentlig økonomi, og det er mit indtryk, at der rundtomkring i kommunerne faktisk bliver gået til stålet, om jeg så må sige, for at få budgetterne til at hænge sammen. Er det Det Konservative Folkepartis opfattelse af kommunernes økonomiske formåen, at de ikke føler noget incitament til at gøre det bedst muligt?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:18

Rasmus Jarlov (KF):

Ja, det er sådan set Det Konservative Folkepartis opfattelse, at vi ikke har opstillet tilstrækkeligt med gode incitamenter, så kommunerne kan få mest muligt for pengene. Det var den samme diskussion, vi havde, om forebyggelsesindsatsen i forbindelse med lovforslaget, vi behandlede tidligere, nemlig at vi gerne vil arbejde med at give de incitamenter, der skal til, ved at skærpe gevinsten, som kommunerne får ud af at yde en god forebyggelsesindsats. Og der er en lang række områder, hvorpå vi bør udstyre kommunerne med nogle bedre incitamenter til at sørge for, at man får mest muligt for skattekrone. Det er faktisk efter min opfattelse et af de største problemer, vi har, med den kommunale sektor.

Så forudsætningen for i højere grad at kunne sætte kommunerne fri, er altså, at vi får opstillet de rigtige incitamenter, de rigtige mål for kommunerne, og der har vi en meget stor opgave og et meget vigtigt arbejde foran os. Vi skal nemlig i meget højere grad sætte kommunerne fri.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Meta Fuglsang med endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Meta Fuglsang (SF):

Jamen nu er jeg blevet forvirret, for først skal vi give dem incitamenter til at gøre det bedst muligt, og så skal vi sætte dem fri. Det synes jeg er et pudsigt frihedsbegreb at bruge, når der er tale om kommuner og en lang tradition for det kommunale selvstyre. For hvad er det så for en kommunal frihed? Først skal de gøre sådan, som vi siger, og så får de friheden bagefter, men frihed til hvad, fristes man jo til at spørge om. Hvad er så den kommunale frihed, når man spørger Det Konservative Folkeparti om det?

Den anden ting om, at der ikke er noget incitament til at gøre det bedst muligt, kunne jeg også være fristet til at spørge ind til. Er det ordføreren oplevelse, at kommunerne har viljen til at gøre det bedst muligt og faktisk arbejder på at få mest muligt for pengene?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:20

Rasmus Jarlov (KF):

Det er selvfølgelig vores opfattelse, at kommunerne har viljen til at gøre det bedst muligt, men når de ikke har incitamenterne til det, giver det problemer med adfærden.

Jeg kan godt forstå, at fru Meta Fuglsang kan have vanskeligt ved at skille tingene ad. Vi vil gerne stille nogle krav i forhold til, at kommunerne skal gives nogle bestemte incitamenter, og samtidig snakker vi om, at vi vil sætte kommunerne fri, men det, vi gør, er jo at skelne mellem resultatstyring og processtyring. Vi vil gerne have, at kommunerne bliver holdt op på nogle mål, og vi vil gerne have, at

de har incitamenterne til at udvise en rigtig adfærd. Men vi vil gerne give dem frihed til selv at vælge værktøjerne, hvilken måde de ønsker at gøre tingene på, og derfor skal vi gå bort fra at gå for meget i detaljer med, hvordan processerne foregår ude i kommunerne. Det er vores kommunalpolitik i en nøddeskal, kan man sige, og sådan arbejder vi på en lang række områder.

Men summen af det skal selvfølgelig være den, at kommunerne bliver sat fri i højere grad, og at der kommer færre regler og en mindre grad af kontrol.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Manu Sareen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Da ordføreren har måttet melde forfald, skal jeg hermed på ordførerens vegne meddele, at Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for beslutningsforslaget. Vi har ikke noget imod, at der frivilligt mellem kommuner, regioner og staten aftales målsætninger om graden af konkurrenceudsættelse, men ser helst, at det sker uden firkantede, bestemte procentsatser gældende for hver enkelt kommune. Det har vi senest fremført i forhandlingerne om konkurrencepakken, og derfor vender vi os mod tanker om at udmelde en bestemt procentsats for alle kommuner. Derfor kan vi altså støtte dette beslutningsforslag.

Det kan desuden være fornuftigt at få mere viden om effekterne af konkurrenceudsættelse, og derfor kan vi bakke op om en undersøgelse heraf, såfremt den kan gennemføres uden at medføre væsentlig mere papirarbejde og bureaukrati for kommunerne. Det sidstnævnte må vi drøfte nærmere i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den Radikale ordfører. Og så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Under den her regering er den offentlige sektor blevet ramt af et voldsomt mere omfattende bureaukrati end nogen sinde før. Det skyldes kommunalreformen, og det skyldes de mange initiativer til at presse kommunerne til at udbyde flere og flere aktiviteter – indkøb og velfærdsydelser kommer i udbud for at øge udliciteringen. Det er vi imod. Det er en meget dårlig anvendelse af de offentlige midler, at mere og mere skal gå til bureaukrati og kontrol. Man skal også altid huske, at når en sag udliciteres, kan man ikke bare bruge de normale styringsinstrumenter, man har i en kommune i forhold til kommunens egne ansatte, men så er man nødt til at sikre en meget mere mekanisk, om jeg så må sige, eller gennemgribende kontrol af de private selskaber, der får ydelsen, for at være sikker på, at man får det, man har betalt for. Det er med til at gøre, at vi ikke får så meget velfærd for pengene.

Det er i øvrigt også udtryk for en alvorlig mistillid til de ansatte, fordi de ansatte jo faktisk kun, når de møder på arbejde, har det ønske at lave et godt stykke arbejde sammen med de brugere, som vi arbejder for. Det prøver man så hele tiden at anfægte ved de her former for konkurrenceudsættelse, som det hedder, hvor man altså hele tiden presser parametrene omkostninger og lønninger, som jo er det eneste, som et privat selskab i virkeligheden kan konkurrere på. I langt de fleste tilfælde kan et privat selskab jo kun konkurrere, ved at de skræper ned på ydelsen, ved at de trykker lønningerne, trykker

arbejdsvilkårene, for hvordan skal et privat selskab kunne tjene penge – og det er jo målet for et privat selskab – på at levere en ydelse af samme kvalitet som den, som det offentlige selv kan yde? Det kan man kun gøre ved at presse på den måde, som jeg lige har nævnt.

Det er også til skade for samarbejdet mellem ansatte og brugere, for hvis man skal udvikle samarbejdet mellem ansatte og brugere maksimalt, skal man have tillid til, at det bliver gjort på en god måde, og den tillid, som kan opbygges mellem en kommunal virksomhed og de brugere, der skal have en ydelse, bliver gjort meget vanskelig at få, i det omfang der er sket en delvis privatisering af ydelsen.

Så alt det her, som regeringen forsøger med at presse kommunerne til mere udbud og mere udlicitering, er jo udelukkende et udtryk for en ideologi, hvor man ønsker at omdanne velfærden til en butik med det endemål, at dem, som har flest penge, får mest velfærd. Det er jo hele ideologien bag det, der er sket i mere end 20 år. Det er gået meget langsomt, fordi det har vist sig, at private ikke kunne konkurrere med de ydelser, som de kommunale selv kan levere.

Men for så alligevel at få gang i processen har man hele tiden villet presse kommunerne til at øge omfanget af udbud og udlicitering. Den ideologi at gøre velfærden til en butik er vi også grundlæggende imod. Det er selvfølgelig derfor, vi støtter det her forslag, som er med til at mindske tvangen over for kommunerne og i højere grad lade det være op til kommunernes egen beslutning, om de ønsker at sende en opgave i udbud.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 16:26

Sophie Løhde (V):

Hvis det nuværende samarbejde mellem regeringen og Kommunerne Landsforening, KL, med Enhedslistens ordførers eget udtryk resulterer i, at vi ikke får så meget velfærd for pengene, fordi der er meget konkurrenceudsættelse, vil Enhedslisten så, hvis der en eller anden dag eksisterer en S-SF-regering, stille krav om, at færre opgaver konkurrenceudsættes, og at flere opgaver dermed hjemtages?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:26

Frank Aaen (EL):

Det er jo konsekvensen af det her forslag, at der skal være mindre pres på kommunerne med hensyn til at sende ting i udbud.

Må jeg så sige efter også at have hørt nogle af de andre indlæg fra fru Sophie Løhde, at der jo er masser af de her aftaler, som KL laver med staten, som er rigtig dårlige, og det gælder altså ikke mindst de generelle økonomiske rammer, der er i aftalerne. Det er jo derfor, Enhedslisten konsekvent stemmer imod, for de aftaler, der har været, i hvert fald i den tid vi har siddet i Folketinget, har været for ringe – det er de generelt, men det er de også specielt på det her område.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Sophie Løhde (V):

At det skulle være konsekvensen af det her forslag, tror jeg måske de partier, der er forslagsstillere, lige skal have en intern drøftelse af.

Men bare lige for at få det helt på det rene: Enhedslisten vil altså, hvis de skal pege på en S-SF-regering, stille krav om, at færre opgaver skal konkurrenceudsættes, og at flere opgaver dermed skal hjemtages, uden at man spørger til pris og kvalitet.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:27

Frank Aaen (EL):

Vi stiller ikke nogen ultimative krav til en ny regering. Det har vi aldrig gjort, og det gør vi heller ikke nu. Vi siger, at vi peger på en ny regering, og så støtter vi den, når den kommer med noget fornuftigt, og stemmer imod, når den kommer med noget dårligt. Hvis den kommer med noget fornuftigt, nemlig at sige, at den nu vil nedbringe kravene til kommunerne om at sende en vis andel af opgaverne i udbud, så stemmer vi for. Så enkelt er det. Det behøver man ikke at gøre særlig kompliceret.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan da godt forstå, at Enhedslisten ikke ønsker at stille for mange krav til en eventuel S-SF-regering, for det kunne meget vel ske, at man blev lidt trist til mode over, at man ikke fik så meget at skulle have sagt alligevel med de mandater, som Enhedslisten har til rådighed.

Men ordføreren var inde på noget med, at hvis man kunne komme væk fra det her med at konkurrenceudsætte, kunne der blive mere tid til service over for borgerne. Det var i hvert fald sådan, jeg forstod det. Og ordføreren mente, at de nuværende regler var til skade for både ansatte og brugere. Det var i hvert fald de ord, hr. Frank Aaen brugte. Der vil jeg gerne sådan lavpraktisk og ved brug af et eksempel spørge ordføreren: Hvis vi har en kommune, hvor der er hjemmehjælp til at gøre rent hos en ældre dame, og den ældre dér oplever, at der måske kommer ti forskellige hjemmehjælpere inden for en 14-dages-periode og der i øvrigt ofte er afbud, fordi der er sygdom osv. – det kan man faktisk godt opleve i en almindelig kommune – ville det så ikke være bedre, hvis den ældre f.eks. havde privat hjemmehjælp, hvor der måske er langt færre ansatte, og hvor der ikke er afbud? For så får man ingen penge.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:29

Frank Aaen (EL):

Der var en misforståelse i starten, jeg lige vil rette, nemlig at vi ikke vil stille masser af krav til en S-SF-regering. Jo, det vil vi. Vi vil stille rigtig mange krav, og vi regner også med at få indflydelse, oven i købet rigtig meget indflydelse. Vi stiller bare ikke nogen ultimative krav for at pege på en ny regering. Det gør vi uden forhåndsbetingelser.

Hvad angår det med, at der kommer ti hjemmehjælpere på 14 dage, vil jeg sige, at så er det jo en rigtig dårlig kommune. Så må kommunen gøre det bedre. Så enkelt er det jo. Der vil jeg sige, at nogle af de erfaringer, der har været med, at man i nogle kommuner har haft selvstyrende grupper, hvor det er den selvstyrende gruppe af hjemmehjælpere, der sammen med brugerne selv har tilrettelagt arbejdet, har været, at man har oplevet færre sygedage hos de ansatte,

mindre medicinforbrug hos brugerne og bedre arbejdstilfredshed hos de ansatte. Så hvis man viser meget mere tillid til, at de ansatte kan styre arbejdet selv, så vil man opnå meget bedre resultater i stedet for den form for diktat, som det, vi taler om i dag, jo i virkeligheden er udtryk for.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Men det, der er selve kernen i det her, er jo egentlig, at de her skattekroner, der bliver brugt på den her velfærd i forbindelse med f.eks. hjemmehjælp, forhåbentlig går til de ældre, så de kan få noget hjemmehjælp. Og der er det vel egentlig også i kommunernes, politikernes og borgernes, skatteydernes, interesse, at man hele tiden er klar over, hvad de forskellige opgaver i kommunen koster. Hvad koster det pr. time at udføre den og den service? Det er nogle af de ting, man finder ud af, ved at man konkurrenceudsætter det. Man får faktisk prisen på varen.

Hvis man, sådan som Enhedslisten foreslår, bare bevidstløst køber derudad og holder de private virksomheder udenfor, får man jo aldrig nogen sinde de value for money-effekter frem i lyset, så man kan se, hvad varen koster, hvad det her koster for kommunens borgere, og om man eventuelt kan udnytte ressourcerne bedre. Den mulighed går man fuldstændig glip af, hvis man følger de tanker, som hr. Frank Aaen kommer med, om, at man ikke ønsker konkurrenceudsættelse.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:31

Frank Aaen (EL):

Hvis man i stedet for at lave detailstyring og alt det her udbud, der medfører bureaukrati, i langt højere grad havde tillid til, at de ansatte kan gøre et godt stykke arbejde sammen med de brugere, de er sammen med, så ville man få en meget højere kvalitet, og man ville oven i købet spare alle de penge, der bruges på udbud og udlicitering. Sværere er det ikke.

Så må jeg endnu en gang belære liberalister om, hvad der er private virksomheders formål. En kommunes formål er at skabe velfærd, men en privat virksomheds formål er at tjene penge, og alt andet lige kan de penge, en privat virksomhed skal tjene på velfærd, kun tages fra velfærden. Man behøver ikke engang at gå i 2. klasse for at kunne lave det regnestykke.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:33

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rasmus Prehn (S):

Lad mig indledningsvis takke for den gode og vigtige og principielle debat, vi har haft her i dag. En særlig stor tak skal selvfølgelig lyde til medforslagsstillerne, men også til Det Radikale Venstre, som bakkede op om forslaget her, og også tak til regeringspartierne, til Dansk Folkeparti for at gentage budskabet om, at man ikke er på frihedens hold, at man ikke er med til at lægge beslutninger ud til det lokale demokrati.

Jeg synes, at det er vigtigt så kort tid før et folketingsvalg at få slået fuldstændig fast, at der er to veje at gå i Danmark. Hvis det er, man gerne vil lægge vægt på det lokale demokrati, hvis man gerne vil værne om det kommunale selvstyre, og hvis det er, man gerne vil have, at folk skal føle ansvar for de beslutninger, de tager, er det altså Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten sammen med De Radikale, man skal satse på, for højrefløjen har meldt sig under tvangsideologiens faner.

Vi hørte jo tydeligt på hr. Rasmus Jarlov, at det var det, man havde valgt. Det er jo lidt skuffende, når man tænker på, at landets indenrigsminister i sin tid skrev sit speciale om Grundtvigs frihedssyn, at ministeren nu har konverteret til leninismen, hvor tillid er godt, men kontrol er bedre. Det med at overlade noget til de enkelte kommuner, er man ikke til længere. Nej, vi skal sidde på Slotsholmen og bestemme helt ned i mindste detalje, hvad det er, man skal gøre i landets kommuner. Det er skuffende at have en konvertit som indenrigsminister, der skifter fra Grundtvig til Lenin.

Så synes jeg, at det er lidt ærgerligt, når man hører debatten her i dag, at der var flere ordførere, der gjorde sig lidt muntre over, at det er fjerde gang, vi skal tage den her debat. Det er så lidt skuffende, at vi alligevel fjerde gang skal have debatten om: Handler det her forslag om at forbyde udbud, eller handler det om noget andet? Det handler ikke om at forbyde udbud. Med det her forslag kan kommunerne vælge, som de har lyst. Hvis de vil sende noget i udbud, fordi de tror, at det giver bedre service, det giver en billigere løsning, det giver bedre forhold for medarbejderne, så kan de vælge at gøre det, som de har lyst til, for der er nemlig kommunalt selvstyre, der er frihed til selv at træffe beslutninger.

Det her forslag lægger simpelt hen op til en frihedsdagsorden, og det lægger op til, at vi får undersøgt, hvilken vej vi går med det her. Er det entydigt altid en fordel at sende i udbud, eller kan der være ulemper ved det? Vi ved lidt fra forskellige eksperter. Jeg kan nævne professor Carsten Greve fra CBS, der påpeger, at vi faktisk ved relativt lidt om, hvad styrken er ved udbud, når det kommer hen på de mere bløde områder. Vi har erfaringer med det fra snerydning, fra de mere tekniske ting. Der kan være penge at spare, men når vi bevæger os ind på andre områder, ved vi ikke tilstrækkeligt om, hvilke fordele og ulemper der er ved det.

Det er derfor, at vi er ydmyge nok til at sige: Lad os dog undersøge det, så vi ikke bare tordner af sted i et ideologisk korstog uden at få undersøgt tingene til bunds. Så vil vi gerne have en undersøgelse.

Der er jo noget, der tyder på, at det med, at man altid kan tjene penge og altid kan gøre det bedre ved at sende i udbud, ikke passer. Jeg nævnte i mit spørgsmål til indenrigsministeren som noget af det første, at man, hvis man kigger på de ti kommuner i Danmark, der klarer sig bedst, når det kommer til service i forhold til skat, altså de ti kommuner, der er allermest effektive, kan se, at det kun er de tre af dem, der lever op til regeringens udbudskrav. De syv af dem ligger altså under, i forhold til hvor meget man sender i udbud.

Så når vi kigger på, hvilke kommuner der er bedst til at levere service, i forhold til hvad man betaler i skat i kommunen, er der mange af dem, som ikke sender så meget i udbud. Det er jo en indikator på, at det ikke altid er sådan, at udbud er en fordel for kommunerne, at man godt kan have god og billig service, også selv om det ligger i offentligt regi. Hvorfor skulle det egentlig ikke være sådan? For som hr. Frank Aaen var inde på, møder offentligt ansatte jo op hver eneste dag med det for øje at lave en god indsats. Hvorfor skal vi stå herinde på Christiansborg og pege fingre ad dem og sige: Du er offentligt ansat, du gør det sikkert lidt mindre godt end andre, og derfor er vi nødt til at tjekke efter, om ikke de private gør det bedre?

Det kan altså rent faktisk godt være sådan, at man virkelig knokler fra det offentliges side for at gøre det godt, men hvis det er, at man i kommunalbestyrelsen tror, at der er en opgave, der kan løses

bedre af et privat firma, er det fint for os at prøve at sende det i udbud. Man skal bare ikke tvinges til det.

Så er der det næste. Det er jo, at regeringen virkelig har talt meget om det med at afbureaukratisere. Man kan næsten ikke åbne en avis eller se et pressemøde hos statsministeren, uden at der tales om, at vi skal have noget mindre af det der bureaukrati. Hvis bare der er færre regler og mindre papir, bliver det hele meget bedre. Men hvis der er noget, der er en papirdræber ud over alle grænser, er det udbud, så er det det her tvangsudbud. Det er jo det ene ringbind efter det andet, der skal udfyldes for at kunne sende en opgave i udbud.

KL 16:38

Det koster jo også nogle penge. I nogle kommuner koster det måske 100.000 kr. at lave et udbudsmateriale, og i andre kommuner kan det være endnu dyrere, helt op til 0,5 mio. kr. for at lave et udbudsmateriale. Det er en hel masse mandetimer og en hel masse papirer, der skal udfyldes, for at lave et udbud, og hvis det så er sådan, at man på forhånd, er sikker på, at der altså ikke kommer nogen private firmaer og byder ind her, hvorfor skulle man så lave alt det? Men det er det, man risikerer, når det er, som det er nu, hvor regeringen lægger pres på kommunerne, for at man skal sende en bestemt andel i udbud. Så tvinges man til at fylde en hel masse ringbind, 30-35 ringbind med udbudsmateriale, og så er der ikke nogen, der byder ind.

Det er bøv! og papir og bureaukrati. Og det er jo også det, kommunaldirektørerne giver udtryk for i den undersøgelse fra Ugebreve A4, som er lagt ved som bilag til det her forslag. To ud af tre kommunaldirektører siger: Det ender i juristeri, det ender i bureaukrati, det ender i unødigt papirbøv!, når man tvinger kommunerne til udbud. Hvis man derimod havde tillid til, at de selv kunne afgøre det, var det kun i de tilfælde, hvor man vidste, at der kom et fornuftigt bud, at man brugte alle de kræfter, det kræver at lave udbudsmaterialet.

Så det er altså ikke sådan, at udbud altid er en tryllestav. Det har vi også den tidligere formand for KL, den nuværende næstformand i KL, Erik Fabrin, borgmesteren i Rudersdal Kommunes ord for. Han skrev et indlæg den 27. januar 2010, hvori han siger: Udbud er ikke nogen tryllestav. Og det er det ikke, men det er, som om hele den borgerlige fløj tror, at bare man siger udbud, så bliver alt bedre, billigere osv. Men sådan er det ikke. Kommunernes egen næstformand, Erik Fabrin, siger: Udbud er ikke en tryllestav. Det synes jeg burde gøre indtryk på de borgerlige politikere her i salen. Det er altså ikke altid, at det er en fordel med udbud.

Så er der det med medarbejdernes vilkår, og det burde jo ikke mindst optage hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti, som jo plejer at bryste sig af også at være lønmodtagernes parti. Det viser sig jo i de undersøgelser, bl.a. LO har lavet, at det i mange tilfælde er sådan, når man sender noget i udbud og det bliver overtaget af et privat firma, at det bliver på medarbejdernes bekostning. LO's undersøgelse viser, at mange gange bliver medarbejdernes arbejdsfunktion sat op i tempo, at mange gange bliver det mere ensidigt arbejde, mere ensformigt arbejde, så arbejdslysten bliver mindre, at stressen bliver større, og det betyder altså også, at effektiviteten kan gå hen og blive mindre. Så hvis effektiviteten bliver mindre, får vi en ringere service, plus at vi har nogle medarbejdere, som er mindre tilfredse, som er mindre lykkelige for at gå på arbejde. Det er jo også værd at tage med. Så kort fortalt har Erik Fabrin fra Venstre ret, når han siger, at udbud ikke er nogen tryllestav. Der kan være en bagside af medaljen, og det skal vi altså have undersøgt, inden vi bare fortsætter derudaf i fuld fart.

Så afslutningsvis vil jeg gerne sige: Jamen prøv at høre, det har været værd at tage den her debat, også selv om det er fjerde gang, for nu har vi fået gjort det helt klart for danskerne, hvad det er for et valg, der skal træffes. Vil man have et blindt ideologisk korstog, hvor vi tonser derudad bare for at sende mest muligt i udbud uden at vide, om det er en fordel for danskerne eller ej, så skal man bare

stemme på de borgerlige partier. Men hvis man gerne vil have fornuftige løsninger – sund fornuft, pragmatisme – hvor kommunerne sender i udbud, når det giver mening, men lader være, når det bare bliver bureaukrati, så skal man stemme på Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og De Radikale.

Det er et helt klart valg. Det er også et principielt valg: Vil vi have et demokrati, der bygger på, at vi har decentralisme, at man ude i sit lokale samfund kan være med til at træffe afgørelse om, hvor vi skal bevæge os hen? Vil vi have kommunalt selvstyre? Vil man have frihed og tillid, ja, så skal man stemme på den røde blok. Hvis man vil have Lenin, mistillid, kontrol og tvang, så skal man stemme på den højre fløj her i Folketinget, for de vil tvinge tingene i udbud. De er så optaget af den liberalistiske ideologi, at de vil tvinge sig til det, og det er jo i sig selv en selvmodsigelse. Så mange tak for debatten.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Det har givet anledning til et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:42

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Det er måske rigtigt nok, at udbud ikke er nogen tryllestav, det tror jeg det lykkedes for ordføreren at sige sådan en fem, seks, syv, otte eller ni gange, men det her beslutningsforslag er heller ikke god medicin, skulle jeg hilse og sige, for det ville ikke medføre mindre papir, mindre bøvl eller mindre bureaukrati, slet ikke.

Vi har jo gentagne gange her i salen haft forskellige debatter, f.eks. sundhedspolitiske debatter og integrationsdebatter, hvor man fra Socialdemokraternes side i den grad har brugt Sverige som det helt store, fantastiske eksempel: Det er bare ovre på den anden side, og der kan de simpelt hen klare det hele.

Så har vi et område her, hvor svenskerne faktisk har været gode med hensyn til at åbne dørene for private virksomheder ind til den offentlige sektor, rigtig gode, og så lukker Socialdemokraterne fuldstændig øjne og ører og siger: Jamen de der gode erfaringer fra Sverige vælger vi bare at negligere og se væk fra; det er ikke noget, vi sådan kan bruge, for det passer ikke ind i vores dagsorden. Det er ikke pænt, når man står og holder valgtale i Folketinget.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Må vi ikke lige høre lidt om, hvordan det foregår i Sverige, for jeg ved, at Socialdemokraterne faktisk ved en del om det.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:43

Rasmus Prehn (S):

Jamen det er jo fortvivlende at skulle bruge så meget af sin taletid på at rose Dansk Folkeparti, især når man ved, at hr. Hans Kristian Skibby er så skeptisk over for den ros, men det glæder mig da, at det faktisk er lykkedes mig at få overbevist Dansk Folkeparti om, at udbuddet ikke er nogen tryllestav. Altså, det er da godt, at den pointe er sivet ind. Nu har vi haft det her forslag fire gange, og jeg fik nævnt den pointe syv gange, siger ordføreren, så det er jo godt, at det er sivet ind.

Ja, vi har altid været meget inspireret af vores broderland Sverige, der er meget at blive inspireret af der. De kan også nogle ting i forhold til offentligt/privat partnerskab, og det er da noget, som vi gerne vil kigge på, og som vi gerne vil lære af. Så det er vi da åbne over for.

Jeg er ikke nogen ekspert i svenske forhold, så jeg skal ikke stå her og kloge mig på, om de gør det på den ene eller på den anden

måde, men jeg har set i den hjemlige debat, at FTF har sendt en presmeddelelse ud, hvor de i øvrigt roser vores beslutningsforslag og taler om, at man skulle kigge på, om ikke vi kunne lave noget mere partnerskab, altså offentligt/privat partnerskab, frem for det med tvangsudbud, som den borgerlige fløj lægger op til. Så hvis vi kunne komme væk fra tvang og over til partnerskab, er vi med om bord, også selv om svenskerne også har det.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Hans Kristian Skibby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:44

Hans Kristian Skibby (DF):

Vi har haft en lang debat, men altså, den sproglige forskel er åbenbart stor nok i Danmark. Nu ved jeg, at hr. Prehn kommer fra Aalborg, og jeg kommer sådan fra Midtjylland, så vi burde tale nogenlunde samme sprog, men alligevel bliver hr. Rasmus Prehn ved med at sige: tvang, tvang, tvang; sige, at det her ikke er en rigtig aftale, og sådan nogle mærkelige, lidt flyvske ordsammensætninger.

Hvorfor er det, at Socialdemokraterne ikke vil anerkende, at der ligger en ganske god, sober, ærlig og redelig aftale mellem kommunerne ved Kommunernes Landsforening og regeringen, hvor man selvfølgelig har kigget på, hvad der kan være i den fælles interesse? Det kunne f.eks. være at åbne dørene for mange af de private virksomheder ind til den offentlige sektor, så de også kan få kunder i det offentlige, hvilket faktisk via en synergieffekt kan medføre et rigtig godt rationale, som så kan bidrage til at udvikle private arbejdspladser i de samme virksomheder.

Hvorfor er det, Socialdemokraterne er så fuldstændig bange for at åbne de her døre? I stedet for at kigge på mulighederne vælger Socialdemokraterne nu for fjerde gang bevidstløst at kigge på alle begrænsningerne.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:46

Rasmus Prehn (S):

Hvis Dansk Folkepartis ordfører havde hørt efter, hvad jeg sagde i mit indlæg, ville han vide, at jeg netop er positiv over for at åbne døren op for at lave et samarbejde eller partnerskab med de private virksomheder, og det er der også mange socialdemokratiske kommuner der gør med succes.

Det, vi er skeptiske over for fra socialdemokratisk side, er at have nogle meget rigide krav om, at man skal leve op til en bestemt procentsats. Altså, der kan jo være geografiske forskelle. Nu var ordføreren inde på de sproglige forskelle, men der er jo også geografiske forskelle fra Udkantsdanmark til mere tætbefolkede byer, og der er forskel på, hvor mange virksomheder der er, der vil byde ind på offentlige opgaver. Så at forestille sig, at man uden videre kan stille det samme krav til en vestjysk kommune, som man stiller til Rødovre Kommune, kan jo ikke nytte, og det er derfor, det er en forfæjlet måde at tænke det her på, nemlig at ville lave nogle helt præcise krav, som alle skal leve op til, uanset hvilke forskelle der er.

Der er det altså bedre at have tillid til, at kommunerne finder de løsninger, som de synes er bedst for dem, og der har hr. Hans Kristian Skibby da ret i, at det i nogle tilfælde kan være en god idé med synergi og mange andre fine ting og at invitere det private erhvervsliv ind, men det skal være frivilligt, og det skal være noget, man træffer en lokal aftale om.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Sophie Løhde (V):

Jeg vil også gerne takke den socialdemokratiske ordfører for et indlæg, hvor der virkelig blev gået til den. Jeg var ked af, at ordføreren ikke kunne se de røde faner, der flagrede ude ved vinduerne under det sidste afsluttende indlæg her. Men til gengæld må jeg jo sige, at jeg synes, det er udtryk for, ja, jeg ved næsten ikke, om jeg skal kalde det for god humor, at det bedste argument, man nu kunne komme frem med i dag, fjerde gang vi har debatten, var, at give udtryk for, at det var papirusseri at skulle spørge til prisen og kvaliteten. Man tænker sådan lidt: Gud ved, hvordan den socialdemokratiske ordfører nogen sinde kommer ud at handle selv i et supermarked, hvis det er så voldsom en barriere at skulle spørge til pris og kvalitet.

Der blev tidligere rejst spørgsmål om den her dokumentationsdatabase udarbejdet af KL og Konkurrencestyrelsen, mener jeg det er, udbudsportalen.dk, hvor der så også ligger den her dokumentationsdatabase, som KL har udarbejdet i samarbejde med en række kommuner. Under debatten tidligere fik jeg oplyst af den socialdemokratiske ordfører, at alle de ting, der lå derinde, bare var fup og fidus. Vi kan jo efterfølgende tjekke debatten. Jeg vil bare spørge, om ordføreren vil trække de bemærkninger tilbage.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:48

Rasmus Prehn (S):

Ja, hvis jeg er refereret for at have sagt fup og fidus, så vil jeg meget gerne trække mine ord tilbage. Det mener jeg ikke jeg har sagt, men i så fald skal jeg beklage. Det, jeg sagde, var, at udbudsportalen var best practice, hvor man altså først og fremmest kanoniserer de eksempler, hvor man har haft succes med udbud. Og der var det, jeg problematiserede, at det måske dér kunne være, at man ikke havde tilstrækkelig fokus på, hvad der kunne være af ulemper. Det var det, jeg sagde. Hvis jeg har sagt det modsatte, så undskyld, det beklager jeg.

Med hensyn til det med at handle er det hjemme i vores familie i Aalborg først og fremmest faktisk undertegnede, der handler ind. Det gør jeg så i weekenderne, hvor min kone har lavet nogle helt usædvanligt lange dosmersedler, jeg så skal ud at handle ind efter. Det synes jeg faktisk er rimelig rigtigt i forvejen, men hvis jeg så midt i indkøbene, hvor der er et godt tilbud, skulle til at ringe hjem og spørge, om jeg nu lever op til 31 pct. eller 25 pct. eller et eller andet, som jeg må handle i det her supermarked frem for i et andet, så ville jeg blive endnu mere træt af det, end jeg er i forvejen.

Så jeg tror, at det med, at der er tillid til, at den, der handler, også er den, der bestemmer, er et godt princip, og det er det, vi foreslår fra socialdemokratisk side.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Sophie Løhde (V):

Det sidste eksempel fra ordføreren egen hverdag illustrerer jo med al tydelighed, at den socialdemokratiske ordfører ikke har forstået, hvad konkurrenceudsættelse handler om, nemlig om at spørge til prisen og til kvaliteten. Det handler ikke om, at man skal handle for 25

pct. eller 31 pct. i et bestemt supermarked eller for 35 eller 25 pct. offentligt eller privat, men at man en ud af fire gange spørger til prisen der, hvor man handler ind. Men det er det, der er så stort et problem i en socialdemokratisk verden.

Men når man nu i sine afsluttende bemærkninger i dag jo gik så meget op i, at det her var noget, der hørte under tvangsideologiens faner, så må jeg igen bare spørge – og det var også noget af det, jeg satte spørgsmålstegn ved i min egen ordførertale – hvordan det hænger sammen med, at man fra Socialdemokratiets side her foreslår at afskaffe det samarbejde, som kommunerne nu selv giver udtryk for at de ønsker at videreføre, og hvor de gerne ser et nyt mål for konkurrenceudsættelsen. For det er jo det, som man foreslår at afskaffe med dette beslutningsforslag, hvor de første bemærkninger på side 1 lyder: Det foreslås at afskaffe konkurrenceudsættelsen af en bestemt andel af kommunernes opgaver.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:51

Rasmus Prehn (S):

Ja, nu vil ordføreren jo rigtig gerne tale i konkrete billeder, i virkeligheden derude, når man er ude at handle. Man skal jo ikke have handlet ret mange gange, før man ved, hvor det er, man får de billige varer henne, hvor det er, man får den bedste service. Og der er det da ærgerligt, hvis det er sådan, at man ikke får lov til at bruge den erfaring, man har opbygget, sådan at man ved, at man her altid får de varer, man gerne vil have, til den billige pris, og at man fastholder det. Hvis der er noget, jeg er usikker på, så går jeg hen og spørger.

Altså, hvis jeg er usikker på, om jeg kan få den her vare billigere et andet sted, så går jeg da hen og ser, om jeg kan få den billigere et andet sted. Men når jeg nu har en erfaring med det og jeg måske oven i købet har været inde at kigge i kataloget, hvad det koster, og jeg ved, at det i nabosupermarkedet sådan set ikke er billigere, det er bare dyrere, og det kan være, at de slet ikke har den vare, jeg gerne vil have, hvorfor skal jeg så være tvunget til at gå hen og banke på og spørge, når jeg godt ved, at de siger, at det har de ikke på hylderne?

Det er jo det, Venstre vil. De vil sige til de kommuner, der siger, at de ikke har nogen private aktører, der byder ind, eller at der ikke er nogen, der vil løse den her opgave, at de så bliver tvunget til at spørge, og det er træls, for at sige det på jysk. Det er rigtig træls, når man bliver tvunget til at spørge om noget, der ikke findes, og det er det, som regeringen lægger op til her.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om behandling med rygeheroin m.v.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2011).

Kl. 16:52

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sammen med satspuljepartierne har regeringen i de senere år sat massivt ind for at sikre flere og bedre behandlingstilbud tilpasset de enkelte stofmisbrugeres behov. Vi oplever for tiden en ændring i misbrugsmønstrene. Færre og færre misbruger heroin, mens kokain og lignende stoffer vinder større udbredelse. Det stiller nye krav til behandlingsindsatsen. Vi skal reagere på de nye tendenser, men vi må ikke glemme det traditionelle misbrug af især heroin, der fører til de fleste dødsfald og alvorlige skader.

Indsatsen over for stofmisbrugere har udviklet sig væsentligt de seneste år, og der er taget en række skridt for at give den såkaldte substitutionsbehandling et kvalitetsløft. Der er givet mulighed for behandling med lægeordineret heroin. Det er forventningen, at det vil bidrage til en reduktion af illegalt misbrug og risikoadfærd og til en forbedring af psykiske og fysiske helbredsfunktions samt sociale færdigheder blandt misbrugere. De første tre af i alt fem heroinklinikker var klar til at tage patienter ind i april sidste år, mens de to sidste først bliver etableret her ved årsskiftet. I sidste måned var i alt ca. 100 misbrugere i behandling. Det svarer til, hvad vi forventede, inden behandlingen startede, og vi forventer fortsat, at der, når tilbuddet er fuldt indkørt i alle fem klinikker, vil være omkring 280 misbrugere i behandling.

Heroinbehandling er en højt specialiseret sundhedsfaglig behandling, som Sundhedsstyrelsen har fastsat meget udførlige retningslinjer for, og som kun særligt godkendte læger må varetage. Det, der giver adgang til heroinbehandling, er et fortsat intravenøst misbrug. Den ordinerede heroin kan alene indtages i injicerbar form, og det vil sige, at behandlingen tager sigte på de misbrugere, som fixer heroinen.

I beslutningsforslagets første punkt opfordres regeringen til at udvide ordningen til også at omfatte rygeheroin. Det er et klart sundhedsfagligt spørgsmål, som der findes et klart svar på. Sundhedsstyrelsen mener på nuværende tidspunkt ikke, at det videnskabelige grundlag og de praktiske erfaringer med anvendelse af rygeheroin er tilstrækkelige til at anvende den administrationsform. Rygning af heroin rejser problemer både i forhold til arbejdsmiljøbehandling og helbred. Med hensyn til arbejdsmiljø er der jo et personale at tage hensyn til. Det kan måske til en vis grad klares med udsugning osv., sådan som man har gjort det i Holland, der som det eneste sted har indført en adgang til at ryge heroinen.

Men det er vanskeligere, når det kommer til det behandlingsmæssige. Det er nemlig ikke lige let at dosere rygeheroinen, så stofmisbrugeren får den ønskede mængde. Det er betydelig lettere med den injicerbare heroin. Hertil kommer så de helbredsmæssige problemer. Selv om der ikke findes data for det, vurderer Sundhedsstyrelsen, at rygning af heroin indebærer risiko for betydelige og måske endda kræftfremkaldende skader i luftvejene. Regeringen er derfor indtil videre ikke indstillet på at udvide ordningen til også at omfatte rygeheroin.

Men Sundhedsstyrelsen iværksætter en undersøgelse af eventuelle mulighed for at udvide heroinbehandling med andre administrationsformer end injektion, herunder brug af rygeheroin eller heroin i tabletform. Det vil forudsætte indhentning af den nyeste forskningsbaserede viden og de seneste internationale erfaringer. Sundhedsstyrelsen vil inddrage både Lægemiddelstyrelsen og de behandlingsansvarlige overlæger fra de fem heroinklinikker. Regeringen vil afvent resultatet af Sundhedsstyrelsens undersøgelse.

Så er der det andet punkt i beslutningsforslaget, hvor regeringen opfordres til at gennemføre en udredning af fordele og ulemper ved en ordning, hvor det bliver muligt at tage heroinen med hjem til selvadministration i form af de såkaldte tag hjem-doser. Det vil jeg gerne advare imod. Som ordningen er i dag, skal stofmisbrugeren møde op to gange dagligt og indtage heroinen overvåget i klinikken. Netop kravet om fremmøde to gange dagligt er et af hovedpunkterne i ordningen, for det er ikke heroinen, der i sig selv hjælper misbrugere, men derimod de sociale og sundhedsfaglige tilbud, som misbrugere får i intensiv grad, når de skal møde op to gange dagligt for at få heroinen.

Kl. 16:57

Baggrunden for fremmødekravet er naturligvis også at undgå risikoen for videresalg på gadeplan. Den risiko vil blive væsentlig forøget, hvis der åbnes for tag hjem-doser af heroin.

Efter regeringens opfattelse er der her tale om kardinalpunkter i vores ordning med heroinordination, så regeringen ser ikke noget grundlag for at iværksætte en udredning af muligheden for at ordinere heroin til selvadministration i form af tag hjem-doser, og mig bekendt er der heller ikke udenlandske erfaringer at trække på.

Kl. 16:58

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:58

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg forstod ministeren, hvis vi skal tage det positivt, sådan, at hvad angår tildeling af heroin, var der ting at overveje for at øge det her forsøgs mulighed for at tiltrække hårdt ramte misbrugere, men jeg forstod ikke helt det argument, der blev fremført som det vigtigste, nemlig, at hvis man bruger rygeheroin, kan det give misbrugeren ekstra sundhedsproblemer. Er det ikke et større sundhedsproblem for en misbruger at lade være med at tilmelde sig ordningen og i stedet hente sin heroin på det frie marked og injicere under usikre vilkår uden for den kontrol, man får, når man kommer ind på en klinik?

Kl. 16:59

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde, vil Sundhedsstyrelsen iværksætte en undersøgelse af muligheder for at udvide heroinbehandling med andre administrationsformer, som man kalder det, herunder brug af rygeheroin eller heroin i tabletformer. Så Sundhedsstyrelsen vil altså undersøge det.

Jeg nævnte bare, hvad jeg tror er vigtigt, at der altså er nogle særlige problemer i forbindelse med rygeheroin, nemlig risiko for kræftfremkaldende skader i luftvejene, og at vi vel generelt er imod, at der ryges i det offentlige rum.

Kl. 17:00

Formanden :

Så er det fru Özlem Sara Cekiç for en kort bemærkning.

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak for ministerens tale. Jeg skal bare lige være helt sikker, for jeg bliver lidt forvirret over det. Som jeg kan høre det, prøver ministeren at imødekomme det ved at sige, at Sundhedsstyrelsen skal lave en undersøgelse for at se, om det vil være muligt, at man kan ryge heroinen. Så skal jeg på den baggrund bare lige forstå, om jeg har forstået det rigtigt, og dernæst høre: Når Sundhedsstyrelsen skal lave sådan en undersøgelse, bliver det på baggrund af, at man kan starte et forsøg, eller bliver det alene udenlandske erfaringer, man vil trække på?

Kl. 17:00

Formanden :
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sundhedsstyrelsen vil iværksætte en undersøgelse, før der eventuelt startes forsøg. Og når det gælder tag hjem-doser, vil man end ikke undersøge det, for der er ikke nogen steder, man gør det, og vi synes, at det er aldeles uholdbart og helt i modstrid med formålet med disse klinikker, hvor det, som jeg nævnte, vigtigste formål er, at man kommer der to gange om dagen, og at man derfor kan få en social behandling, og at vi undgår, at man sælger pakkerne videre.

Kl. 17:00

Kl. 17:00

Formanden :
Fru Özlem Sara Cekic.

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil bare lige have, at ministeren bekræfter, at der i det forslag, der er fra Enhedslisten, faktisk ikke står, at man skal tage heroinen med, men at man skal undersøge det. Det vil sige, at det er en del af en evaluering, at man kunne lægge i det forsøg, altså at prøve at se på, om det var en mulighed. Så der står jo ikke noget om, at fordi vi iværksætter det her, så kan man komme og tage det med hjem; det står der faktisk ikke noget om. Det er det ene.

Det andet er, at det, vi har gjort med lægeordineret heroin, er, at vi har startet med et pilotprojekt, hvor vi prøvede at se på, om det her ville virke eller ikke virke, og vi skal så revurdere selve initiativet. Jeg skal forstå: Hvad er årsagen til, at man gør det anderledes her? Hvorfor er det, at man ikke siger, at vi starter det op – det kunne man måske gøre i København og eventuelt en anden storby – og prøver at samle erfaringer og se på, hvordan det virker, om det er noget, vi skal justere i, eller om der er nogle andre ting. Og det kunne man jo gøre, samtidig med at man samler erfaringer ind fra udlandet.

Kl. 17:01

Kl. 17:01

Kl. 17:02

Formanden :
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvad enten spørgeren kan lide det eller ej, så kom jeg faktisk med en ret klar stillingtagen. Når det gælder rygeheroin, er det i orden, at Sundhedsstyrelsen iværksætter en undersøgelse af det, man kalder andre administrationsformer end injektion af heroin. Men når det gælder tag hjem-pakker, er regeringen så meget imod, at det synes vi end ikke at Sundhedsstyrelsen skal undersøge – fordi det dels handler om mulighed for videresalg, og det tror jeg er muligt at se for sig uden at lave store undersøgelser, dels handler om selve formålet med heroinklinikkerne, som jo er, at man skal komme der så regelmæss-

sigt, at man kan komme i forbindelse med nogle, der måske kan hjælpe en.

Kl. 17:03

Formanden :

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Så går vi til ordførerrækken, og det er fru Sophie Løhde, som også her er ordfører for Venstre.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Så vil jeg som ordfører for Venstre lægge mig i slipstrømmen af ministerens tale og dermed med det samme afsløre, at vi i Venstre ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag fra Enhedslisten.

I beslutningsforslaget foreslår Enhedslisten, at man dels skal ændre reglerne for heroinbehandling, således at der her og nu skal tilbydes behandling med rygeheroin, dels skal gennemføre en udredning af mulighederne for at ordinere heroin til selvadministration i form af tag hjem-doser.

Med satspuljeaftalen for 2008 blev regeringen og satspuljepartierne enige om, at der som opfølgning på Sundhedsstyrelsens udredning af ordination af injicerbar heroin skulle åbnes mulighed for anvendelse af lægeordineret heroin i behandlingen af stofmisbrugere. Parterne aftalte samtidig, at der med udgangen af 2011 skulle foretages en evaluering af behandlingens effekt, herunder en vurdering af behovet for justering af de faglige retningslinjer.

Da vi indgik den aftale, havde vi i satspuljekredsen en forventning om, at behandlingen kunne påbegyndes noget tidligere end det, der så rent faktisk efterfølgende blev tilfældet. F.eks. er klinikkerne i København, Hvidovre og Odense først startet op på behandlingen i marts/april måned sidste år, mens klinikkerne i Aarhus og Esbjerg først blev etableret omkring årsskiftet 2010-2011. Det skal dog understreges, at det fortsat er forventningen, at omkring 280 stofmisbrugere vil være i heroinbehandling, når tilbuddet er kørt fuldt ind i samtlige fem klinikker, og erfaringerne fra udlandet viser i øvrigt også, at behandlingen kan have en langsom opstartsperiode.

Set i lyset af den lidt senere opstart, og især i betragtning af at alle klinikker jo ikke startede samtidig, har Sundhedsstyrelsen i sin faglige vurdering nu foreslået, at evalueringen bør udskydes til udgangen af 2012, så man kan sikre en tilstrækkelig kvalitet i evalueringen i forhold til såvel patientgrundlag som observationsperiode. På den baggrund kan vi ikke i Venstre støtte, at vi blindt tilsidesætter den faglige evaluering, som for alle parter burde være nødvendig for at kunne vurdere eventuelle behov for ændringer i administrationsformen.

Vi har den grundlæggende holdning i Venstre, at når vi taler om beslutninger som dem, vi drøfter i dag, hvor vi snakker om ændringer i forhold til administrationsformer, skal vi basere vores beslutninger på viden frem for tro, og derfor kan vi ikke støtte, at vi ikke afventer den aftalte evaluering, men i stedet begynder at stemme om sundhedsfaglige spørgsmål her i Folketingssalen i forhold til at indføre nye behandlingsformer, i dette tilfælde rygeheroin, som Sundhedsstyrelsen i øvrigt på nuværende tidspunkt ikke finder at der er tilstrækkelig videnskabeligt belæg eller videnskabelig evidens for at kunne tilbyde.

Vi vil derfor i stedet opfordre til, at vi i Folketinget tager en debat, når evalueringen foreligger, og når der dermed foreligger en sundhedsfaglig vurdering af behovet for eventuelle ændringer i administrationsformen.

I forhold til Enhedslistens andet forslag om at gennemføre en udredning af mulighederne for at ordinere heroin til selvadministration i form af tag hjem-doser stiller jeg mig selv spørgsmålet, hvor vi overhovedet skal hente erfaringerne om fordele og ulemper ved at ordinere heroin i tag hjem-doser. Altså, mig bekendt findes der ingen

steder i verden, hvor man har mulighed for at tage injicerbar heroin med hjem, og så er det vel i sig selv ganske svært at gennemføre en udrødning heraf.

Jeg bemærker da i øvrigt også, at Enhedslisten selv skriver i deres bemærkninger, at andre lande administrerer lige så stramt som i Danmark, og på den baggrund forekommer det altså ganske vanskeligt at skulle tage en saglig debat om fordele og ulemper, når erfaringerne mig bekendt ikke findes nogen steder i verden.

Ud over at forslaget i sig selv også giver anledning til en lang række principielle overvejelser, herunder jo ikke mindst i forhold til mulighederne for videresalg, må jeg ligesom ministeren tilføje, at netop kravet om fremmøde to gange dagligt i sig selv er en af hovedpointerne i den nuværende ordning på grund af de intensive sociale og sundhedsfaglige tilbud. Og på den baggrund skal jeg så meddele, at vi i Venstre ikke kan støtte det fremsatte forslag fra Enhedslisten.

Kl. 17:07

Formanden :

Tak. Der er også her ønske om korte bemærkninger. Først er det fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:07

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Nu står der jo, at det skal være et forsøg. Jeg ved ikke, om det sådan er en eller anden strategi, man har, at man bare kan blive ved med at gentage noget, der ikke er helt sandt, indtil folk begynder at tro på det. Der står faktisk i selve beslutningsforslaget, at vi skal åbne op for muligheden for at ryge heroin, og så kunne man så forsøge det der med at give det med hjem, men det skal være på baggrund af de erfaringer, man får.

Men det, jeg gerne vil spørge om, er noget andet. Ordføreren er meget, meget bekymret for det der med at give ting med hjem, altså f.eks. at give lægeordineret heroin med hjem, fordi folk så vil sælge det videre. Kan ordføreren bekræfte, at man dagligt i Danmark giver flere tusind morfinpiller med hjem? Kan ordføreren bekræfte, at man dagligt giver flere tusind smertestillende piller eller sovepiller eller metadon med hjem, som potentielt kan videresælges på det sorte marked?

Kl. 17:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:08

Sophie Løhde (V):

Det kan godt være, at der i Socialistisk Folkeparti ikke er nogen forskel på heroin og hovedpinepiller og udlevering heraf. Det er der i Venstre, og den forskel står jeg meget gerne på mål for.

I forhold til ordførerens indledende bemærkninger om, at vi blander nogle ting sammen, vil jeg sige, at jeg altså har læst beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Der står som det første, at man skal indføre muligheden for rygeheroin. Der står ikke, at man skal gøre det her og nu, men der står, at man skal indføre muligheden for det. Der har vi i satspuljekredsen aftalt at afvente evalueringen. Jeg troede, at vi havde en fælles aftale om, at det sådan set var meget fornuftigt at afvente resultatet af den, inden vi begynder at stemme om konklusionen. Dernæst står der i beslutningsforslaget, at man skal undersøge fordele og ulemper ved de her tag hjem-doser. Ud over at jeg synes, der er nogle meget store problematiske og principielle spørgsmål i det forslag i sig selv, så bemærker jeg bare i al stilfærdighed, at der ikke findes noget sted i verden, hvor man har indført tag hjem-doser. Hvor i alverden er det så, vi skal indhente erfaringer om fordele og ulemper fra? Det er i hvert fald ikke fra planeten Jorden.

Kl. 17:09

Formanden :

Så er det fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:09

Özlem Sara Cekic (SF):

Med hensyn til den evaluering, som vi skal have, hvilket vi er enige om i satspuljekredsen, må ordføreren give mig ret i, at evalueringen jo ikke går på rygeheroin. Nu åbner ministeren op for, at vi skal have en ny undersøgelse om rygeheroin, men selve evalueringen handler om ordningens nuværende form, altså selve den måde, man udleverer heroinen på. Det er de ting, vi skal evaluere. Og det ved ordføreren også udmærket godt.

Det er derfor, at jeg tror, at ordføreren blander to ting sammen, for som det er i dag, skal lægeordineret heroin indtages via blodårerne. Der er ikke noget med rygeheroin i det. Det er derfor, at det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, handler om selve rygeheroinen. Derfor synes jeg bare, at det ville klæde ordføreren at lade være med at blande tingene sammen. Det er jo faktisk sådan, at det er det, der står i beslutningsforslaget. Jeg ved ikke, om ordføreren har læst det.

Kl. 17:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:11

Sophie Løhde (V):

Jeg må meddele ordføreren, at jeg står med beslutningsforslaget foran mig. Det kan godt være, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti bliver forvirret, men jeg tror, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti har formået at forvirre hovedparten af de deltagende her i salen på et højere plan med det spørgsmål, som i hvert fald lignede et spørgsmål til mig som ordfører.

Vi har aftalt en evaluering i satspuljekredsen. Det håber jeg at vi er enige om. Er det så ikke meget normalt, at man, når man bestiller en evaluering og siger, at man godt vil se på det, der i dag er sat i gang, herunder beder om, at evalueringen også skal omfatte en vurdering af et eventuelt behov for ændringen af administrationsformen osv., afventer resultatet af den evaluering, inden man begynder at stemme om konklusionen i Folketingssalen? Det synes vi er et meget fornuftigt udgangspunkt, for det er vel hele ideen med bl.a. at evaluere. Ellers synes jeg da, at vi skal bede Sundhedsstyrelsen om at lukke øjnene, og så kører vi bare derudad med alle mulige ting og sager, og så er der jo ingen grund til at stoppe op og se på, hvad der virker, hvad der ikke virker, hvad der er sket i forhold til det, der var hensigten med at gøre nogle ting på en bestemt måde, osv.

Kl. 17:12

Formanden :

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Frank Aaen (EL):

Det er helt i orden at være imod det andet punkt i vores forslag. Jeg forstår bare ikke helt, at Venstre bare afviser, at der skal komme en redegørelse. Vi siger jo klart, at der både er fordele og ulemper. Jeg kan godt forstå argumentet for, at man skal møde op for at komme i behandling. Det kan være en fordel. Men det er jo også en ulempe, fordi der så samtidig er et problem med at klare et job, en aktivering eller sociale aktiviteter. Det giver jo sig selv, at hvis man skal bruge flere timer om dagen på at komme frem og tilbage for at få sin heroin, bliver man forhindret i at gøre andre ting. Det er jo en ulempe ved ordningen.

Det er derfor, at jeg ikke kan forstå, at man ikke bare vil støtte at gå i gang med en udredning for at se, hvad der er af fordele, og hvad der er af ulemper. Så kan der godt nok ikke trækkes på erfaringer fra andre lande, men der kan måske nås frem til, at det ville være formålstjenligt at starte et forsøg med tag hjem-doser i Danmark. Det kan også være, at udredningen ender med at sige, at vi må stoppe her. Men jeg kan ikke forstå, at en udredning skulle være så farlig.

Kl. 17:13

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:13

Sophie Løhde (V):

Jeg synes først og fremmest, at ordføreren for Enhedslisten overser, at netop kravet om fremmøde to gange dagligt på grund af de intensive sociale og sundhedsfaglige tilbud i sig selv er en af hovedpointerne i ordningen. Det er jo ikke sådan, at man bliver rask af heroinen. Det er jo kombinationen med de sociale og sundhedsfaglige tilbud, der gør, at vi forhåbentlig nu kan være med til at hjælpe nogle misbrugere ud af deres misbrug.

Til det om, hvorfor vi ikke bare kan igangsætte et udredningsarbejde, skriver Enhedslisten i deres beslutningsforslag, at der skal gennemføres en udredning i forhold til mulighederne for at ordinere heroin til selvadministration i form af tag hjem-doser, men hvis man skal se på fordele og ulemper heraf, må man jo have et eller andet, man kan forholde sig til, og så tillader jeg mig bare i al stilfærdighed at påpege, at der mig bekendt intet sted findes i hele verden, hvor man har gennemført tag hjem-doser. Hvor i alverden er det så, vi skal finde de erfaringer henne?

Kl. 17:14

Formanden :
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:14

Frank Aaen (EL):

Nogle gange kan man jo bruge kloge hoveder til at tænke en problemstilling igennem. Det sker faktisk ret ofte. Det, vi siger her, er jo, at man skal tænke igennem, at der er nogle ulemper – det er det, der bliver nævnt om, at det måske er sværere at få folk i behandling – men at der også er nogle fordele, f.eks. at der er flere, der kommer ind i ordningen i stedet for at være på det illegale marked, og nogle fordele, der gør, at det er nemmere at have sociale aktiviteter, være under revalidering eller i aktivering, hvis man f.eks. ikke skal møde op et bestemt sted to gange om dagen.

Der er fordele og ulemper ved det. Jeg har allerede her lavet en lille analyse af dem. Skulle vi ikke prøve at få nogle eksperter til at lave en mere omfattende redegørelse, og så ud fra den beslutte, at Danmark måske skal være foregangsland og sætte et forsøg i gang på det her område, måske skal vi lade være? Men regeringen plejer jo at sige, at det er meget vigtigt, at Danmark går forrest. Det kunne vi jo så gøre her.

Kl. 17:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:15

Sophie Løhde (V):

I Venstre bakker vi op om regeringens hensigt, at vi i Danmark skal gå forrest på nogle områder. Men jeg må så samtidig meddele, at spørgsmålet om tag hjem-doser i forhold til heroin ikke er det sted, hvor vi i Venstre synes at Danmark skal gå forrest.

Kl. 17:15

Formanden :

Tak til fru Sophie Løhde. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Liselott Blixt som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Jeg er rigtig glad for, at beslutningsforslaget er fremsat, om ikke andet så fordi vi netop nu taler om den her evaluering af det projekt, vi satte i gang i 2008. Der er nogle af os, der har sagt, at vi godt kunne tænke os at få en lille delanalyse af det, der er sat i gang. Det håber jeg også at vi kan få lejlighed til, eventuelt også på baggrund af det her beslutningsforslag.

Det, jeg har gjort i det sidste stykke tid, er, at jeg har været ude og tale med forskellige stofmisbrugere – nogle, der er ved at blive afvænnet, og nogle, der har prøvet at være i kontakt med ordningen om lægeordineret heroin. Det har gjort, at jeg på nogle punkter har følt mig lidt vildledt og har prøvet at undersøge, hvad der sker på området, for rummer ordningen de mennesker, som vi i sin tid visiterede til den? Det er ikke det, jeg synes den helt lever op til, og derfor kunne jeg godt tænke mig at få lidt nærmere belyst, hvad det er for mennesker, der er derude. Hvad er det, vi tilbyder, og hvad kan vi tilbyde i stedet for?

Nogle af de stofmisbrugere, jeg har talt med, fortæller, at de aldrig nogen sinde har injiceret det, inden de kom ud til et sted, hvor der er lægeordineret heroin, og at det er det, de bliver tilbudt. Det mener jeg er forkert. Der kunne jeg godt se fordelene ved at give et tilbud til nogle, der ikke før har injiceret det, om, at de kan ryge det, hvis det er den gruppe, vi skal have fat i. Men dengang, vi aftalte det, var målgruppen folk, der injicerede det, altså at de skulle have tilbuddet, så jeg synes, det vigtigste i forhold til det her beslutningsforslag må være at finde ud af, hvad det er for en målgruppe, vi skal have fat i, og hvem det er, vi visiterer til det.

Nogle af de stofmisbrugere, jeg talte med, fortalte også, at de faktisk hellere ville have haft et behandlingstilbud for at komme ud af stofmisbruget, men det, de blev tilbudt, var lægeordineret heroin. Det mener jeg heller ikke er optimalt.

Det gør, at jeg stiller nogle spørgsmål til, hvordan det her forløber, og derfor kunne jeg godt tænke mig, at vi fik en større viden om, hvordan det sker ude i centrene. Jeg har bedt ministeren om, at vi – om ikke andre så mig – kunne komme ud og se det og også tale med nogle af de mennesker, det her har med at gøre. Jeg har talt med 6-7 stykker, der har været ude i det. Det kunne være, at jeg kun har mødt en slags, men så vil jeg gerne møde de andre. Jeg ved, at der er et center, der har kørt i 1 år. De skal indrapportere halvårligt, så der må ligge to rapporter fra det sted, der har kørt i 1 år. Det kunne jeg godt tænke mig at vi fik oplysninger om, så vi blev klædt lidt bedre på, med hensyn til hvem det er, vi taler om. Derfor synes jeg også, at det kan være svært at tage stilling til beslutningsforslaget, altså fordi jeg ikke synes, at det harmonerer med det, vi i sin tid besluttede.

Jeg er ikke interesseret i, at vi bare sætter nogle nye tiltag i gang, og jeg vil sige, at den anden del af forslaget om tag hjem-doser er vi imod uanset hvad. Vi skal ikke have flere stoffer ude omkring på gaderne. Det er rigeligt med de stoffer, der er der i forvejen. Der var en ordfører, der nævnte morfin og andre stoffer, som man får hjem, og som det er tilladt at have derhjemme, men det er det ikke med heroin. Det synes jeg ikke at vi skal have ud på gaden. Så det er vi i hvert fald imod.

Jeg synes, at vi bliver nødt til at tage det op og finde ud af, hvad der sker på området, og hvad det er for mennesker, vi har med at gøre. Får de tilbudt andre ting, eller er det her det eneste tilbud, de får? Derfor håber jeg, at vi kan tage det op under behandlingen af beslut-

ningsforslaget, så vi får lidt klarere viden om og regler for, hvad der sker derude.

Kl. 17:19

Formanden :

Tak til fru Liselott Blixt. Så er det fru Özlem Sara Cekic.

Ja, det er frivilligt; der er ingen tvang. Det er meddelt på forhånd, at der ikke var nogen fra S; det er fuldstændig frit, der er ingen tvang fra formandsstolen. Altså, hvis ingen vil have ordet, er der ikke nogen, der tager ordet, og de, der vil have ordet, får det inden for taletiden og i den rækkefølge, de beder om det.

Så er det fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Mikrofonen skal lige ned, så den passer til højden.

Jeg skal hilse fra Socialdemokraterne og sige, at de støtter forslaget; ordføreren havde desværre ikke mulighed for at være med i dag.

Vi ønsker et samfund, hvor ingen er afhængige af stoffer, og hvor dem, der er afhængige, får mulighed for behandling og skadereduktion. Men desværre er virkeligheden meget anderledes. Mange mennesker i Danmark er afhængige af hårde stoffer, og mange af de mennesker er så syge, at de, som de selv udtrykker det, er nødt til at tage deres stoffer for at blive raske. Mange af de mennesker har et højt forbrug af illegale stoffer. Mange af dem begår rigtig meget kriminalitet for at købe stofferne, og andre tyer også til prostitution for at skaffe sig penge.

Folketinget har anerkendt de særlige tiltag, der skal til, for at behandle stofmisbrugere, men også for at nå stofmisbrugere. Derfor har Folketinget indført muligheden for, at man som stofmisbruger kan få lægeordineret heroin, en ordning, som SF har kæmpet for i mange år. Derfor var det også en kæmpe sejr, da et flertal besluttede at tage skridt til en mere anerkendende, videnskabelig behandling af stofmisbrugere frem for en meget moraliserende tilgang.

Allerede da vi indførte lægeordineret heroin, havde vi i SF en række bekymringer, og det var bekymringer, som kom til udtryk, allerede meget kort tid efter at ordningen blev indført, når man snakkede med nogle af eksperterne eller stofmisbrugere.

Behandlingen med lægeordineret heroin går ud på, at man som stofmisbruger kan indtage sin heroin via blodårerne. I dag er der ca. 75 brugere i heroinbehandling, men Sundhedsstyrelsen har anslået, at den potentielle målgruppe for behandlingen kan være på mellem 300 og 1.000 mennesker. Der er derfor alt for få, der tager imod tilbuddet. Og der er, som man kan høre, når man snakker med stofmisbrugere eller eksperterne, allerede på nuværende tidspunkt nogle forklaringer på, hvad der kunne være årsagen til det her meget lille antal mennesker, der tager imod det.

En af forklaringerne – eller en af de bekymringer, vi hører – er, at det er udleveringsreglerne. Mange potentielle brugere tager ikke imod behandling på grund af for restriktive regler om udlevering. Der er alt for mange rigide regler i forbindelse med udlevering, f.eks. at man skal dukke op to gange om dagen for at indtage sin medicin.

Nogle faggrupper giver udtryk for, at disse regler giver borgerne mulighed for at have en struktur i deres hverdag, og at det derfor er vigtigt, at de kommer to gange, mens andre giver udtryk for, at de rigide regler er en hindring for at nå gruppen optimalt der, hvor den er, og at udsigten til at transportere sig gennem byen to gange om dagen gør, at mange misbrugere siger fra over for tilbuddet. Der er også nogle, der giver udtryk for, at reglerne er en hindring, så stofmisbrugere, der profiterer godt af behandlingen, kommer længere væk fra arbejdsmarkedet, fordi reglerne forhindrer dem i at passe et arbejde.

En anden forklaring er, at reglerne omkring indtagelsen er ret restriktive. Lægeordineret heroin skal som sagt i dag indtages via

blodårerne, og mange af de potentielle brugere har ikke længere nogen ordentlige vener at indtage stoffet i og bliver derfor nødsaget til at gøre det i halsen eller i lysken, med fare for eget helbred. Derfor vil rygeheroin også være et sundere alternativ for denne gruppe. Men der er også en gruppe brugere, som faktisk kun misbruger stoffet ved at ryge det, og den gruppe er størst blandt især etniske minoriteter, en meget sårbar, lille gruppe, som vi i forvejen har meget svært ved at nå.

En tredje forklaring på, hvorfor der er så få, der får selve behandlingen, er jo, at reglerne er så strikse, at det er svært at blive kvalificeret til behandling. I dag tilbydes behandlingsformen som andetvalgsbehandling for stofmisbrugere, der ikke profiterer af førstetvalgsbehandlingen, altså f.eks. metadon.

I SF mener vi, man skal gøre, hvad man kan, for at nå gruppen af stofmisbrugere. Der er ingen tvivl om, at de er meget, meget syge, og derfor skal vi gøre, hvad vi kan, for at behandle og for at minimere skaderne, men også forebygge skaderne. Og så er det jo også fantastisk, at der er den sidegevinst, at man kan få gjort noget ved kriminaliteten, men man kan også forebygge kriminaliteten.

Erfaringer fra Holland og England viser os, at når der gives mulighed for f.eks. at ryge det, mindsker det også skaderne efterfølgende. Derfor mener vi, at man skal være åbne over for de udenlandske erfaringer og anerkende nogle af de andre erfaringer, der også er på området.

I SF ønsker vi at møde stofmisbrugerne der, hvor de er, så man hele tiden udvikler nogle nye metoder til at nå stofmisbrugere, så det gør mindst skade, altså metoder, der har den bedste effekt. Derfor vil jeg med de bemærkninger sige, at vi i SF støtter forslaget.

Kl. 17:25

Formanden :

Tak. Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Sophie Løhde (V):

Jeg bed mærke i, at ordføreren for Socialistisk Folkeparti fortalte meget om de udenlandske erfaringer i forhold til rygeheroin. Kunne fru Özlem Sara Cekic ikke lige nævne, hvad det er for nogle lande, som ordføreren henviser til?

Kl. 17:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 17:25

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg fortalte om flere erfaringer, men i forhold til rygeheroin var det de videnskabelige metoder i Holland, hvor de har lavet en undersøgelse for at se, hvad det er, man ryger, og hvilken effekt det har bag efter, altså skaderne.

Kl. 17:26

Formanden :

Fru Sophie Løhde.

Kl. 17:26

Sophie Løhde (V):

Nu begynder vi jo at nærme os, når vi sådan får pillet skrællen af de udenlandske erfaringer, der er blevet talt meget om; det er i virkeligheden bare det ene land, nemlig Holland, som er det eneste sted, hvor man har indført adgang til at ryge heroinen. Så vil jeg bare spørge, om ordføreren så ikke kan bekræfte det, som ordføreren også har fået oplyst i et svar fra sundhedsministeren tidligere, nemlig at det, som de hollandske erfaringer viste, jo sådan set var, at de opnåede samme effekt som med de øvrige tilbud.

Kl. 17:26

Kl. 17:30

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 17:26

Özlem Sara Cekic (SF):

Jamen jeg vil bare sige, at der også er erfaringer fra Schweiz. Man går ind og siger, at vi opnår den samme effekt, men hvis målet også er at nå en ny gruppe mennesker, og hvis målet også er at få reduceret selve skaderne, så synes jeg faktisk, det er en rigtig, rigtig god ting, at vi også prøver med nogle andre måder at indtage stoffet på.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ikke er så rigide herinde på Christiansborg; dem, der arbejder med de her mennesker, siger jo, at der skal være flere forskellige former for behandling, og at vi også skal være meget fleksible, i forhold til hvordan vi møder dem, og hvor mange gange de skal dukke op. Jeg tror, det er vigtigt, at man lytter til de mennesker, der arbejder med de allerdårligste syge mennesker, som stofmisbrugerne er; de har ikke brug for mere moraliserende behandling.

Kl. 17:27

Formanden :

Tak til fru Özlem Sara Cekic. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så er det fru Vivi Kier som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

På min lokale TV 2/Fyn-station har man – jeg tror, det var i juleferien, men det vil jeg ikke hænge op på – fulgt en af de borgere, som er med i det her projekt om lægeordineret heroin. Det var en rigtig, rigtig positiv udsendelse. Pludselig var det positivt: Han skulle stå op til noget; han fik overskud til at mærke verden; han havde fået tro på sig selv og mod til måske virkelig at komme helt ud af sit misbrug. Men mest af alt synes jeg at udsendelsen viste, at der var nogle, der troede på ham, og at der var nogle, der forventede noget af ham. Så det var jo en rigtig, rigtig god historie.

Nu har vi jo så lige hørt, at der er andre, der også kan fortælle lidt negative historier. Men så får jeg lyst til lige at gentage de to ting, som Enhedslisten har i deres beslutningsforslag. Pkt. 1: Reglerne ændres, sådan at der tilbydes behandling med rygeheroin. Pkt. 2: En udredning af selvadministration i form af tag hjem-doser. Og når jeg nævner de to ting, er det, fordi jeg må sige, at i forhold til at udvide ordningen til også at omfatte rygeheroin siger jeg nej. Jeg er på linje med ministeren, der siger: Vi kan sagtens lave en udredning, en undersøgelse, med andre former, lad os bare gøre det.

Den anden del af beslutningsforslaget, som hedder en udredning af selvadministration i form af tag hjem-doser, må jeg også klart sige nej til. Jeg har hverken behov for undersøgelser, udredninger eller andet. Jeg mener, det er et helt forfejlet spor at komme ind på.

Til gengæld tror jeg på – som jeg også sagde i starten af min tale – at vi har taget et både rigtigt og vigtigt skridt med forsøget med lægeordineret heroin. Og det er et forsøg, som vi selvfølgelig skal gøre vores erfaringer med, og som kræver en evaluering, oven i købet en evaluering, som vi alle sammen har været enige om. Og skulle vi nu ikke gøre os nogle erfaringer med det projekt, vi har sat i verden, før vi kaster os ud i noget nyt?

Så derfor siger vi nej til beslutningsforslaget, som det ligger. Og så skal jeg hilse fra Det Radikale Venstre, som desværre ikke kunne være til stede, og sige, at de også er stærkt bekymret ved det her forslag.

Formanden :

Tak til fru Vivi Kier. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Tak. Og tak for debatten. Jeg vil sige, at selv om ministeren afviste vores forslag, i særdeleshed punkt 2 i forslaget, vil jeg alligevel sige tak for nogle positive bemærkninger om at ville sætte gang i nogle redegørelser og gøre sig seriøse overvejelser om, om man skal udvide den eksisterende ordning med nye former. Det vil jeg tage som noget meget positivt.

Derfor vil jeg også starte med at sige tak til Dansk Folkepartis ordfører for de bemærkninger, som jo bl.a. havde den fordel, at de tog udgangspunkt i virkeligheden, i, hvordan det ser ud til at virke udeomkring, og at man ud fra det er åbne over for, at vi skal udvide ordningen med flere former, end der er i dag.

Der vil jeg sige med det samme, at vi naturligvis er utrolig villige til at tage en forhandling om det under udvalgsarbejdet. Om det så kan føre frem til et ændringsforslag, eller om det kan føre frem til en beretning, er vi i hvert fald meget åbne over for det, så man ligesom får skubbet processen videre. Men jeg synes faktisk, at vi er startet i dag med en proces i forbindelse med den her ordning, der jo skal hjælpe nogle af de i virkeligheden mest stakkels mennesker, fordi de er ude i et så alvorligt misbrug, at det næsten er umuligt at leve noget, der bare minder om et ordentligt liv.

Det var det positive. Så skal jeg selvfølgelig tilføje, at vi er glade for, at S og SF støttede op om forslaget. Så vi ser frem til det, der angår den første del, nemlig spørgsmålet om at udvide med andre former – jeg forstod, at ministeren måske var mest tiltalt af tabletformen, men ikke udelukker rygeheroin, og det synes jeg er rigtig positivt.

Hvad angår den anden del af forslaget, nemlig at få en redegørelse om, om man også kan udvide med at kunne tage doserne med hjem, har vi haft lidt debat om det i forbindelse med de korte bemærkninger. Når vi foreslår en redegørelse, er det jo lige præcis, fordi vi ikke mener, at man bare kan beslutte at gøre noget sådant, men en redegørelse kan jo på en meget god måde få fordele og ulemper sat op over for hinanden.

Fordele ved, at man skal møde op, er selvfølgelig dem, vi har været inde på, nemlig at det kan være en god måde for nogle at komme op om morgenen på, som vi har hørt i debatten. Det kan for andre være en måde at komme i behandling og komme ud af sit misbrug på, mens det for andre igen kan være en ulempe, fordi det er besværligt i forbindelse med at have et socialt liv, i forbindelse med at være i aktivering, i forbindelse med at være i revalidering og på den måde komme ud af misbruget. Der er det jo helt klart en ulempe måske at skulle bruge flere timer om dagen på at møde op, for så er man forhindret i at gøre nogle af de andre positive ting.

Jeg synes, at det vil være fint at få det redegjort. Jeg vil da også sige, at det argument, der bliver brugt med, at vi ikke skal have mere heroin ud på markedet, er jeg selvfølgelig enig i. Og det vil der med det her være en fare for, hvis man tog det forslag. Men hvor meget skal man tillægge den fare i forhold til fordele og ulemper, som jeg har været inde på før, når vi ved, at markedet i forvejen flyder med heroin og stoffer og piller og alt muligt andet. Det vil være en så marginal forøgelse af markedet, der vil blive tale om, at jeg synes, at man kan tillade sig at sige, at det problem måske er mindre end de fordele, man får, ved at folk kan få et lidt mere normalt liv, hvis de får lov til at tage doserne med hjem og bruge dem på den måde.

Jeg forstår helt ærligt ikke, at man er så bange for at få en sådan redegørelse. Jeg ved selvfølgelig godt, at den sender et politisk sig-

nal, som man måske ikke er så glade for at få ud, nemlig at nu begynder Folketinget at overveje, om folk skal have heroin med hjem, som de kan gå ud og sælge på gaden. Det forstår jeg godt. Men spørgsmålet er, om ikke det problem, vi har, er så stort, at man skal overveje, hvordan man kan hjælpe flere mennesker end dem, vi i øjeblikket prøver at hjælpe og har fået fat i og vil få fat i.

Der må jeg indrømme, at den afvisning forstår jeg trods alt ikke, men der kan jeg tydeligt se, at der ikke er noget flertal i Folketinget for det, som det ser ud, og det må vi jo så give afkald på, det giver selvfølgelig sig selv. Men kan vi være med til at skabe et flertal for et eller andet, hvad angår udvidelsen af mulighederne for at hjælpe folk i den eksisterende ordning, vil vi selvfølgelig forfølge dem, så vi ser frem til udvalgsarbejdet.

Kl. 17:35

Formanden :

Tak til hr. Frank Aaen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger.

Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:35

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 12. april i år, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 17:35).